

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2015 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie III Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Piotr Grzędziński

Protokolant stażysta Sylwia Charzyńska

z udziałem Prokuratora Jarosława Szuberta

po rozpoznaniu w dniach 29.04.2011 r., 24.08.2011 r., 31.08.2011 r., 25.10.2011 r., 30.11.2011 r., 21.02.2012 r., 23.02.2012 r., 28.02.2012 r., 19.04.2012 r., 23.04.2012 r., 10.05.2012 r., 24.05.2012 r., 30.08.2012 r., 31.08.2012 r., 24.10.2012 r., 03.12.2012 r., 18.01.2013 r., 26.03.2013 r., 08.04.2013 r., 29.05.2013 r., 10.12.2013 r., 25.02.2014 r., 06.06.2014 r., 27.08.2014 r., 22.09.2014 r., 15.12.2014 r., 02.02.2015 r. i 09.03.2015 r.

sprawy

J. A., ur. (...) w W., s. S. i H.

oskarżonego o to, że:

1. w okresie od co najmniej miesiąca maja 2002 roku do co najmniej połowy 2007 roku w W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w związku z pełnieniem funkcji publicznej – Dyrektora (...) (...) w W. z siedzibą przy ulicy (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru przyjmowania korzyści majątkowych od przedstawicieli spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą W. ul. (...), (...) Sp. z o.o.” z siedzibą w K. przy ulicy (...) wpisaną do KRS pod numerem (...) oraz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. przy ulicy (...) wpisaną do KRS pod numerem (...), żądał za pośrednictwem P. P. (1), P. M. (1) i W. Z. pieniędzy w wysokości stosownego procentu od zleconych do wykonanych badań na podstawie zawartych przez (...) (...) umów i tak:

- umowy nr (...) z dnia 08.05.2002 roku dotyczącej wykonywania badań analitycznych na rzecz zlecającego zawartej na czas określony do dnia 07.05.2005 roku
- umowy nr (...) z dnia 04.05.2004 roku dotyczącej przeprowadzania badań analitycznych na rzecz zlecającego o wartości 1.084.500 złotych zawartej na czas określony do dnia 03.05.2007 roku

a następnie przyjął wielokrotnie od J. P. (1), G. G. (1) i J. S. (1) korzyść majątkową w postaci pieniędzy w łącznej kwocie nie mniejszej niż 36.000,00 złotych/PLN/, przy czym:

- w okresie od miesiąca maja 2002 roku do miesiąca stycznia 2006 roku w W. przyjął od P. P. (1) wielokrotnie korzyść majątkową w łącznej kwocie nie mniejszej niż 30.000,00 /PLN/ stanowiącą ustalony procent od zleconych do wykonania na podstawie zawartych przez (...) Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej dla Szkół Wyższych w W. umów na badania analityczne.
- w okresie od stycznia 2006 roku do połowy 2007 roku w W. przyjął od P. M. (1) za pośrednictwem W. Z. co najmniej kilkakrotnie korzyść majątkową w pakietach po 2.000 złotych, co stanowi łącznie kwotę nie mniejszą

niż 6.000,00 /PLN/, stanowiącą gwarancję zlecenia do wykonania na podstawie zawartych przez (...) w W. umów na badania analityczne w odpowiedniej ilości,

tj. o czyn z art. 228 § 1 i 4 kk w zw. z art. 12 kk,

R. G. (1), ur. (...) w W., s. J. i Z.

oskarżonego o to, że:

2. w okresie od co najmniej miesiąca września 2003 roku do końca lipca 2007 roku w W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w związku z pełnieniem funkcji publicznej – Dyrektora Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej – Wojewódzka Przychodnia (...) w W. z siedzibą przy ulicy (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru przyjmowania korzyści majątkowych od przedstawicieli spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą W. ul. (...) Sp. z o.o.” z siedzibą w K. przy ulicy (...) wpisaną do KRS pod numerem (...) oraz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. przy ulicy (...) wpisaną do KRS pod numerem (...), żądał za pośrednictwem P. P. (1) pieniędzy w wysokości ustalonego procentu od zawartych przez Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Wojewódzka Przychodnia (...) w W. umów najmu pomieszczeń użytkowych, a następnie przyjął wielokrotnie od J. P. (1), G. G. (1) i J. S. (1) korzyść majątkową w postaci pieniędzy w łącznej kwocie nie mniejszej niż 23.000,00 złotych /PLN/ przy czym:

- we wrześniu 2003 roku w W. przyjął korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie nie mniejszej niż 2.000,00 / PLN/ w związku z zawartą i realizowaną przez (...) Sp. z o.o. umową z dnia 30.11.2001 roku na wynajem przez Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej – Wojewódzka Przychodnia (...) w W. powierzchni użytkowych wraz z ciągami komunikacyjnymi i pomieszczeniami sanitariatu o łącznej pow. 97,37 metrów.
- we wrześniu 2004 roku w W. przyjął korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie nie mniejszej niż 5.000,00 / PLN/ w związku z zawartymi przez (...) Sp. z o.o. w dniu 01.09.2004 roku umowami na wynajem przez Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Wojewódzka Przychodnia (...) w W. powierzchni użytkowych wraz z ciągami komunikacyjnymi i pomieszczeniami sanitariatu o pow. 185,15 metrów i pow. 97,37 metrów.
- we wrześniu 2005 roku w W. przyjął korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie nie mniejszej niż 5.000,00 / PLN/ w związku z zawartą przez (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. w dniu 27.09.2005 roku umową na wynajem przez Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Wojewódzka Przychodnia (...) w W. powierzchni użytkowych wraz z ciągami komunikacyjnymi i pomieszczeniami sanitariatu o łącznej pow. 273,76 metrów.
- w październiku 2006 roku w W. przyjął korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie nie mniejszej niż 5.000,00 /PLN/ w związku z zawartą przez (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. w dniu 01.10.2006 roku umową na wynajem przez Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Wojewódzka Przychodnia (...) w W. powierzchni użytkowych wraz z ciągami komunikacyjnymi i pomieszczeniami sanitariatu o łącznej pow. 273,76 metrów.
- w lipcu 2007 roku w W. przyjął korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie nie mniejszej niż 6.000,00 / PLN/ w związku z zawartymi przez (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. w dniu 29.06.2007 roku umowami na wynajem przez Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej Wojewódzka Przychodnia (...) w W. powierzchni użytkowych wraz z ciągami komunikacyjnymi i pomieszczeniami sanitariatu o łącznej pow. 158,33 metrów.

tj. o czyn z art. 228 § 1 i 4 kk w zw. z art. 12 kk,

D. G. (1), ur. (...) w W., c. H. i T.

oskarżonej o to, że:

3. w okresie od co najmniej 2001 roku do dnia 31 grudnia 2002 roku w W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w związku z pełnieniem funkcji publicznej Kierownika Pracowni Chemii Klinicznej i Zastępcy Kierownika Zakładu (...)

S. W. w W., w krótkich odstępach czasu, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, przyjmowania korzyści majątkowych od przedstawicieli spółki obecnie funkcjonującej po nazwę (...) spółka z o.o.” o nr KRS (...) , przyjęła od J. P. (1), co najmniej dwukrotnie, korzyść majątkową w postaci pieniędzy w łącznej kwocie co najmniej 3.000,00 zł /PLN/, przy czym w zamian za otrzymane korzyści majątkowe podejmowała działania zmierzające do zamawiania jak i zwiększenia zamawianych przez Instytut odczynników do badań laboratoryjnych wykonywanych przy pomocy dzierżawionego od tej spółki analizatora immunodiagnostycznego – (...) (I.) wyprodukowanego przez firmę (...). z siedzibą w L., a nadto spowodowała zwiększenie badań wykonywanych przy pomocy tego urządzenia,

tj. o czyn z art. 228 § 1 kk w zw. z art. 12 kk,

A. K. (1), ur. (...) w Ł., s. Z. i T.

oskarżonego o to, że:

4. w okresie od co najmniej miesiąca grudnia 2004 roku do co najmniej końca grudnia 2005 roku w W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w związku z pełnieniem funkcji publicznej – Zastępcy Dyrektora ds. Administracyjno – Eksploatacyjnych Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej – Wojewódzki Szpital (...). A. w W. z siedzibą przy ulicy (...), działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru przyjmowania korzyści majątkowych od przedstawicieli spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą W. ul. (...) Sp. z o.o.” z siedzibą w K. przy ulicy (...) wpisaną do KRS pod numerem (...) oraz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. przy ulicy (...) wpisaną do KRS pod numerem (...), za pośrednictwem M. K. (1) przyjął od J. P. (1), G. G. (1) i J. S. (1) korzyść majątkową w postaci pieniędzy w łącznej kwocie nie mniejszej niż 56.000,00 złotych /PLN/ w związku z podpisanymi przez Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej – Wojewódzki Szpital (...). A. w W. umowami najmu nieruchomości oraz zawarciem z (...) Sp. z o.o. umowy na świadczenie zdrowotne w zakresie diagnostyki laboratoryjnej i mikrobiologii, przy czym:

- w miesiącu grudniu 2004 roku w W. przyjął korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie nie mniejszej niż 25.000,00 /PLN/ w związku z zawartą przez (...) Sp. z o.o. umową na wynajem przez Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej – Wojewódzki Szpital (...). A. w W. nieruchomości w postaci pomieszczeń użytkowych w W. przy ulicy (...).
- w czerwcu 2005 roku w W. przyjął korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie nie mniejszej niż 6.000,00 /PLN/ w związku z zawartą w dniu 16.08.2005 roku przez (...) Sp. z o.o. umową na wynajem przez Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej – Wojewódzki Szpital (...). A. w W. nieruchomości położonej w W. przy ul. (...) stanowiący plac parkingowy.
- w grudniu 2005 roku w W. przyjął od M. K. (1) korzyść majątkową w kwocie nie mniejszej niż 25.000,00 /PLN/ w związku z podpisaniem przez Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej – Wojewódzki Szpital (...). A. w W. w dniu 28.12.2005 roku umowy na świadczenie przez (...) Sp. z o.o. diagnostyki laboratoryjnej i mikrobiologii.

tj. o czyn z art. 228 § 1 kk w zw. z art. 12 kk,

J. K. (1), ur. (...) w Ż., c. J. i W.

oskarżonej o to, że:

5. w okresie od co najmniej lipca 1999 roku do co najmniej końca czerwca 2003 roku w W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w związku z pełnieniem funkcji publicznej – Kierownika Zakładu (...) w Centrum Onkologii – Instytucie im. (...) z siedzibą w W., działając w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru przyjmowania korzyści majątkowych od przedstawicieli spółki (...) Sp. z o.o.” z siedzibą w K. przy ulicy (...) wpisaną do KRS pod numerem (...) oraz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. przy ulicy (...) wpisaną do KRS pod numerem (...), (...) SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ SPÓŁKA KOMANDYTOWA Z SIEDZIBĄ W K. PRZY UL. (...) 5 O NR KRS (...), w związku z wykonywaniem badań przez Zakład (...) na analizatorze I. 2000 i dokonywaniem zakupów stosownych odczynników laboratoryjnych, żądała pokrywania kosztów uczestnictwa swojej osoby oraz podwładnych

pracowników na międzynarodowych konferencjach diagnostycznych a następnie od J. P. (1), G. G. (1) i J. S. (1) przyjęła korzyść majątkową w łącznej wysokości 51.997 złotych i tak:

- w sierpniu 1999 roku przyjęła korzyść majątkową pod postacią pokrycia kosztów przejazdu służbowym samochodem, noclegów w hotelu, opłaty zjazdowej i pełnego wyżywienia dla trzech osób, które stanowiły równowartość kwoty 15.000 złotych z tytułu pobytu na organizowanej międzynarodowej konferencji w B..
- w marcu 2000 roku przyjęła korzyść majątkową pod postacią pokrycia kosztów przelotu samolotem, noclegów w hotelu, opłaty zjazdowej i pełnego wyżywienia dla dwóch osób, które stanowiło równowartość kwoty 20.000 złotych z tytułu pobytu na organizowanej 5 – dniowej międzynarodowej konferencji w H. K., a także podczas wskazanego pobytu przyjęła kwotę 200 dolarów USD, co stanowiło równowartość 806 złotych.
- w czerwcu 2003 roku przyjęła korzyść majątkową pod postacią pokrycia kosztów przejazdu, noclegów w hotelu, opłaty zjazdowej i pełnego wyżywienia dla trzech osób, które stanowiło równowartość kwoty 15.000 złotych z tytułu pobytu na organizowanym zjeździe (...) Towarzystwa (...) w B., a także podczas tego pobytu przyjęła kwotę 300 euro, co stanowiło równowartość 1.191 złotych,

tj. o czyn z art. 228 § 1 i 4 kk w zw. z art. 12 kk,

J. P. (2), ur. (...) w G., s. K. i M.

oskarżonego o to, że:

6. w styczniu 2003 r. w W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w związku z pełnieniem funkcji publicznej – Zastępcy Dyrektora ds. Klinicznych i Organizacyjnych Instytutu (...) S. W. w W., w związku z wygranym outsourcingiem laboratorium Instytutu (...) S. W. w W. zakończonym zawarciem w dniu 04 grudnia 2002 r. umowy o zamówienie na świadczenie zdrowotne w zakresie diagnostyki laboratoryjnej w latach 2003 – 2005 r. pomiędzy wskazanym Instytutem a Spółką z o.o. (...) w K. obecnie funkcjonującą pod nazwą (...) sp. z o.o.” o nr KRS (...) oraz zawartymi tego samego dnia między tymi podmiotami umowy najmu pomieszczeń na potrzeby wykonywania świadczeń zdrowotnych w zakresie diagnostyki laboratoryjnej oraz umowy dzierżawy urządzeń laboratoryjnych, skierował wobec J. S. (1) i P. P. (1) jako przedstawicieli tej spółki, żądanie korzyści majątkowej w postaci pokrycia przez tą spółkę kosztów remontu pomieszczeń służbowych zajmowanych przez ówczesnego Dyrektora Instytutu (...), która to korzyść pochodząca od przedstawicieli spółki (...), J. P. (1) i G. G. (1) została przyjęta bowiem koszt remontu pomieszczeń wykonanego przez firmę (...) na kwotę 54.995,98 zł zgodnie z wystawioną przez tą firmą fakturą VAT o numerze (...) pokryła spółka (...) nie zaś Instytut (...),

tj. o czyn z art. 228 § 1 i 4 kk,

7. w okresie od co najmniej 22 listopada 2003 roku do co najmniej końca 2005 roku w W. i W. koło W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, związku z pełnieniem funkcji publicznej – Zastępcy Dyrektora ds. Klinicznych i Organizacyjnych Instytutu (...) S. W. w W., w krótkich odstępach czasu, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru przyjmowania korzyści majątkowych od przedstawicieli spółki (...) w K. obecnie funkcjonującej pod nazwą (...) sp. z o.o.” o nr KRS (...), przyjął korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie łącznej co najmniej 55.000,00 złotych /PLN/ oraz wiecznego pióra o wartości 2.920,00 złotych /PLN/ przy czym:

- w dniu 04 stycznia 2005 roku w miejscu swojego zamieszkania w miejscowości W. koło W., w zamian za podjęcie działań zmierzających do wygrania przez spółkę (...) konkursu na organizację wykonywania oznaczeń równowagi kwasowo – zasadowej w Klinikach Instytutu (...) S. W. z siedzibą w W. a następnie w zamian za zawarcie w dniu 31 grudnia 2004 r. z tego tytułu umowy nr (...), umowy nr (...) r. zawartej tego samego dnia przez te same podmioty na dzierżawę urządzeń laboratoryjnych na potrzeby wykonywania oznaczeń równowagi kwasowo – zasadowej w Klinikach Instytutu (...) oraz zaniechanie podjęcia działań zmierzających do rozwiązania tych umów w przyszłości, zaniechanie podjęcia działań zmierzających do rozwiązania zawartej w dniu 04 grudnia

2002 r. umowy o zamówienie na świadczenie zdrowotne w zakresie diagnostyki laboratoryjnej w latach 2003 – 2005 r. zawartej przez Instytut ze spółką (...), zaniechanie podjęcia działań zmierzających do rozwiązania zawartych tego samego dnia między tymi podmiotami umowy najmu pomieszczeń na potrzeby wykonywania świadczeń zdrowotnych w zakresie diagnostyki laboratoryjnej oraz umowy dzierżawy urządzeń laboratoryjnych oraz w zamian za podjęcie działań zmierzających do wygrywania przez tą spółkę kolejnych konkursów przyjął od przedstawicieli tej spółki (...), J. P. (1) i G. G. (1) korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie co najmniej 20.000,00 złotych /PLN/

- co najmniej w miesiącu czerwcu 2005 r. w W., w zamian za podjęcie działań zmierzających do wygrania planowanego we wrześniu 2005 roku kolejnego outsourcingu laboratorium Instytutu (...) S. W. w W. przez Spółkę z o.o. (...) z siedzibą w K. oraz zaniechanie podjęcia działań zmierzających do rozwiązania zawartej w dniu 04 grudnia 2002 roku umowy o zamówienie na świadczenie zdrowotne w zakresie diagnostyki laboratoryjnej w latach 2003 – 2005 r. zawartej przez Instytut ze spółką (...), zaniechanie podjęcia działań zmierzających do rozwiązania zawartych tego samego dnia między tymi podmiotami umowy najmu pomieszczeń na potrzeby wykonywania świadczeń zdrowotnych w zakresie diagnostyki laboratoryjnej oraz umowy dzierżawy urządzeń laboratoryjnych, zaniechanie podjęcia działań zmierzających do rozwiązania zawartej w dniu 31 grudnia 2004 r. umowy nr (...) na organizację wykonywania oznaczeń równowagi kwasowo – zasadowej w Klinikach Instytutu (...) S. W. z siedzibą w W. zawartej przez Instytut ze spółką (...), zaniechanie podjęcia działań zmierzających do rozwiązania umowy zawartej w dniu 31 grudnia 2004 r. nr 1890/2004 r. przez te same podmioty na dzierżawę urządzeń laboratoryjnych na potrzeby wykonywania oznaczeń równowagi kwasowo – zasadowej w Klinikach Instytutu (...) oraz w zamian za podjęcie działań zmierzających do wygrywania przez tą spółkę kolejnych konkursów przyjął od przedstawicieli tej spółki (...), J. S. (1), J. P. (1) i G. G. (1) korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie co najmniej 10.000,00 złotych /PLN/
- co najmniej w dniu 30 sierpnia 2005 r. w miejscu swojego zamieszkania w miejscowości W. koło W., w zamian za podjęcie działań zmierzających do wygrania ogłoszonego już kolejnego outsourcingu laboratorium Instytutu (...) S. W. w W. przez spółkę z o.o. (...) z siedzibą w K. oraz zaniechanie podjęcia działań zmierzających do rozwiązania zawartej w dniu 04 grudnia 2002 r. umowy o zamówienie na świadczenie zdrowotne w zakresie diagnostyki laboratoryjnej w latach 2003 – 2005 r. zawartej przez Instytut ze spółką (...), zaniechanie podjęcia działań zmierzających do rozwiązania zawartych tego samego dnia między tymi podmiotami umowy najmu pomieszczeń na potrzeby wykonywania świadczeń zdrowotnych w zakresie diagnostyki laboratoryjnej oraz umowy dzierżawy urządzeń laboratoryjnych, zaniechanie podjęcia działań zmierzających do rozwiązania zawartej w dniu 31 grudnia 2004 r. umowy nr (...) na organizację wykonywania oznaczeń równowagi kwasowo – zasadowej w Klinikach Instytutu (...) S. W. w W. zawartej przez Instytut ze spółką (...), zaniechanie podjęcia działań zmierzających do rozwiązania umowy zawartej w dniu 31 grudnia 2004 r. nr 1890/2004 r. przez te same podmioty na dzierżawę urządzeń laboratoryjnych na potrzeby wykonywania oznaczeń równowagi kwasowo – zasadowej w Kliniakach Instytutu (...) oraz w zamian za podjęcie działań zmierzających do wygrywania przez tą spółkę kolejnych konkursów przyjął od przedstawicieli tej spółki (...), J. S. (1), J. P. (1) i G. G. (1) korzyść majątkową w postaci pieniędzy w kwocie co najmniej 10.000,00 złotych /PLN/oraz zakupione w spółce z o.o. (...) na koszt spółki (...) wieczne pióro o wartości 2.920,00 złotych marki (...) co do sprzedaży którego wystawiona została faktura VAT o numerze (...).

a nadto

#.

- w okresie od co najmniej 22 listopada 2003 r. do co najmniej 2005 r. na terenie całego kraju, przyjął od przedstawicieli wskazanej powyżej spółki (...) korzyść majątkową w postaci pieniędzy w łącznej kwocie co najmniej 15.000,00 złotych /PLN/ w zamian za prezentowanie podczas konferencji naukowych pozytywnych opinii na temat tej spółki prowadzącej outsourcing w laboratorium Instytutu (...) S. W. w W. przy czym w zamian za otrzymane korzyści majątkowe wyżej opisane doprowadził do wygrania przez (...) spółka z o.o.” z siedzibą w K. kolejnego konkursu na outsourcing laboratorium i zawarcia w dniu 19 września 2005 r. umowy o numerze (...)

pomiędzy spółką z o.o. (...) z siedzibą w K. a Instytutem (...) S. W. w W. o zamówienie na świadczenie zdrowotne w zakresie diagnostyki laboratoryjnej w latach 2006 – 2011 oraz zawartych tego samego dnia umowy najmu pomieszczeń Instytutu oraz dzierżawy urządzeń laboratoryjnych Instytutu na potrzeby realizacji świadczeń zdrowotnych w zakresie diagnostyki laboratoryjnej.

tj. o czyn z art. 228 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

D. S. (1), ur. (...) w P., s. Z. i B.

oskarżonego o to, że:

8. w okresie od co najmniej 1999 roku do co najmniej 2007 roku w W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w związku z pełnieniem funkcji publicznej Kierownika Zakładu (...) S. W. w W., w krótkich odstępach czasu, działając w wykonaniu z góry powziętego zamiaru przyjmowania korzyści majątkowych od przedstawicieli spółek obecnie funkcjonujących pod nazwami (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością” o nr KRS (...), (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa” o nr KRS (...), (...) spółka z o.o.” o nr KRS (...), przyjął korzyści majątkowe w postaci: pieniędzy i komputera w łącznej kwocie co najmniej 9.892,00 zł /PLN/, oraz pokrycia przez te spółki kosztów swojego uczestnictwa w krajowych i zagranicznych konferencjach naukowych z zakresu diagnostyki laboratoryjnej, przy czym:

- w 2005 roku co najmniej dwukrotnie otrzymał od reprezentującego te spółki (...) korzyść w postaci pieniędzy w łącznej wysokości 3.000,00 zł /PLN/ oraz laptopa marki (...) o wartości 6.892,00 zł /PLN/, w zamian za co promował działalność prowadzoną przez te spółki przygotowując na konferencjach naukowych dotyczących diagnostyki laboratoryjnej prezentacje, w trakcie których wygłaszał pozytywne opinie na temat wskazanych powyżej spółek, przygotowywał na zlecenie tych firm tzw. postery zawierające wyniki przeprowadzonych badań łączących się z działalnością w/w spółek oraz jako konsultant i członek komisji tworzonych w ramach konkursów organizowanych przez Instytut (...) w W. w których udział brały w/w spółki, pozytywnie opiniował warunki ofert przedstawianych przez te firmy.

tj. o czyn z art. 228 § 1 kk w zw. z art. 12 kk

orzeka:

I. Oskarżonego J. A. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt 1 aktu oskarżenia czynu i za to na podstawie art. 228 § 1 i 4 kk w zw. z art. 12 kk skazuje go, zaś na podstawie art. 228 § 4 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na mocy art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk orzeczoną wobec oskarżonego J. A. w pkt I wyroku karę pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat próby.

III. Na mocy art. 33 § 2 kk wymierza oskarżonemu J. A. karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych.

IV. Na mocy art. 45 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego J. A. przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa w kwocie 36.000 (trzydziestu sześciu tysięcy) złotych.

V. Oskarżonego R. G. (1) uznaje za winnego zarzucanego mu w pkt 2 aktu oskarżenia czynu i za to na podstawie art. 228 § 1 i 4 kk w zw. z art. 12 kk skazuje go, zaś na podstawie art. 228 § 4 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności.

VI. Na mocy art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk orzeczoną wobec oskarżonego R. G. (1) w pkt V wyroku karę pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat próby.

VII. Na mocy art. 33 § 2 kk wymierza oskarżonemu R. G. (1) karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych.

VIII. Na mocy art. 45 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego R. G. (1) przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa w kwocie 23.000 (dwudziestu trzech tysięcy) złotych.

IX. Oskarżoną D. G. (1) uznaje za winną zarzucanego jej w pkt 3 aktu oskarżenia czynu, przy czym z opisu czynu eliminuje zwrot dotyczący tego, że oskarżona spowodowała zwiększenie badań wykonywanych przy pomocy urządzenia w postaci analizatora immunodiagnostycznego i za to na podstawie art. 228 § 1 kk w zw. z art. 12 kk wymierza jej karę 4 (czterech) miesięcy pozbawiania wolności.

X. Na mocy art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk orzeczoną wobec oskarżonej D. G. (1) w pkt IX wyroku karę pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat próby.

XI. Na mocy art. 45 § 1 kk orzeka wobec oskarżonej D. G. (1) przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa w kwocie 3.000 (trzech tysięcy) złotych.

XII. Oskarżonego A. K. (1) uznaje za winnego zarzucanego mu w pkt 4 aktu oskarżenia czynu i za to na podstawie art. 228 § 1 kk w zw. z art. 12 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

XIII. Na mocy art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk orzeczoną wobec oskarżonego A. K. (1) w pkt XII wyroku karę pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat próby.

XIV. Na mocy art. 33 § 2 kk wymierza oskarżonemu A. K. (1) karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych.

XV. Na mocy art. 45 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego A. K. (1) przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa w kwocie 56.000 (pięćdziesięciu sześciu tysięcy) złotych.

XVI. Oskarżoną J. K. (1) uznaje za winną zarzucanego jej w pkt 5 aktu oskarżenia czynu i za to na podstawie art. 228 § 1 i 4 kk w zw. z art. 12 kk skazuje ją, zaś na podstawie art. 228 § 4 kk wymierza jej karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności.

XVII. Na mocy art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk orzeczoną wobec oskarżonej J. K. (1) w pkt XVI wyroku karę pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat próby.

XVIII. Na mocy art. 33 § 2 kk wymierza oskarżonej J. K. (1) karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 (pięćdziesięciu) złotych.

XIX. Na mocy art. 45 § 1 kk orzeka wobec oskarżonej J. K. (1) przepadek równowartości korzyści majątkowej osiągniętej z popełnienia przestępstwa w kwocie 16.191 (szesnastu tysięcy stu dziewięćdziesięciu jeden) złotych.

XX. Oskarżonych J. P. (2) i D. S. (1) uniewinnia od popełnienia zarzucanych im czynów.

XXI. Na mocy art. 627 kpk zasądza od oskarżonego J. A. kwotę 1.300 (jednego tysiąca trzystu) złotych tytułem opłaty od kary oraz kwotę 308,71 zł (trzystu ośmiu złotych siedemdziesięciu jeden groszy) tytułem pozostałych kosztów sądowych.

XXII. Na mocy art. 627 kpk zasądza od oskarżonego R. G. (1) kwotę 1.300 (jednego tysiąca trzystu) złotych tytułem opłaty od kary oraz kwotę 308,71 zł (trzystu ośmiu złotych siedemdziesięciu jeden groszy) tytułem pozostałych kosztów sądowych.

XXIII. Na mocy art. 627 kpk zasądza od oskarżonej D. G. (1) kwotę 120 (stu dwudziestu) złotych tytułem opłaty zaś na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia ją z obowiązku ponoszenia pozostałych kosztów sądowych.

XXIV. Na mocy art. 627 kpk zasądza od oskarżonego A. K. (1) kwotę 1.300 (jednego tysiąca trzystu) złotych tytułem opłaty od kary oraz kwotę 308,71 zł (trzystu ośmiu złotych siedemdziesięciu jeden groszy) tytułem pozostałych kosztów sądowych.

XXV. Na mocy art. 627 kpk zasądza od oskarżonej J. K. (1) kwotę 1.180 (jednego tysiąca stu osiemdziesięciu) złotych tytułem opłaty od kary oraz kwotę 308,71 zł (trzystu ośmiu złotych siedemdziesięciu jeden groszy) tytułem pozostałych kosztów sądowych.

XXVI. Na podstawie art. 632 pkt 2 kpk zasądza od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego J. P. (2) kwotę 3.156 (trzech tysięcy stu pięćdziesięciu sześciu) złotych tytułem zwrotu wydatków w związku z ustanowieniem jednego obrońcy w sprawie.

XXVII. Na mocy art. 632 pkt 2 kpk w zakresie czynów zarzucanych oskarżonym J. P. (2) i D. S. (1) kosztami procesu obciąża Skarb Państwa.

Sygn. akt III K 802/10

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujące stany faktyczne:

J. P. (1), G. G. (1) i J. S. (1) posiadali udziały w spółkach (...), (... Sp. z o.o.” z siedzibą w K. przy ulicy (...) wpisaną do KRS pod numerem (...) oraz (... Sp. z o.o.” z siedzibą w K. przy ulicy (...) wpisaną do KRS pod numerem (...), (...) oraz (... Sp. z o.o.” z siedzibą W. ul. (...), a także w innych, których działalność polegała na świadczeniu usług dla publicznych i niepublicznych zakładów opieki zdrowotnej z zakresu badań diagnostycznych a także dystrybucji sprzętów diagnostycznych i odczynników do nich. Głównym kierunkiem działalności firmy był model outsourcingu diagnostyki laboratoryjnej. W ramach tej działalności J. P. (1), G. G. (1) i J. S. (1) osobiście bądź za pośrednictwem innych osób wręczali korzyści majątkowe osobom zarządzającym bądź pracującym w jednostkach, z którymi mieli zamiar nawiązać współpracę lub już ją nawiązali, dążąc do zyskania przychylności tych osób.

Oskarżony J. A.

W ramach prowadzonej przez J. S. (1), G. G. (1) i J. P. (1) działalności w spółkach o firmach (... Sp. z o.o. z siedzibą W. ul. (...), (... Sp. z o.o.” z siedzibą w K. przy ulicy (...) wpisaną do KRS pod numerem (...) oraz (... Sp. z o.o.” z siedzibą w K. przy ulicy (...) wpisaną do KRS pod numerem (...), P. P. (1), pełniący funkcję prezesa zarządu w spółce (...), za pośrednictwem R. G. (1) poznał około 2001 roku J. A., który od 1 sierpnia 1998 r. pełnił funkcję publiczną Dyrektora(...) w W. z siedzibą przy ulicy (...). Powyższa instytucja nie posiadała nowoczesnej aparatury do wykonywania badań diagnostycznych a ich zakup miał być za drogi, wobec czego postanowiono o powierzeniu przeprowadzenia części badań diagnostycznych firmie zewnętrznej. Na tym gruncie dochodziło do licznych spotkań pomiędzy P. P. (1), który działał z ramienia firmy (...) a J. A., występującym jako Dyrektor rzeczowej placówki. Podczas tych spotkań, które miały na celu doprowadzenie do podjęcia współpracy, J. A. jednoznacznie zażądał od P. P. (1) wypłaty stosownego procentu od zleconych do wykonania badań. Procent ten według żądania Dyrektora A. miał być wypłacany w comiesięcznych ratach, które on sam miał samodzielnie wyliczać. Udziałowcy (...)- J. S. (1), G. G. (1) i J. P. (1) wiedzieli o żądaniu J. A. i przystali na jego warunki. Następnie w dniu 8 maja 2001 roku została zawarta przez J. A., reprezentującego (...) i G. T., reprezentującego (...) i pełniącego obowiązki dyrektora do spraw handlowych firmy, umowa nr (...) dotycząca wykonywania badań analitycznych na rzecz (...), na czas określony do dnia 7 maja 2005 r. (k. 2586). Umowa ta nie była wynikiem postępowania przetargowego a jedynie skutkiem prowadzonych rozmów. W trakcie obowiązywania tej umowy, J. A. wielokrotnie żądał przekazania sobie stosownej kwoty, co było czynione najczęściej przez P. P. (1) lub przez W. Z., który był przedstawicielem handlowym (...). P. P. (1) pieniądze dla J. A. otrzymywał od G. G. (1) a

następnie przekazywał wielokrotnie W. Z. zapieczętowane koperty w formacie A-4 z przeznaczeniem dla Dyrektora A.. W. Z. pakował przekazane przez P. P. (1) koperty w większe koperty i dokładał tam czyste kartki a następnie przekazywał je J. A. mówiąc, że jest to przesyłka od P. P. (1). W dniu 4 maja 2004 roku J. A., po przeprowadzeniu na mocy zarządzenia z dnia 3/03/2004 r. postępowania konkursowego, jako reprezentujący ww. instytucję, zawarł kolejną umowę nr (...) (k. 2591) na czas określony od dnia 4 maja 2004 r. do dnia 3 maja 2007 roku, tym razem z J. S. (1), reprezentującym (...) Sp. z o. o. z siedzibą w K. i P. P. (1) – Prezesem Zarządu oraz L. B. – Wiceprezesem Zarządu (...) sp. z o.o. Na mocy tej umowy Spółki (...) miały wykonywać pełen panel badań analitycznych dla (...), w okresie od 4 maja 2004 roku do 3 maja 2007 roku. Umowa ta była bardzo korzystna dla firmy (...) z uwagi na to, że (...) był bardzo duży, wobec czego było zlecanych wiele badań. Następnie w dniu 1 kwietnia 2005 roku J. A. podpisał aneks do umowy nr (...), w którym firma (...) zobowiązała się do zorganizowania pracowni analitycznej oraz sprawowania nadzoru nad wykonywaniem badań w tej pracowni. Obowiązujące do tej pory uzgodnienia pomiędzy udziałowcami spółki (...) i (...) co do odpowiednich korzyści dla J. A. stosownie do jego żądania, nie zmieniły się. J. A. dalej otrzymywał kwoty, które różniły się w zależności od obrotów uzyskiwanych przez zleceniobiorców. Tak jak w trakcie obowiązywania poprzedniej umowy, pieniądze były przekazywane bezpośrednio przez P. P. (1) lub za pośrednictwem W. Z.. W czasie, gdy obroty były największe, J. A. otrzymywał kwoty w wysokości około 4 tys. zł miesięcznie. Zdarzało się, iż następowały opóźnienia w płatności poszczególnych rat na rzecz J. A., który zagroził ostatecznie, iż przeniesie część badań do innego zleceniobiorcy. J. A., jako Dyrektor (...), podpisał w dniu 28 marca 2006 roku umowę (...) z firmą (...) sp. z o.o., na mocy której ww. firma miała wykonywać badania analityczne dla przychodni przy ul. (...) i przy ulicy (...) przez okres od 01.04.2006 r. do 01.04.2007 roku. Od maja do października 2006 roku J. A. przekierował część zleceń do firmy (...), co jednocześnie spowodowało spadek obrotów firmy (...) o połowę. Na początku 2006 roku P. P. (1) objął w spółce funkcję dyrektora operacyjnego i przebywał w K.; jego miejsce w W. zajął P. M. (1), obejmując w kwietniu 2006 r. stanowisko prezesa (...). W czasie, gdy P. P. (1) pełnił funkcję prezesa w firmie (...) w W., w okresie od maja 2002 roku do stycznia 2006 roku przekazał J. A. jako Dyrektorowi (...) w związku z wykonywaniem przez spółkę (...) badań analitycznych na rzecz tej instytucji kwotę nie mniejszą niż 30.000 zł. Zmiana na stanowisku prezesa spowodowała chwilowy brak realizacji żądań J. A.. P. M. (1) został następnie wprowadzony w warunki prowadzonej działalności przez P. P. (1) i kontynuował przekazywanie pieniędzy J. A.. Przekazywanie pieniędzy odbywało się w ten sposób, że P. M. (1) przekazywał je W. Z., który to dalej dostarczał je J. A. w ratach po 2.000 zł. W ten sposób J. A. otrzymał od P. M. (1) działającego w imieniu firmy (...) kwotę nie mniejszą niż 6.000 zł, co miało stanowić gwarancje zlecenia badań na rzecz firmy (...).

Oskarżony R. G. (1)

R. G. (1) na przełomie 1998 i 1999 roku został mianowany na funkcję publiczną Dyrektora Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej – Wojewódzka Przychodnia (...) w W. z siedzibą przy ulicy (...). W związku z ogłoszeniem w dniu 22 sierpnia 2001 konkursu ofert na wynajem pomieszczeń o powierzchni do 300 metrów kwadratowych R. G. (1) wydał zarządzenie powołujące Komisję Konkursową, w której skład weszli W. S., M. A. i K. B.. Komisja Konkursowa powołana została do dokonania oceny ofert w konkursie na wynajem pomieszczeń w budynku głównym przychodni. Szczegółowe wymogi konkursu zostały zawarte w specyfikacji nr 2/2001, a ogłoszenie o konkursie ukazało się w prasie codziennej oraz na tablicy ogłoszeń mieszczącej się w siedzibie Przychodni z określonym terminem złożenia zgłoszeń do dnia 12 września 2001 roku. Oferty złożone zostały przez firmę (...) Sp. z o.o. oraz (...) Sp. z o.o. z K.. W ocenie Komisji Konkursowej oferta spółki (...) uzyskała łącznie 36 punktów przy zaoferowaniu ceny za 1 metr kwadratowy na poziomie 29 złotych, zaś oferta spółki (...) Sp. z o.o. uzyskała łącznie 45 punktów przy zaoferowaniu ceny za 1 metr kwadratowy na poziomie 30 złotych. W związku z powyższym w dniu 18 października 2001 roku Wojewódzka Przychodnia (...) Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w W. zawarła umowę najmu oraz przekazała Spółce (...) reprezentowanej przez jej Prezesa J. Ś. pomieszczenia zgodnie ze specyfikacją konkursową. Spółka (...) została następnie przekształcona w firmę (...), w której funkcję prezesa nadal pełniła J. Ś.. P. P. (1) w rozmowie z J. Ś., jako osoba zarządzająca z ramienia głównego udziałowca, dowiedział się, iż prawdopodobnie wygrana w ww. przetargu firmy (...) powiązana była z przekazaniem korzyści majątkowej R. G. (1). P. P. (1) zaczął uczestniczyć zatem w spotkaniach z R. G. (1), który twierdził, że zna rynek diagnostyki laboratoryjnej i mówił o swoim wynagrodzeniu za konsultacje i pomoc w rozwoju firmy. Za jego pośrednictwem firma (...) nawiązała także kontakt z J. A., Dyrektorem SP

ZOZ dla Szkół Wyższych w W.. SP ZOZ przy ul. (...) ogłosił w 2001 roku kolejny konkurs ofert na wynajem pomieszczeń o powierzchni 97,37 metrów kwadratowych na I piętrze budynku głównego oraz 14,75 metrów kwadratowych w budynku gospodarczym. Firma (...) zainteresowana była kontynuacją wynajmu rzeczonych pomieszczeń, wobec czego zdecydowano o wzięciu udziału w przetargu. Jednocześnie P. P. (1) przeprowadził rozmowę z R. G., w której R. G. (1) zażądał odpowiedniej gratyfikacji za gwarancje kontynuowania umów najmu w przychodni. P. P. (1) informował każdorazowo J. S. (1) o kolejnych przetargach organizowanych w SP ZOZ przy ul. (...) i kwotach żądanych w związku z nimi przez R. G. (1). Komisję Konkursową powołaną do dokonania oceny ofert w konkursie w roku 2001, którego szczegółowe wymogi zostały zawarte w specyfikacji nr (...), stanowili W. S., I. Ł. i B. D.. Oferty złożone zostały przez spółki (...) Sp. z o.o. i (...) Sp. z o.o. W ocenie Komisji Konkursowej oferta spółki (...) Sp. z o.o. uzyskała łącznie 75 punktów przy zaoferowaniu ceny za 1 metr kwadratowy na poziomie 30 złotych, zaś oferta spółki (...) Sp. z o.o. uzyskała łącznie 67 punktów przy zaoferowaniu ceny za 1 metr kwadratowy na poziomie 29 złotych. W związku z powyższym R. G. (1), reprezentując Wojewódzką Przychodnię (...) Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w W., w dniu 30 listopada 2001 roku zawarł z J. Ś., tym razem reprezentującą już spółkę (...), umowę najmu pomieszczeń użytkowych o pow. 97,37 metrów. W związku z zawarciem i realizacją tej umowy, na wyraźne żądanie R. G. (1) spółka (...) we wrześniu 2003 roku za pośrednictwem P. P. (1) przekazała mu kwotę nie mniejszą niż 2.000 zł.

Następnie R. G. (1) w dniu 6 sierpnia 2004 roku, jako Dyrektor Wojewódzkiej Przychodni (...) Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w W. przy ul. (...), zarządził decyzją nr (...) przeprowadzenie na zasadach określonych uchwałą nr 22/2003 Sejmiku Województwa (...) przetargu na wynajem lokali o pow. do 300,00 m, znajdującego się w budynku przychodni. R. G. (1) powołał Komisję Konkursową, w której skład weszli M. S. jako przewodniczący oraz K. B. i B. S. jako członkowie. Wymogi składanych ofert zawarte były w specyfikacji nr 1- 3/2004 gdzie wskazano, iż każda oferta podlega ocenie w skali 0 – 10 za rodzaj planowanej działalności gospodarczej w wynajmowanych pomieszczeniach, w skali ocen 0 – 10 za tygodniowy harmonogram oraz 0 – 10 za proponowaną cenę za metr kwadratowy. Oferty w wyznaczonym terminie złożone zostały przez: w zakresie wynajmu pomieszczeń o powierzchni 185,15 metrów określonych specyfikacją nr (...) wyłącznie firma (...) Sp. z o.o., z kolei w zakresie wynajmu pomieszczeń o powierzchni 88,61 metrów określonych specyfikacją nr (...) wyłącznie oferta firmy (...), zaś w zakresie wynajmu pomieszczeń o powierzchni 97,37 metrów określonych specyfikacją nr (...) wpłynęła wyłącznie oferta firmy (...) Sp. z o.o. Zaproponowane w złożonych ofertach warunki finansowe przez firmy zostały przez członków komisji zaakceptowane i pozytywnie zaopiniowane. W związku z powyższym R. G. (1), reprezentując Wojewódzką Przychodnię (...) Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w W., w dniu 01.09.2004 zawarł na okres 1 roku z miesięcznym czynszem w wysokości 3.213,21 złotych z firmą (...) Sp. z o.o., reprezentowaną przez P. P. (1), umowę najmu pomieszczeń o powierzchni 185,15 metrów określonych specyfikacją nr (...) oraz w dniu 01.09.2004 roku na okres 1 roku z miesięcznym czynszem w wysokości 6.109,95 złotych z firmą (...) Sp. z o.o., reprezentowaną przez P. P. (1), umowę najmu pomieszczeń o powierzchni 97,37 metrów określonych specyfikacją nr (...), a także w dniu 01.09.2004 roku na okres 1 roku z miesięcznym czynszem w wysokości 3.101,35 złotych z firmą (...), reprezentowaną przez J. S. (1), umowę najmu pomieszczeń o powierzchni 88,61 metrów określonych specyfikacją nr (...). Zgodnie z wcześniej czynionymi ustaleniami i żądaniem R. G. (1), również w związku z najmem tych powierzchni spółka (...) przekazała mu pieniądze w kwocie nie mniejszej niż 5.000 zł we wrześniu 2004 r., co miało stanowić gratyfikację za kontynuację umowy.

Następnie R. G. (1), także jako Dyrektor, decyzją nr (...) w dniu 26 sierpnia 2005 zarządził na zasadach określonych uchwałą nr 22/2003 Sejmiku Województwa (...), przeprowadzenie przetargu na wynajem lokalu o pow. do 300,00 m, znajdującego się w budynku przychodni. R. G. (1) powołał Komisję Konkursową, w której skład weszli A. K. (2) jako przewodniczący oraz M. S. i I. A. jako członkowie. Wymogi składanych ofert zawarte były w specyfikacji nr 2 - 4/2005 gdzie wskazano, iż każda oferta podlega ocenie w skali 0 – 10 za rodzaj planowanej działalności gospodarczej w wynajmowanych pomieszczeniach, w skali ocen 0 – 10 za kompleksowość wykorzystania pomieszczeń przeznaczonych do wynajmu oraz od 0 – 10 za proponowaną cenę za metr kwadratowy. Oferta w wyznaczonym terminie w zakresie wynajmu pomieszczeń o powierzchni 185,15 metrów określonych specyfikacją nr (...) została złożona wyłącznie przez firmę (...) Sp. z o.o. z K. i jednocześnie została zaakceptowana na skutek pozytywnego zaopiniowana. W dniu 27 marca 2005 roku została zawarta umowa najmu lokalu użytkowego wraz z ciągami komunikacyjnymi o pow. 273,76 metrów

z miesięcznym czynszem w wysokości 9.034,08 złotych. Tak jak poprzednio, również w związku z tą umową R. G. (1) od spółki (...) z siedzibą w K. otrzymał kwotę nie mniejszą niż 5.000zł we wrześniu 2005 roku.

Kolejną gratyfikację finansową R. G. (1) otrzymał w związku z zawartą umową z firmą (...) z siedzibą w K. w wyniku kolejnego przetargu zarządzanego w dniu 10 sierpnia 2006 roku na zasadach określonych uchwałą nr 22/2003 Sejmiku Województwa (...), celem wybrania najkorzystniejszej oferty na wynajem wolnych pomieszczeń o łącznej pow. 273,76 metrów kwadratowych, znajdujących się w budynku przychodni. R. G. (1) powołał Komisję Konkursową, w której skład weszli A. K. (2) jako Przewodniczący Komisji oraz I. Y. i B. S. jako jej członkowie. Wymogi składanych ofert zawarte były w specyfikacji nr (...) gdzie wskazano, iż każda oferta podlega ocenie w skali 0 – 10 pkt za rodzaj planowanej działalności gospodarczej w wynajmowanych pomieszczeniach, w skali ocen 0 – 10 za tygodniowy harmonogram wykorzystania pomieszczeń oraz 0 – 10 za proponowaną cenę za metr kwadratowy. Oferta w wyznaczonym terminie złożona została wyłącznie przez firmę (...) Sp. z o.o. z K. i jednocześnie została zaakceptowana na skutek pozytywnego zaopiniowania. Oferta uzyskała bowiem w ocenie komisji łącznie 79 punktów. W związku z powyższym w dniu 29 sierpnia 2006 roku Dyrektor Wojewódzkiej Przychodni (...) Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w W. zatwierdził przedstawioną ofertę a w dniu 1 października 2006 roku podpisał umowę najmu rzeczonych pomieszczeń na okres 1 roku. Następny przetarg został zarządzony przez R. G. (1) w dniu 4 czerwca 2007 r. na zasadach określonych uchwałą nr 22/2003 Sejmiku Województwa (...), celem wybrania najkorzystniejszej oferty na wynajem łącznej pow. 287,82 metrów kwadratowych, znajdujących się w budynku przychodni. W tym przypadku R. G. (1) otrzymał w październiku 2006 r. kwotę nie mniejszą niż 5.000 zł.

Kolejną gratyfikację R. G. (1) przyjął w lipcu 2007 r. R. G. (1) powołał następną Komisję Konkursową, w której skład weszli M. S. jako Przewodniczący Komisji oraz A. P. (1) i B. S. jako jej członkowie. Wymogi składanych ofert zawarte były w specyfikacji nr (...), gdzie wskazano, iż każda oferta podlega ocenie w skali 0 – 10 pkt za rodzaj planowanej działalności gospodarczej w wynajmowanych pomieszczeniach, w skali ocen 0 – 10 za tygodniowy harmonogram wykorzystania pomieszczeń oraz 0 – 10 za proponowaną cenę za metr kwadratowy. Oferta w wyznaczonym terminie złożona została wyłącznie przez firmę (...) Sp. z o.o. z K. i jednocześnie została zaakceptowana na skutek pozytywnego zaopiniowania. Oferta uzyskała bowiem w ocenie komisji łącznie 86 punktów. W związku z powyższym w dniu 21 sierpnia 2007 roku Dyrektor Wojewódzkiej Przychodni (...) Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w W. zatwierdził przedstawioną ofertę a w dniu 29 czerwca 2007 roku została zawarta umowa najmu pomieszczeń o pow. 158,33 metrów za kwotę 3.166,60 złotych pomiędzy Wojewódzką Przychodnią (...) Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w W., reprezentowaną przez Dyrektora R. G. (1) a (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K., reprezentowaną przez P. M. (1) – Dyrektora Oddziału w W.. Umowa została zawarta na czas określony od 1 lipca 2007 r. do dnia 30 czerwca 2008 roku. W związku z powyższym R. G. (1) wręczono nie mniej niż 6.000 zł.

W efekcie wszystkich zawartych umów w okresie od 2002 roku do połowy 2007 roku R. G. (1) otrzymał od firmy (...) korzyść majątkową nie mniejszą niż 23.000 zł.

Oskarżony A. K. (1)

A. K. (1) w latach 2004 i 2005 pełnił funkcję publiczną Zastępcy Dyrektora ds. Administracyjno – Eksploatacyjnych Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej – Wojewódzkiego Szpitala (...). A. w W. z siedzibą przy ulicy (...). W ramach uczęszczania na studia podyplomowe zawarł znajomość z M. K. (2), który pełnił funkcję specjalisty ds. outsourcingu w firmie (...) sp. z o.o. Wobec tego, iż mężczyźni znali się, P. P. (1) – w owym czasie prezes firmy (...), wskazał M. K. (2), aby zaproponował A. K. (1), że pozytywne dla firmy (...) wyniki organizowanych w Samodzielnym Publicznym Zakładzie Opieki Zdrowotnej – Wojewódzkiego Szpitala (...). A. w W. z siedzibą przy ulicy (...) przetargów, będą wiązały się ze stosowną gratyfikacją dla niego. M. K. (2) uczynił powyższe i doszło do trzykrotnego przekazania pieniędzy A. K. (1) w łącznej kwocie 56.000 zł. (...) przekazania pieniędzy wychodziła z firmy (...) od P. P. (1), A. K. (1) jako Zastępca Dyrektora miał bowiem wpływ na wiele podejmowanych w ww. instytucji decyzji, które mogły być korzystne dla firmy (...). Firma (...) zainteresowana była bowiem prowadzeniem badań diagnostycznych dla Szpitala a także wynajęciem od niego pomieszczeń. Jednocześnie w wyniku bliższej znajomości M. K. (2) z A. K. (1), A. K. (1) zaproponował ww., że uzyskanymi od firmy (...) kwotami będzie się z

nim dzielił, co faktycznie przynajmniej dwukrotnie miało miejsce. W dniu 7 czerwca 2004 roku Rada Społeczna Szpitala (...). A. w W. (uchwała Nr 7/04) postanowiła pozytywnie zaopiniować wniosek Dyrektora dotyczący wynajęcia pomieszczeń zlokalizowanych w budynkach tego Szpitala. W dniu 12 października 2004 roku Zarząd Województwa (...) (Uchwałą Nr 1150/136/04) wyraził zgodę na podjęcie czynności zmierzających do wynajęcia wnioskowanych pomieszczeń a w uchwale zawarto, iż pomieszczenia mogą być wynajęte na czas określony nie dłuższy niż 5 lat oraz zastrzeżono, iż pomieszczenia winny być głównie przeznaczone na prowadzenie działalności medycznej, która nie będzie konkurencyjną dla działalności statutowej Szpitala. W związku z powyższym Dyrektor Szpitala (...) wydał w dniu 12 listopada 2004 roku zarządzenie nr (...) (k. 2286), w którym zobowiązał A. K. (1) jako Zastępcę Dyrektora ds. Administracyjno – Eksploatacyjnych do przeprowadzenia niezbędnych czynności prowadzących do wynajęcia rzeczonych pomieszczeń. Tym samym zarządzeniem Dyrektor powołał Komisję Przetargową, w której skład weszli A. K. (1) jako przewodniczący, H. K. jako sekretarz oraz M. Z. (1) i J. B. (1) jako członkowie. Zadaniem Komisji Przetargowej było przeprowadzenie postępowania oraz wybór najkorzystniejszej oferty, działając wedle przygotowanych szczególnych warunkach konkursu. Najistotniejsza przy wyborze oferty wedle szczegółowych warunków konkursu miała być oferowana cena – stanowić to miało 70% oceny, 20% stanowić miała kwestia rodzaju planowanej działalności oferenta, a 10% wysokość nakładów poniesionych przez oferenta na remont pomieszczeń, przy czym wartość punktowa wszystkich trzech kryteriów miała być dokonywana na podstawie punktacji określonej indywidualnie dla każdego kryterium. Ogłoszenie o przetargu ukazało się w prasie, a dzień 15 grudnia 2004 roku był ustalonym na termin składania ofert. W związku z tym przetargiem, w którym start planowała firma (...), P. P. (1) postanowił o przekazaniu stosownej kwoty A. K. (1). Wobec powyższego kwotę 25.000 zł przekazał M. K. (2), który umówił się następnie z A. K. (1) poza Szpitalem w celu przekazania pieniędzy. Do spotkania doszło w nieustalonym dniu w grudniu 2004 r. w W.. Podczas spotkania w samochodzie M. K. (2) wręczył on A. K. (1) w związku z postępowaniem przetargowym kwotę 25.000 zł, którą to A. K. (1) przyjął. Jednocześnie A. K. (1) odliczył i wręczył M. K. (2) kwotę 7 tys. zł z przyjętych pieniędzy. W przewidzianym terminie wpłynęły zatem oferty złożone przez (...) s. j., (...), B. W. (1) oraz (...) Sp. z o.o., która została odrzucona z uwagi na braki formalne a także (...). Komisja Przetargowa z przewodniczącym A. K. (1) na czele, na posiedzeniu w dniu 15 grudnia 2004 r. dokonała indywidualnej oceny ofert i wybrała firmę (...). Wedle ofert, we wszystkich wynajętych pomieszczeniach oferent (...) wskazała jako rodzaj planowanej działalności diagnostykę laboratoryjną. W związku z powyższym w dniu 10 stycznia 2005 roku (k. 2473 t. XIII) została zawarta na czas określony do dnia 31 grudnia 2010 roku umowa na wynajem ww. powierzchni pomiędzy Dyrektorem Szpitala (...), reprezentującymi Wojewódzki Szpital (...) św. A. w W. a P. P. (1), reprezentującym (...).

Następnie Uchwałami z dnia 23 lutego 2005 roku (Nr 1 / 05) oraz 27 września 2005 roku (Nr 12 / 05), Rada Społeczna Wojewódzkiego Szpitala (...) św. A. w W. postanowiła pozytywnie zaopiniować wniosek Dyrektora dotyczący wynajęcia powierzchni parkingowych oraz wolnych pomieszczeń użytkowych w budynkach Szpitala. W dniu 21 czerwca 2005 roku Zarząd Województwa (...) (Nr (...)) wyraził zgodę na podjęcie czynności zmierzających do wynajęcia wnioskowanych pomieszczeń, m.in. placu parkingowego o pow. 450 metrów przy ulicy (...), na czas określony nie dłuższy niż 5 lat. W związku z powyższym Dyrektor Szpitala (...) wydał w dniu 20 lipca 2005 roku zarządzenie nr (...), w którym zobowiązał A. K. (1) jako Zastępcę Dyrektora ds. Administracyjno – Eksploatacyjnych do przeprowadzenia niezbędnych czynności prowadzących do wynajęcia placu parkingowego zlokalizowanego na terenie Szpitala przy ulicy (...). Tym samym zarządzeniem Dyrektor powołał Komisję Przetargową, w której skład weszli A. K. (1) jako przewodniczący, A. S. jako sekretarz oraz J. B. (2) i J. B. (1) jako członkowie. Zadaniem Komisji Przetargowej było przeprowadzenie postępowania oraz wybór najkorzystniejszej oferty działając wedle przygotowanej specyfikacji. Ponownie zainteresowana udziałem w przetargu i jego wygraniem była firma (...), postanowiono więc o przekazaniu pieniędzy A. K. (1). Po raz kolejny do przekazania pieniędzy zobowiązany został M. K. (2), który otrzymał od P. P. (1) kwotę 6.000 zł celem dostarczenia jej Zastępcy Dyrektora, tj. A. K. (1). W nieustalonym dniu czerwca 2005 r. M. K. (2) udał się do mieszczącego się w Szpitalu biura Zastępcy Dyrektora – A. K. (1) i wsunął kopertę zawierającą 6.000 zł do teczki A. K. (1), o czym ww. wiedział. Rzeczony przetarg ofert na najem wolnej powierzchni parkingowej ogłoszony został w prasie, ponadto do firm (...), (...) Sp. z o.o., Agencja Ochrony Osób i Mienia (...) oraz (...) wysłano zaproszenia do udziału w przetargu, przy oznaczeniu terminu na składanie ofert na dzień 8 sierpnia 2005 roku. Do ogłoszonego przetargu przystąpiła jedynie (...), której oferta jako spełniająca przyjęte kryteria i warunki zawarte w

szczegółowych warunkach konkursu została wybrana na posiedzeniu Komisji Przetargowej w dniu 8 sierpnia 2005 roku. W związku z powyższym w dniu 16 sierpnia 2005 roku została zawarta na czas określony do dnia 15 sierpnia 2010 roku umowa na wynajem placu parkingowego o pow. 450 metrów przy ulicy (...) w W. pomiędzy Dyrektorem Szpitala (...), reprezentującymi Wojewódzki Szpital (...) św. A. w W. a P. P. (1), reprezentującym (...). W dniu 1 lutego 2006 roku (...) Sp. z o.o. zawarła nadto ze Szpitalem umowę najmu powierzchni wydzielonej w pawilonie przeznaczonym do składowania odpadów niebezpiecznych o łącznej pow. 2 metrów.

Następnie Dyrektor Szpitala (...) wydał w dniu 28 października 2005 r. zarządzenie nr (...), w którym zobowiązał A. K. (1), jako Zastępcę Dyrektora ds. Administracyjno – Eksploatacyjnych, do przeprowadzenia kolejnego konkursu ofert na udzielenie świadczeń zdrowotnych w zakresie diagnostyki laboratoryjnej i mikrobiologii. Tym samym zarządzeniem Dyrektor powołał Komisję Przetargową, w której skład weszli A. K. (1) jako przewodniczący, H. K. jako sekretarz oraz K. L., D. S. (2) i E. K. jako członkowie. Zadaniem Komisji Przetargowej było przeprowadzenie postępowania oraz wybór najkorzystniejszej oferty, działając wedle przygotowanej specyfikacji. Najistotniejsza przy wyborze oferty wedle specyfikacji miała być oferowana cena – stanowić to miało 60% oceny, 20% stanowić miała kwestia oceny wiarygodności oferenta i 20% ocena propozycji zawartych w koncepcji świadczenia, przy czym wartość punktowa wszystkich trzech kryteriów miała być dokonywana na podstawie punktacji określonej indywidualnie dla każdego kryterium. Szczegółowe wymogi specyfikacji zakładały m. in. posiadanie wdrożonego systemu zarządzania jakością zgodnego z normą ISO 9001:2000 (pkt V. 1 pkt 5.6.), posiadanie wysoko kwalifikowanego personelu - co najmniej trzech specjalistów II stopnia z zakresu diagnostyki laboratoryjnej (pkt V. 1 pkt 5.13) oraz realizowanie co najmniej pięciu umów outsourcingowych z SPZOZ, co poświadczone miało być przedłożeniem kopii umów oraz stosownych referencji (pkt VI. pkt 6). Ponownie w związku z przetargiem P. P. (1) postanowił o przekazaniu pieniędzy – 25.000 zł A. K. (1) za pośrednictwem M. K. (2). Tym razem M. K. (2) w nieustalonym dniu grudnia 2005 r. w okolicy Dworca Centralnego w W. przekazał kwotę 10.000 zł A. K. (1) w związku z opisanym przetargiem. Podczas kolejnego spotkania, do którego doszło także w nieustalonym dniu grudnia 2005 r. w W., M. K. (2) przekazał w związku z rzeczoną przetargiem dalszą kwotę 15.000 zł. Wymogi zawarte bezpośrednio w specyfikacji w sposób celowy eliminowały zainteresowane podmioty a wymagania stawiane przyjmującym zamówienie spełniało tylko jedno laboratorium w Polsce – (...). Planujący przystąpić do przetargu Dyrektor ds. Sprzedaży i Marketingu firmy (...) - P. K. (1) złożył w dniu 10 listopada 2005 roku wniosek o przedłużenie terminu składania ofert oraz dokonanie zmian w szczególnych warunkach konkursu. We wniosku P. K. (1) wskazał, iż zastrzeżenia budzi umieszczenie w specyfikacji warunku posiadania certyfikatu ISO 9001:2000 a norma ta nie dotyczy działalności laboratorium medycznego oraz nałożenie wymogu realizowania trzech a w innym punkcie specyfikacji aż pięciu umów outsourcingowych z SPZOZ bez odpowiedniego uzasadnienia tej ilości za konieczną. W związku z powyższym Dyrektor Szpitala przedłużył termin składania ofert do dnia 25 listopada 2005 roku oraz dopuścił posiadanie przez przystępujących do konkursu wyłącznie normy ISO (...) i uszczegółowiono wymóg realizacji umów outsourcingowych do trzech. W terminie przewidzianym zostały złożone oferty przez (...) oraz (...) z K.. Po terminie została złożona oferta przez (...) Zespół Publicznych Zakładów (...) z W., którą odesłano nadawcy bez otwierania koperty. Na posiedzeniu Komisji Przetargowej w dniu 25 listopada 2005 roku indywidualnie oceniono obie oferty, ustalając, iż oferta firmy (...) uzyskała 45 punktów w kryterium „cena”, 13 punktów w kryterium „ocena wiarygodności oferenta”, 20 punktów w kryterium „proponowane świadczenia usług”, co dało łącznie 78 punktów. Komisja Przetargowa ofercie firmy (...) przyznała 60 punktów w kryterium „cena”, 19,80 punktów w kryterium „ocena wiarygodności oferenta”, 20 punktów w kryterium „proponowane świadczenia usług”, co dało łącznie 99,80 punktów i zdecydowało o jej wygranej w przetargu. W związku z powyższym w dniu 28 grudnia 2005 została zawarta pomiędzy Samodzielnym Publicznym Zakładem Opieki Zdrowotnej – Wojewódzkim Szpitalem (...). A. w W. a (...) Sp. z o.o. umowa na świadczenie przez ww. firmę na rzecz Szpitala diagnostyki laboratoryjnej i mikrobiologii.

Oskarżona J. K. (1)

Dążąc do rozwoju firmy (...) sp. z o.o. jej właściciele podjęli działania w celu sprzedaży swoich produktów i usług do Zakładu (...) w Instytucie (...) w W.. Za pośrednictwem K. K. (2) J. P. (1) dowiedział się bowiem, iż w ww. jednostce planuje się uruchomienie badań na urządzeniu (...) 2000. W Zakładzie tym J. K. (1) pełniła obowiązki kierownika.

W związku z powyższym podjęto rozmowy handlowe, w których uczestniczyli J. P. (1), J. S. (1), K. K. (2) i J. K. (1). Podczas jednej z rozmów J. K. (1) jasno wskazała J. S. (1), iż możliwość podjęcia współpracy z firmą (...) uzależnia ona od kompleksowego pokrywania kosztów wyjazdów jej oraz jej współpracownic na zagraniczne konferencje. Precyzując powyższe wobec J. P. (1), J. K. (1) podkreśliła, iż osobiście będzie wybierała i wskazywała miejsca konferencji, na które ma udać się a wszelkie koszty będzie pokrywała firma (...). J. P. (1) w porozumieniu z właścicielami firmy, wobec intratności ewentualnych zleceń z Zakładu (...), przystał na żądania kierownik Zakładu (...). Zgodnie z ustaleniami, w sierpniu 1999 r. spółka (...) opłaciła pobyt J. K. (1) oraz M. K. (3) i M. F. na międzynarodowej konferencji w B.. Podczas tego pobytu ww. osobiście towarzyszył J. P. (1). Spółka (...) opłaciła całość pobytu w łącznej kwocie 15.000 zł, co zawierało w sobie koszt przejazdu samochodem służbowym, noclegi w hotelu, opłatę zjazdową i pełne wyżywienie dla wszystkich trzech kobiet.

Kolejnego wyjazdu J. K. (1) zażądała w roku 2000 i w marcu spółka (...) opłaciła pobyt ww. wraz z asystentką na międzynarodowej konferencji w H. K.. Ponownie firma przystała na wyrażone żądanie J. K. (1) w obawie o kontrakt na użytkowanie aparatu I. 2000. J. K. (1) wraz z M. K. (4) udała się do H. K. na wskazaną przez siebie 5 - dniową konferencje; koszt tego wyjazdu w kwocie 20.000 zł, obejmujący przelot samolotem, noclegi w hotelu, opłatę zjazdową i pełnego wyżywienia dla dwóch osób, pokryła w całości spółka (...). Dodatkowo, zgodnie z kolejnym wyrażonym przez J. K. (1) życzeniem, J. P. (1) w imieniu spółki przekazał jej 200 dolarów (po 100 dolarów na osobę) jako „kieszonkowe”, co w owym czasie stanowiło równowartość kwoty 806 zł. W dniu 18 grudnia 2001 roku J. K. (1) zwróciła się pismem do Dyrektora Centrum Onkologii Instytutu o pilne przeprowadzenie postępowania w sprawie dzierżawy aparatu oraz zakup odczynników do oznaczania hormonów tarczycy, tyreoglobiny, przeciwciał przeciwtarczycowych na okres 3 lat. W rzeczonym piśmie J. K. (1) wskazała, iż umowa, która obowiązywała z firmą (...), miała kończyć się z dniem 31.01.2002 roku. W związku z powyższym postanowiono o przeprowadzeniu przetargu na zakup odczynników i w dniu 10 stycznia 2002 roku Dyrektor Centrum Onkologii - Instytutu zatwierdził skład komisji przetargowej do przeprowadzenia postępowania o wartości przekraczającej kwotę 30.000 euro. Komisje przetargową powołano w składzie (...) - jako przewodnicząca Komisji oraz jako członkowie M. K. (4), M. F., E. L. oraz J. K. (1). Na polecenie Kierownika Sekcji Zamówień, wszyscy członkowie komisji przetargowej, w tym J. K. (1), złożyli oświadczenia wymagane ustawą o zamówieniach publicznych, że nie pozostają w stosunku dominacji lub zależności z pozostałymi uczestnikami postępowania. W szczególności członkowie oświadczyli, że „nie pozostają z dostawcą lub wykonawcą w takim stosunku prawnym lub faktycznym, który może budzić uzasadnione wątpliwości co do bezstronności”. Na końcową ocenę oferty składały się zaproponowana przez oferenta cena (70%) oraz jakość usługi (30%). Ogłoszenie o konkursie ukazało się w „Biuletynie Zamówień Publicznych”, a terminem złożenia ofert był dzień 24 kwietnia 2002 roku. Oferty złożone zostały w terminie przez firmy (...) oraz (...) Sp. z o.o. Przez Komisję wybrana została oferta (...) Sp. z o.o., która uzyskała najwyższą liczbę punktów zgodnie z przyjętymi kryteriami. Następnie M. N. (1), Dyrektor Centrum Onkologii – Instytutu im. (...), zatwierdził prace komisji przetargowej oraz protokół postępowania o udzielenie zamówienia oraz w dniu 6 czerwca 2002 roku podpisał z (...) Sp. z o.o. z K., reprezentowaną przez J. P. (1), umowę sprzedaży wraz z dzierżawą sprzętu nr 148/02/D na okres 3 lat do dnia 02.06.2005 roku. Wartość zakupionego towaru wraz z kosztami dostawy wynosiła 888.322,95 złotych a koszt dzierżawy aparatu I. 2000 ustalono na kwotę 610 złotych miesięcznie. W czerwcu 2003 roku J. K. (1) udała się na zjazd (...) Towarzystwa (...) w B.. Tak jak poprzednio, ponownie koszty przejazdu, noclegów w hotelu, opłaty zjazdowej i pełnego wyżywienia dla trzech osób – J. K. (1), M. K. (4) i M. F. pokryli w całości udziałowcy firmy (...). Dodatkowo, ponownie wszystkie trzy uczestniczki wyjazdu otrzymały po 100 USD na wydatki, co stanowiło w owym czasie równowartość 1.191 zł. Koszt tego pobytu w B. wyniósł firmę (...) około 15.000 zł. Z kolejnym pismem do D. (...) zwróciła się w dniu 15 października 2003 roku M. K. (4), Zastępca Kierownika Zakładów (...), celem zamówienia odczynników do oznaczenia poziomu kalcytoniny i parathormonu w firmie (...), gdyż miało to przyspieszyć termin otrzymywania wyników badań. Jednocześnie konieczna była zmiana dostawcy z „CIS biointernational” na (...), której to aparat był wykorzystywany w Zakładzie. Po przeprowadzonym postępowaniu o zamówienie publiczne na zakup rzeczonych odczynników w dniu 8 grudnia 2003 roku pomiędzy Centrum Onkologii – Instytutem im. (...), które reprezentował M. N. (2) i J. P. (1) z (...), podpisana została umowa na dostawę wnioskowanych odczynników. Po raz ostatni z wnioskiem o wyrażenie zgody na zakup od firmy (...) dodatkowych odczynników do Dyrektora Instytutu (...) wystąpiła w dniu 19 grudnia 2003 roku. W wyniku przeprowadzonego postępowania stosowną umowę zawarto w dniu 2 lutego 2004 roku a ostatnia umowa

pomiędzy Instytutem a (...) Diagnostyką zawarto w dniu 26 stycznia 2005 roku. Podczas współpracy Instytutu z firmą (...), J. S. (1) oraz J. P. (1) na przestrzeni lat 1999 – 2003, J. K. (1) przyjęła pod postacią sponsorowanych wyjazdów od ww. kwotę 51,997 zł łącznie dla siebie i wyjeżdżających wraz z nią podległych pracownic.

Oskarżona D. G. (1), oskarżony J. P. (2), oskarżony D. S. (1)

Instytut (...) S. W. w W. pomiędzy rokiem 1998 a grudniem 2002 dzierżawił od jednej z firm (...), J. S. (1) oraz (...) sp. z o.o. analizator immunodiagnostyczny (...) (I.). W owym okresie funkcję Kierownika Pracowni Chemii Klinicznej i Zastępcy Kierownika Zakładu (...) w/w Instytutu pełniła D. G. (1). Kierownikiem Zakładu (...) był w tym czasie prof. D. S. (1). Do obowiązków D. G. (1) należało w ramach pełnionej funkcji m.in. zaopatrzenie Pracowni w niezbędne odczynniki i sprzęt laboratoryjny. Jako przedstawiciel firmy kontakty z D. G. (1) utrzymywał J. P. (1), który również oprowadzał po laboratorium Instytutu potencjalnych klientów firmy (...). J. P. (1), mając na celu zwiększenie obrotów dla firmy (...) poprzez spowodowanie większej ilości zamówień odczynników konkretnie dla swojego aparatu, przekazywał D. G. (1) pieniądze. Do pierwszego przekazania i przyjęcia przez D. G. (1) pieniędzy doszło u niej w domu, kiedy to J. P. (1), podczas przebywania na zwolnieniu lekarskim D. G. (1), pojawił się w jej miejscu zamieszkania i przekazał jej kwotę około 1 – 2 tys. złotych, którą to ww. przyjęła. Kolejny raz do przyjęcia przez D. G. (1) pieniędzy w podobne kwocie doszło w jej gabinecie w Instytucie w A.. Łącznie w tym okresie J. P. (1) przekazał D. G. (1) w związku z pełnioną przez nią funkcją Kierownika Pracowni oraz Zastępcy Kierownika Zakładu (...) kwotę 3 tys. złotych.

W okolicy 2002 roku w Instytucie podjęto decyzję o zaprzestaniu dzierżawy analizatorów i przekazaniu prowadzenia badań analitycznych firmie zewnętrznej na zasadzie outsourcingu. W owym okresie funkcję Zastępcy Dyrektora ds. Klinicznych i Organizacyjnych Instytutu (...) pełnił J. P. (2). Dyrektorem tegoż Instytutu był prof. dr hab. n. med. Z. R.. Zarówno Dyrektor Instytutu, jak także jego Zastępca J. P. (2), decyzję o skorzystaniu z usług firmy zewnętrznej podjęli wobec dużych kosztów prowadzenia badań diagnostycznych wyłącznie na swój rachunek. Jednocześnie w tym względzie niezbędne było przeprowadzenie remontu części pomieszczeń Instytutu, w których przeprowadzane miały być badania. Wobec opłacalności takiego rozwiązania Dyrektor Instytutu (...) S. W. w W. wydał w dniu 22 października 2002 zarządzenie nr (...) powołujące Komisję Konkursową, w której skład weszli dr n. med. J. P. (2) - jako Przewodniczący, mgr D. D. jako Sekretarz Komisji oraz prof. J. K. (2), mgr T. B., mgr M. P. (1) i mgr D. G. (1) jako członkowie tejże komisji. Dodatkowo mec. P. G., prof. D. S. (1) i mec. B. W. (2) zostali powołani jako konsultanci. Komisja Konkursowa miała na celu wyłonienie najlepszej oferty na świadczenia zdrowotne w zakresie diagnostyki laboratoryjnej i bakteriologii, które wykonywane były na terenie Instytutu w okresie od 01.01.2003 do 31.12.2005, jak również na wynajem od Instytutu (...) pomieszczeń i dzierżawę znajdujących się w nim urządzeń. Komisja Konkursowa działała na podstawie przygotowanego Regulaminu Pracy Komisji Konkursowej, będącego Załącznikiem nr 1 do Zarządzenia Dyrektora. Oferty złożone zostały przez Niepubliczny Zakład Opieki Zdrowotnej (...) sp. z o.o. oraz (...) Sp. z o.o. Zgodnie z pkt VI. 1 szczegółowych warunków ofert, oferent powinien przedstawić ofertę zgodnie z wymogami określonymi w szczegółowych warunkach konkursu ofert. Ponadto wg pkt VI.9 szczegółowych warunków do oferty, powinien być załączony wykaz cen jednostkowych usług sporządzony w oparciu o załącznik nr 1. Według opinii prawnej radcy prawnego P. G. powołanego do konsultacji przy przeprowadzeniu konkursu, oferta Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej (...) sp. z o.o. nie spełniała powyższego warunku określonego w pkt VI.9 szczegółowych warunków ofert, gdyż w treści załącznika nr 1 brak było kolumn metoda, przewidywana szacunkowa ilość badań, termin wykonania oraz wartość badań. Z kolei analiza oferty złożonej przez (...) sp. z o.o. przeprowadzona przez radcę prawnego P. G. wykazała, iż oferta tej firmy spełnia wszystkie warunki wymagane w szczegółowych warunkach i w związku z powyższym Komisja Konkursowa ma prawo dalej prowadzić postępowanie konkursowe. W związku z opiniami przystąpiono do dalszych negocjacji z (...) sp. z o.o. i w związku z tym w dniach 21 i 27 listopada 2002 roku odbyły się spotkania negocjacyjne pomiędzy przedstawicielami wyżej wymienionej spółki a Komisją Konkursową. Po przeprowadzonych negocjacjach na ostatecznym posiedzeniu Komisji Przetargowej podjęto decyzję zgodną z opinią prawną mec. P. G. o odrzuceniu oferty „Niepublicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej (...) (...)” sp. z o.o. jako niezgodnej ze stawianymi warunkami jak również o przystąpieniu do dalszych negocjacji z (...) Sp. z o.o., która spełniała przyjęte kryteria i warunki zawarte w szczegółowych warunkach konkursu. W dniu 27 listopada 2002 roku odbyło się kolejne spotkanie Komisji Konkursowej z oferentem (...) Sp. z o.o., na którym doprecyzowano

warunki zawarcia przyszłej umowy pomiędzy Instytutem (...) S. W. w W. a spółką (...) Sp. z o.o. W wyniku wszystkich powyższych ustaleń prof. dr hab. n. med. Z. R., jako Dyrektor Instytutu (...), w dniu 4 grudnia 2002 roku zawarł z J. S. (1), reprezentującym (...) Sp. z o.o., umowę Nr (...) o zamówienie na świadczenie zdrowotne w zakresie (...) Laboratoryjnej w latach 2003 – 2005 na czas określony 3 lat od dnia 01.01. 2003 roku. Następnie w dniu 17 lutego 2003 roku zawarto Aneks nr (...) do umowy Nr (...) o zamówienie na świadczenie zdrowotne w zakresie (...) Laboratoryjnej w latach 2003 – 2005, w którym dokonano wynajęcia dodatkowych pomieszczeń magazynowych spółce (...) Sp. z o.o. oraz w dniu 22 lipca 2003 roku zawarto kolejny Aneks nr (...), w którym rozszerzono zakres badań w stosunku do pierwotnego zawartego w umowie z 4 grudnia 2002 r. o badania przedtransfuzyjne. Ponadto w dniu 6 listopada 2003 roku zawarto Aneks nr (...) do umowy Nr (...) o zamówienie na świadczenie zdrowotne w zakresie (...) Laboratoryjnej w latach 2003 – 2005. W aneksie tym dokonano wynajęcia dodatkowych pomieszczeń magazynowych spółce (...) Sp. z o.o.

Na podstawie powyższej umowy (...) sp. z o.o., celem przystąpienia do wykonywania zleconych badań, przystąpiła do realizacji i rozpoczęła prace remontowe, które prowadzone były przez firmę (...). Podczas prowadzonych prac firma (...) na bieżąco wystawiała faktury, które pokrywane były przez firmę (...). Kwota na przeprowadzenie rzeczowego remontu zawarta i zaakceptowana przez obie strony umowy opiewała na 300 tys. złotych, co ustalone zostało podczas prowadzonych rozmów. W trakcie prowadzonych prac w Instytucie podjęto decyzję o wyremontowaniu również gabinetu Dyrektora Z. R. w ramach wykonywanej przez (...) umowy przygotowania wynajmowanych pomieszczeń do prowadzenia w nich laboratorium diagnostycznego. O takiej konieczności podwykonawcą z firmy (...) W. W. poinformował kierownik działu technicznego Instytutu (...). Po przeprowadzeniu tych robót została przez (...) wystawiona faktura VAT w dniu 27 lutego 2003 roku nr (...) na kwotę 54.995,98 zł brutto, następnie zaakceptowana i opłacona przez firmę (...) i następnie włączona do całości rozliczenia z umowy Nr (...). Dyrektor Instytutu w dniu 9 grudnia 2004 r. wydał kolejne zarządzenie nr (...), powołujące Komisję Konkursową, w której skład weszli dr J. P. (2) jako Przewodniczący, D. R. jako sekretarz oraz prof. D. S. (1) i J. S. (2) jako członkowie. Komisja Konkursowa powołana tym razem została do wyłonienia najlepszej oferty na organizację wykonywania oznaczeń równowagi kwasowo – zasadowej w Klinikach Instytutu. Oferta została złożona jedynie przez (...) sp. z o.o. i otrzymała 100% punktów. Komisja ustaliła bowiem, że oferta ta spełnia wszystkie warunki określone w szczegółowych warunkach konkursu ofert. Wobec powyższego prof. dr hab. n. med. Z. R., jako Dyrektor Instytutu, zawarł z J. S. (1), reprezentującym (...) Sp. z o.o., umowę Nr (...) na organizację wykonywania oznaczeń równowagi kwasowo – zasadowej w Klinikach Instytutu w latach 2005 – 2007 na czas określony 3 lat od dnia 01.01.2005 roku. W tym samym dniu zawarto również pomiędzy tymi samymi instytucjami i ich reprezentantami umowę Nr (...) na dzierżawę urządzeń laboratoryjnych do wykorzystywania w celach wynikających z umowy Nr (...). W umowie tej ustalono wysokość czynszu dzierżawnego na kwotę 1.803,40 złotych brutto. Urządzenia te zostały przekazane (...) sp. z o.o. przez Instytut (...) na podstawie protokołu zdawczo – odbiorczego podpisanego w dniu 31 grudnia 2004 r., stanowiącego załącznik nr 2 do umowy na dzierżawę urządzeń laboratoryjnych Nr (...) -AG-K-65/05. W dniu 28 czerwca 2006 roku zawarto Aneks nr (...) do umowy Nr (...). W aneksie tym dokonano zmiany kwot częściowych oraz ostatecznej sumy za organizację wykonywania oznaczeń równowagi kwasowo - zasadowej z 809.000 złotych na 713.000 złotych. W dniu 21.12.2007 roku odbyły się negocjacje pomiędzy spółką (...) sp. z o.o. a Instytutem (...). W wyniku negocjacji przedłużono okres obowiązywania umowy na wykonywanie oznaczeń kwasowo – zasadowych do dnia 31.03.2008 roku. Uzgodnienia te zostały zapisane w Aneksie nr (...) do umowy Nr (...) zawartym w dniu 21 grudnia 2007 roku. Przez okres funkcjonowania ww. umów J. P. (2) a także D. S. (1) prowadzili działalność polegającą na uczestnictwie w wykładach, konferencjach, w tym także organizowanych przez firmę (...), w których omawiano osiągnięcia w postępie prowadzonych badań diagnostycznych na najnowocześniejszym sprzęcie oraz odczynnikach. W szczególności D. S. (1) koncentrował się na pracy naukowej, przygotowywał różnego rodzaju broszury, brał udział w konferencjach. W roku 2005 D. S. (1) otrzymał od P. P. (1) w celu pisania przez ww. w ramach działalności naukowej laptop marki T. (...) o wartości około 6.892 zł. Celem tego przekazania było prowadzenie pracy naukowej i konsultacji. W tym samym okresie D. S. (1) otrzymał również kwotę 1 tys. złotych tytułem wynagrodzenia za udział w konferencji organizowanej przez firmę (...). Wobec częstych kontaktów pomiędzy J. S. (1) a J. P. (2) i pozytywnych relacji, J. S. (1) w związku z 50 urodzinami J. P. (2) a także jego przyszłą nominacją na stanowisko Wiceministra (...), w sierpniu 2005 roku podjął decyzję o przekazaniu J. P. (2) pióra. J. S. (1) posiadał bowiem wiedzę o tym, iż J. P. (2) posiada kolekcję

piór. Wobec powyższego przedstawiciele spółki (...), tj. J. S. (1) oraz P. P. (1) zakupili w spółce z o.o. (...) na koszt spółki (...) wieczne pióro o wartości 2.920,00 złotych marki (...). Następnie pojawili się w domu J. P. (2) i w związku z jego urodzinami, a także rzezoną nominacją, przekazali mu wskazane pióro. Ponadto podczas tego spotkania J. S. (1), przebywając w pokoju wraz z P. P. (1) oraz J. P. (2), poprosił P. P. (1) o opuszczenie pokoju i przekazał kopertę z zawartością około 10 tys. złotych J. P. (2). J. P. (2) nie zaglądał do koperty i przyjął ją, jednak zwrócił się do J. S. (1) słowami, których sens był taki, iż „wie, że to nie jest w związku z jego działaniem dla Instytutu”.

Powyższe stany faktyczne Sąd ustalił na podstawie:

wyjaśnień oskarżonych:

- częściowo **J. A.** (k. 3345 – 3349, k. 3781 – 3782),
- częściowo **D. G. (1)** (k. 1444 – 1448, k. 3784 – 3788),
- częściowo **R. G. (1)** (k. 3360 – 3363, k. 3782 - 3784),
- częściowo **A. K. (1)** (k. 1838 – 1840, k. 3800 – 3801),
- częściowo **J. K. (1)** (k. 2926 – 2928, k. 3280 – 3281, k. 3286 – 3287, k. 3801 – 3802)
- **J. P. (2)** (k. 1095 – 1107, k. 1180 – 1182v, k. 3802 – 3804)
- **D. S. (1)** (k. 3804 – 3805, k. 1149 – 1155, k. 1575 – 1576);

zeznań świadków:

- M. K. (2) (k. 150 – 152, k. 153, k. 4063 – 4067),
- J. S. (1) (k. 118 - 123, k. 127, k. 174 – 182, k. 185 – 187, k. 193 – 194, k. 206 – 207, k. 481 – 484, k. 4040 - 4052, k. 5386 – 5387, k. 5621 - 5623),
- J. P. (1) (k. 79 – 81, k. 101, k. 102 - 103, k. 106 - 108, k. 110, k. 127, k. 155, k. 166 – 167, k. 434 – 436, k. 3085 – 3086, k. 3279 – 3281, k. 3945 – 3956, k. 5391, k. 5597 - 5598),
- A. M. (k. 466v – 469v, k. 4068 – 4069),
- J. R. (k. 985 – 986, k. 4069),
- D. M. (poprz. R.) (k. 476 – 480, k. 4082),
- T. S. (k. 988 – 990, k. 4083),
- B. W. (2) (k. 991v – 992, k. 4084 - 4085),
- W. Ł. (k. 999v – 1000, k. 4183),
- M. K. (5) (k. 1294 – 1300, k. 4183 – 4184),
- P. K. (2) (k. 1430 – 1432, k. 4184 – 4185),
- P. M. (1) (k. 1519 – 1523, k. 4185 – 4190),
- D. D. (k. 471 – 473, k. 4190),
- G. G. (1) (k. 131, k. 132 – 136, 229 – 235, 277 – 280, 1507 – 1508, k. 4193 – 4199, k. 5405 – 5408, k. 5623 - 5625),

- P. P. (1) (k. 143 – 149, k. 212 – 217, k. 218 – 224, k. 453 – 456, k. 1005v – 1010, k. 1529 – 1533, k. 1571 – 1574, k. 4210 – 4218, k. 4286 – 4290, k. 5400 - 5402),
- H. K. (k. 2553 – 2555, k. 4234 – 4235),
- A. S. (k. 2556 – 2558, k. 4235 – 4236),
- M. Z. (1) (k. 2559 – 2560, k. 4236 – 4237),
- K. L. (k. 2561 – 2562, k. 4237 – 4238),
- D. S. (2) (k. 2563 – 2565, k. 4238 – 4240),
- W. Z. (k. 2612 – 2617, k. 4240 – 4244, k. 4247 - 4248),
- M. C. (k. 2759 – 2762, 4244 – 4245),
- M. R. (1) (k. 2769 – 2770, k. 4245 – 4246),
- P. M. (2) (k. 2771 – 2774, k. 4246 – 4248),
- M. K. (4) (k. 3062 – 3065, k. 4296 – 4298),
- G. T. (k. 3118 – 3120, k. 4299 – 4300),
- G. Ł. (k. 3353 – 3355, k. 4300 – 4301),
- E. Z. (k. 4301 – 4302),
- M. F. (k. 3066 – 3069, k. 4352 – 4354),
- J. K. (3) (k. 3351 – 3352, 4354 – 4356),
- K. K. (3) (k. 4853 – 4854),
- B. D. (k. 3100 – 3102, k. 4854 – 4855),
- M. S. (k. 3103 – 3104, k. 4855 – 4856),
- A. K. (2) (k. 3105 – 3106, k. 4856 – 4857),
- A. P. (1) (k. 3112 – 3113, k. 3369, k. 4857 – 4858),
- Ż. N. (k. 3114, k. 4858),
- M. Z. (2) (k. 3365, k. 4859),
- S. S. (1) (k. 1001 – 1002, k. 4859 – 4861, k. k. 5383 -5384 k. 5596 - 5597),
- K. K. (2) (k. 3251, k. 4861),
- B. S. (k. 3098 – 3099, k. 4893 – 4894),
- B. R. (k. 3107 – 3108, k. 4894 – 4895),
- I. Y. (k. 3109 – 3111, k. 3367, k. 4895 – 4896),

- I. Ł. (k. 3116 – 3117, k. 4896 – 4897),
- J. K. (4) (k. 4970 - 4971),
- T. B. (k. 4971 – 4973),
- E. B. (k. 4974),
- T. I. (k. 4974 – 4975),
- M. M. (2) (k. 4975 – 4976),
- Z. K. (k. 4976 – 4977),
- M. W. (k. 4977 – 4979),
- K. P. (k. 5004 – 5006),
- A. P. (2) (k. 5006 – 5007),
- B. W. (3) (k. 5007 – 5008),
- T. L. (k. 5032 – 5033),
- A. B. (k. 5033 – 5034),
- W. W. (k. 225 – 228),
- B. K. (k. 462 – 463),
- L. K. (k. 464v – 465v),
- J. K. (5) (k. 995v – 996v),
- M. B. (k. 997v – 998, 1302 – 1305),
- L. S. (k. 1004),
- J. B. (2) (k. 2566 – 2567),
- I. J. (k. 2763 – 2765),
- J. S. (3) (k. 2766 – 2768),
- I. M. (k. 3075 – 3077),
- T. M. (k. 3079),
- A. W. (k. 3081),
- D. J. (k. 3082 – 3084),
- D. Ł. (k. 23 – 26, 30 – 40),
- Z. R. (k. 1411 – 1425),
- A. P. (3) (k. 1654 – 1655),

- M. P. (2) (k. 48 – 52, 53 – 57, 58 – 64, 65 – 70),

- M. R. (2) (k. 993v)

oraz dokumentów w postaci:

- pismo z Instytutu (...) wraz z załącznikami k. 97-100;

- tabela k. 160, k. 173;

- protokół zatrzymania rzeczy k. 236-241, 242-248, 438-442, 445-448, 592-599, 979-983, 1237-1241, 1500-1501;

- protokół oględzin rzeczy k. 249-260, 261-276, 284-427, 449-452, 457-460, 485-490, 603-623, 624-809;

- aneks do umowy k. 491, 492, 493-494;

- dokumentacja dotycząca umów k. 495-591;

- załączniki do protokołu oględzin rzeczy k. 810-988;

- protokół zatrzymania osoby k. 1014-1015, 1055-1056, 1113-1114;

- protokół przeszukania pomieszczeń k. 1020-1025, 1062-1067, 1068-1072, 1073-1076, 1123-1130, 1138-1142;

- protokół przeszukania samochodu k. 1026-1030, 1131-1134;

- opinia sądowo-lekarska k. 1051;

- protokół przeszukania osoby k. 1116-1118;

- kopia artykułu prasowego k. 1156-1157;

- protokół badania sądowo-lekarskiego k. 1179;

- pismo z Instytutu (...) k. 1230;

- opinia uzupełniająca k. 1301;

- pisma z Ministerstwa Zdrowia k. 1427 (koperta);

- specyfikacja nakładów k. 1502-1504;

- informacja z (...) k. 1542, 1544-1558, 1560-1561, 1578-1581, 1584, 1589, 1593-1594;

- informacja od biegłego k. 1543;

- informacje z (...) k. 1608-1609;

- protokół oględzin rzeczy k. 1659-1660, 1798-1799, 1860-1862;

- stenogram rozmowy telefonicznej k. 1786-1788, 1789-1791;

- umowa najmu k. 1800-1802, 1803-1805;

- protokół do umowy najmu k. 1806;

- umowa o zamówienie na świadczenie zdrowotne k. 1807-1810;

- aneks do umowy (k. 1811-1812), wykaz osób k. 1813-1814;
- protokół zatrzymania osoby k. 1819;
- protokół przeszukania osoby 1823-1825;
- protokół przeszukania pomieszczeń k. 1826-1830;
- protokół zatrzymania rzeczy k. 1850-1856;
- zakresy obowiązków k. 1865-1904,
- ogłoszenie k. 1905-1906;
- zarządzenie Dyrektora Szpitala k. 1907, 2286;
- szczegółowe warunki konkursu k. 1908-1937;
- oferta k. 1938-1964, 2077-2119;
- protokół z przebiegu konkursu k. 1965-1967;
- pismo o zwrot wadium k. 1968;
- pismo dot. wyboru oferty k. 1969-1975;
- pismo do Dyrektora Szpitala k. 1976;
- karty oceny firmy k. 1977-1991;
- pisma dot. konkursu ofert k. 1992-2002;
- wnioski przyjmującego zamówienie k. 2003-2011, 2012-2019;
- pismo do oferentów k. 2020-2036;
- tabele badań k. 2037-2043;
- szczegółowe warunki konkursu k. 2044-2076, 2292-2307;
- załącznik do oferty k. 2120-2135, 2136-2164, 2165-2183;
- dyplomy k. 2184-2206;
- zestawienia k. 2206-2207;
- wykaz badań k. 2208-2223;
- bilans spółki k. 2224-2225;
- odpis z KRS k. 2226-2236, 2543-2550;
- załączniki do oferty k. 2237-2243;
- faktury k. 2244-2271;
- dokumenty z banku k. 2272-2274;

- oświadczenie oferenta k. 2275-2276, 2277;
- dane o karalności k. 2278-2281;
- pełnomocnictwo k. 2282;
- zaświadczenie z ZUS k. 2283
- zaświadczenie z US k. 2284-2285;
- regulamin komisji k. 2287-2288;
- opis budynków k. 2289-2290;
- ogłoszenie k. 2291;
- pisma do oferentów k. 2308-2314, 2332-2338, 2393-2399;
- lista obecności k. 2315;
- oświadczenia członków komisji k. 2316-2321;
- zestawienie ofert i oceny k. 2322-2331;
- protokół z przebiegu konkursu k. 2339-2341;
- oferta k. 2342-2374;
- pismo ze szpitala do Departamentu Zdrowia k. 2375-2378, 2400-2402, 2409;
- pismo ze szpitala do Departamentu Nieruchomości k. 2379-2380, 2407-2408;
- opinia wraz z uchwałą k. 2381-2388;
- wykaz powierzchni k. 2389, 2403, 2411;
- pismo ze szpitala do spółki k. 2390-2391, 2392;
- uchwała Zarządu Województwa k. 2404-2405;
- opinia Urzędu Marszałkowskiego k. 2406;
- obciążenia k. 2410;
- protokół z posiedzenia Rady Społecznej k. 2412-2414, 2415-2417, 2418-2422, 2426-2430, 2431-2434;
- uchwała Rady Społecznej k. 2423-2425;
- pismo z Sekcji Zamówień Publicznych k. 2435-2436;
- umowa k. 2437-2440;
- pełnomocnictwo k. 2441;
- kserokopia polisy wraz z informacjami k. 2442-2447;
- umowy najmu wraz z załącznikami k. 2448-2490;

- aneksy do umowy wraz z umową i załącznikami k. 2491-2532;
- informacja o połączeniu firm k. 2533-2535, 2542;
- umowa współpracy k. 2536-2540;
- nadanie NIP k. 2541;
- protokół kontroli szpitala k.2551-2552;
- protokół oględzin rzeczy k. 2584-2585, 2676-2678, 2798-2800, 2947-2948, 3089-3091, 3193-3194, 3207-3210, 3238-3239, 3240-3241, 3265-3274;
- umowy wraz z załącznikami k. 2586-2590, 2591-2602, 2603-2611;
- protokół zatrzymania osoby k. 2624-2625, 2912-2913;
- protokół przeszukania osoby k. 2630-2633;
- protokół przeszukania pomieszczeń k. 2634-2639, 2642-2645, 2917-2919;
- protokół zatrzymania rzeczy k. 2665-2670, 2886-2890, 2941-2946, 3313-3318;
- zakresy obowiązków i czynności k. 2679-2685;
- umowa k. 2686-2689;
- protokół kontroli k. 2690-2758;
- umowa najmu k. 2801-2806, 2807-2812, 2815-2825, 2826-2840, 2841-2850, 2851-2861, 2862-2870, 2871-2880;
- protokół przekazania pomieszczeń k. 2813, 2814;
- pismo dot. zakończenia umowy najmu k. 2881;
- protokół zdawczo-odbiorczy k. 2882;
- spis dokumentacji przetargowej k. 2891-2895;
- zakresy obowiązków k. 2950-2975, 3212-3219;
- statut Centrum Onkologii k. 2976-2983, 2986-2990, 2993-3000;
- aneksy do statutu k. 2984-2985, 2991, 2992;
- zarządzenie w sprawie wprowadzenia regulaminu organizacyjnego Centrum Onkologii k. 3001;
- pismo do Ministra Zdrowia k. 3002;
- regulamin organizacyjny Centrum Onkologii k. 3003-3061;
- spis dokumentacji przetargowej i konkursowej k. 3093-3097;
- szczegółowe zakresy zadań i obowiązków k. 3121-3128;
- umowy o wykonywanie badań laboratoryjnych k. 3129-3137, 3138-3145;

- pełnomocnictwo k. 3146;
  - umowy o badania laboratoryjne k. 3147-3152, 3153-3157, 3158-3162, 3163-3165, 3166-3169, 3176-3178;
  - polisa ubezpieczeniowa k. 3170, 3180;
  - aneksy do umów k. 3171-3172, 3173-3175;
  - załącznik do umowy k. 3179;
  - umowa zlecenia świadczeń zdrowotnych k. 3181-3184, 3185-3189;
  - akt zgonu k. 3192;
  - informacja wraz z kopiami faktur k. 3195-3206;
  - paszport k. 3211;
  - pismo z Ministerstwa Zdrowia k. 3220-3229;
  - karty karne k. 3231-3237, 3404, 4313-4315, 4320-4323, 4910-4916, 5709-5715;
  - faktura VAT k. 3249, 3276, 3277;
  - umowy k. 3253-3264;
  - dowód zakupu pióra k. 3275;
  - obroty na kontach k. 3319;
  - opinia sądowo-psychiatryczna k. 3744 (koperta), 3754 (koperta);
  - kopie postanowień o przedstawieniu zarzutów k. 3879—3936, 4106-4124;
  - opinia biegłego z zakresu informatyki k. 4253 (koperta);
  - wiadomości tekstowe k. 4359-4376;
  - kopie wyroków oraz aktu oskarżenia k. 4891 (koperta);
  - informacja z Instytutu (...) wraz z kopią dokumentacji k. 4992, 4993 (koperta);
  - dokumentacja dot. przetargów k. 5048 (koperta);
  - postanowienie k. 5409 –5416;
  - ekspertyza k. 5422 – 5435, 5436 – 5449;
- protokół oględzin rzeczy k. 5450 – 5451;
- sprostowanie protokołu k. 5452,
  - faktury, dokumentacja przetargowa, dokumentacja konkursu ofert, kopie rachunków, umowy, w tym umowy najmu, dokumentacja rachunkowa, oferty, dokumentacja konkursowa – załączniki do akt głównych;
  - zaświadczenie z banku złożone przez obrońcę w dniu 2/02/2015 r. k. 5741-5742;

• PIT – 8B (3 szt.) oraz PIT – 11 (1 szt.) złożone przez oskarżonego D. S. (1) na rozprawie w dniu 2/02/2015 r. (k. 5743-5748).

Powyższe dokumenty Sąd ocenił jako odpowiadające rzeczywistemu stanowi rzeczy, wobec braku jakichkolwiek wątpliwości co do ich prawdziwości, tym bardziej, że żadna ze stron ich nie zakwestionowała.

Wszyscy oskarżeni w toku całego postępowania nie przyznawali się do popełnienia zarzucanych im czynów. Oskarżony **J. A.** zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i przed Sądem, zaprzeczył, jakoby pobierał jakąkolwiek prowizję od obowiązujących w ZOZ umów i przyznał, że współpraca z firmą (...) rozpoczęła się dla (...) w 2002 roku, opisując ogólnie powody i okoliczności podjęcia tej kooperacji. Dalej oskarżony podkreślił, iż nigdy nie ograniczał dostępności do wykonywanych badań, bo nie było to możliwe, a wszystkie organizowane konkursy były przeprowadzone przez komisje konkursowe. Ponadto oskarżony zaznaczył, że nigdy nie rozmawiał z żadnym z przedstawicieli firmy (...) na temat jakichkolwiek korzyści finansowych, chociaż kontakty zawodowe utrzymywał z W. Z., P. P. (1) oraz G. T., od których otrzymywał foldery i informacje o nowych rodzajach badań. Oskarżony wyjaśnił także, iż nie lobbował na rzecz (...), ale przyznał, że był zadowolony ze współpracy z tą firmą.

Również oskarżony **R. G. (1)**, nie przyznając się do winy, wyjaśnił, iż współpracę z firmą (...) podjął z uwagi na występujące w zarządzanej przez niego jednostce problemy ze środkami finansowymi, a w zarządzanym przez niego ZOZ było dużo niewykorzystanych pomieszczeń, wobec czego podjęto działania w celu ich wynajmu. Oskarżony przyznał, iż jako pierwszą poznał J. Ś. a następnie G. T. i P. P. (1). R. G. (1) wskazywał, iż od firmy otrzymywał materiały reklamowe a cała korespondencja przychodząca do sekretariatu otwierana była najpierw przez sekretarkę. Przed Sądem oskarżony również wyjaśnił, iż stworzył plan restrukturyzacji jednostki, którą zarządzał a Spółka (...) wynajmowała pomieszczenia w Wojewódzkiej Przychodni wielokrotnie. Oskarżony dodał, iż były również inne firmy wynajmujące te pomieszczenia, jednak firma (...) wynajmowała zdecydowanie największą część wolnych pomieszczeń gdyż była o tyle wyjątkowa, że był to największy najemca wolnych pomieszczeń i de facto wynajem dla (...) umożliwiał funkcjonowanie ZOZ-u zarządzanego przez oskarżonego.

Oskarżona **J. K. (1)**, nie przyznając się do popełnienia zarzucanych jej czynów, wyjaśniła, iż wyjeżdża na wyjazdy sponsorowane ale nie jako widz tylko z przygotowanymi „plakatami” bądź wykładami, co liczy się do oceny jej pracy naukowej. J. K. (1) nie kwestionowała swoich i pracownic wyjazdów na konferencje do H. K., B. oraz B. i przyznała, iż zwykle wyjazd opłacała firma, która aktualnie wygrała przetarg. W skład tych opłacanych kosztów wedle oskarżonej wchodziły koszty transportu i hoteli a ona sama nigdy nie wskazywała, gdzie chce nocować. Zasadniczo takie samo stanowisko oskarżona K. zajęła również przed Sądem, wyjaśniając, iż nigdy nie żądała ani nie prosiła o sponsorowanie wyjazdów a jedynie pytała, czy możliwe jest pokrycie kosztów wyjazdu.

Także oskarżony **A. K. (1)** nie przyznał się do zarzucanego czynu i wyjaśnił, iż zaczął pracę jako Zastępca Dyrektora ds. Administracyjno – Eksploatacyjnych Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej – Wojewódzkiego Szpitala (...). A. w W. z siedzibą przy ulicy (...) we wrześniu 2004 r., nigdy przy tym nie uczestniczył w spotkaniach z przedstawicielami firmy (...) oprócz dwóch spotkań w szpitalu w obecności innych osób. Oskarżony podkreślał, że nie miał wpływu na żadne przetargi przeprowadzone w Instytucji, w której pracował.

Oskarżona **D. G. (1)** w pierwszym przesłuchaniu w toku postępowania przygotowawczego (k. 1041 – 1049) nie zajęła jednoznacznego stanowiska co do przedstawionego jej zarzutu, wskazując, iż częściowo jest on zgodny z prawdą. Podczas tego przesłuchania oskarżona wyjaśniła, iż otrzymała dwukrotnie pieniądze od J. P. (1), co związane było z tym, że w laboratorium, w którym pracowała, korzystano z aparatu jego firmy i oprowadzane były po nim grupy osób, którym prezentowano sposób działania aparatu. Przed Sądem oskarżona już stanowczo nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu, podkreślając, że zamawianie wszystkiego, co jest niezbędne do wykonywania badań, w tym zamawianie odczynników, było jej obowiązkiem służbowym, ale w pracowni nie było drugiego aparatu, w którym można było wykonać badania z zakresu immunochemii. Wedle oskarżonej, powyższe uniemożliwiało przeniesienie badań na inny aparat, nie mogła ona także zwiększyć ilości zleconych badań, gdyż nie miała na to realnie wpływu. Oskarżona wyjaśniła także, iż w okresie objętym aktem oskarżenia ciężko chorowała, co także

uniemożliwiało jej podjęcie jakichkolwiek działań korzystnych dla firmy (...). W swoich wyjaśnieniach oskarżona przyznała, iż otrzymała pieniądze od J. P. (1), które to przywiózł on jej do domu, jednak była to gratyfikacja za dotychczas poświęcony czas, kiedy to J. P. (1) wskazując, iż firma zapłaci jej wynagrodzenie za prezentacje, które dla nich robiła, wręczył jej kwotę 1.200 zł. Oskarżona podkreśliła, że dążyła do podpisania stosownej umowy na powyższą kwotę, jednak nigdy tego nie dokonano.

Oskarżony **J. P. (2)** w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia żadnego z zarzucanych mu czynów i wyjaśnił, iż nigdy nie otrzymywał żadnych pieniędzy w związku z pełnioną przez niego funkcją w Instytucie w A.. Oskarżony nie kwestionował otrzymania od przedstawicieli firmy (...) pióra, jednak wskazał, iż było to w zupełnie innym kontekście niż przedstawione w zarzucanym mu czynie. Mianowicie oskarżony wyjaśnił, iż pióro otrzymał w ramach prezentu urodzinowego z uwagi na towarzyskie kontakty, które także z J. S. (1) i P. P. (1) utrzymywał. J. P. (2) podał, iż powszechnie w jego środowisku znanym faktem było, iż jest on kolekcjonerem takich przedmiotów. Oskarżony wyjaśnił także, iż otrzymał również od P. P. (1) bilety na koncerty oraz inne pióro, także poza kontekstem współpracy w Instytucie. Oskarżony stanowczo zaprzeczył także, jakoby w jakikolwiek sposób ingerował w remont gabinetu prof. Z. R., który to wedle niego pomysł miał wyjść od przedstawicieli (...). Przed Sądem oskarżony, nie zmieniając swojego stanowiska procesowego, odmówił składania wyjaśnień i w odpowiedzi na pytania swojego obrońcy wskazał, że firma (...) nadal wykonuje badania dla Instytutu mimo przedstawionych mu zarzutów oraz podniósł, iż podczas jego zatrzymania nie zostało zatrzymane pióro, które dostał od ówczesnego Premiera a zatrzymano mu łącznie 16 piór.

Oskarżony **D. S. (1)** nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, iż brał udział w konferencjach, w tym jednej sponsorowanej przez firmę (...), jednak podpisywał wtedy odpowiednią umowę o dzieło lub zlecenie. Oskarżony wyjaśnił także, iż na zlecenie firmy odbywały się również wykłady w konkretnych szpitalach na terenie Polski, gdzie brał udział i w związku z tymi wykładami w okolicy 2004 roku P. P. (1) przekazał mu laptopa. Oskarżony podkreślił, iż rzeczony sprzęt służył mu jedynie do przygotowania prezentacji i bieżącego wykorzystania i nigdy nie traktował go on jako swojej własności. Dalej oskarżony wyjaśnił, iż nie brał udziału w posiedzeniu komisji przetargowej dot. pierwszego przetargu w Instytucie w A., ponieważ wcześniej udzielał się na konferencjach (...), wobec czego był jedynie konsultantem. Dalej oskarżony wyjaśnił, iż w tym przetargu wygrała firma (...), chociaż była jedynym oferentem i w Instytucie mówiono, że udział w tym miał mieć J. P. (2). Przed Sądem oskarżony, ponownie nie przyznając się do winy, wskazał, iż wedle niego przedmiotem zarzutu w sprawie jest jego udział w rozwoju naukowym, co nie jest przestępstwem, a laptopa używał do tego, co zwykły człowiek. Jednocześnie oskarżony sprecyzował, iż swoje wyjaśnienia co do oskarżonego P. opierał jedynie na powtarzaniu plotek.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom wszystkich oskarżonych w zakresie, w jakim opisywali oni ogólnie okoliczności podjęcia przez nich, w ramach wykonywanych przez siebie obowiązków, współpracy z występującą pod różnymi nazwami firmą (...), tj. jej właścicielami - J. S. (1), G. G. (1) oraz J. P. (1). W tym zakresie Sąd nie widział podstaw do kwestionowania wyjaśnień oskarżonych, wszakże przedmiotem postępowania nie była kwestia samego podjęcia rzeczowej współpracy a okoliczności jej towarzyszące. W zakresie decyzji o korzystaniu z usług firmy (...) wyjaśnienia wszystkich oskarżonych pozostają bowiem w pełnej korelacji z pozostałym materiałem dowodowym sprawy a przede wszystkim z zeznaniami świadków, jak i zebraną w sprawie dokumentacją procesową.

Przechodząc do oceny wyjaśnień poszczególnych oskarżonych trzeba wskazać, iż kluczowymi w sprawie niniejszej, w odniesieniu do wszystkich oskarżonych, były depozycje świadków **J. S. (1)**, **J. P. (1)**, **P. P. (1)** oraz **G. G. (1)**, czyli osób bezpośrednio związanych z firmą (...). Wszyscy wskazani wyżej świadkowie, jako będący „źródłem” korzyści majątkowych, dysponowali najpełniejszą wiedzą o zdarzeniach. Sąd w zasadniczej większości nie znalazł podstaw do kwestionowania depozycji tych świadków, którzy konsekwentnie i spójnie relacjonowali przebieg wydarzeń a ich wskazania były potwierdzane przez innych świadków w odniesieniu do konkretnych zdarzeń. Potwierdzenie stanowiły bowiem zeznania świadka W. Z. i świadka P. M. (1) w odniesieniu do oskarżonych J. A. i R. G. (1), świadka M. K. (2) w odniesieniu do oskarżonego A. K. (1), a także częściowo wyjaśnienia samych oskarżonych w odniesieniu do

oskarżonej J. K. (1) i D. G. (1). Sąd przy tym dostrzegł, iż w zeznaniach tych kluczowych w sprawie świadków niekiedy zachodziły nieścisłości, co zostanie omówione w dalszej części uzasadnienia, podkreślić jednak wypada, iż nieścisłości te były tak marginalne, iż nie miały wpływu na podważenie wiarygodności tych świadków. Wszakże okoliczności zdarzeń podawali oni konsekwentnie, jedynie co do oskarżonego J. P. (2) świadek S. zmienił swoje stanowisko, co jednak w ocenie Sądu uzasadnił w sposób zasługujący na wiarę. Podkreślenia wymaga, iż Sąd oceniając zeznania świadka S. zwrócił uwagę na ich fragmentaryczną niekonsekwencję w szczególności w odniesieniu do oskarżonych J. P. (2) oraz D. S. (1). Uważna lektura tych zeznań składanych na przestrzeni całego postępowania nie pozostawia jednak wątpliwości, iż ta niekonsekwencja jest jedynie pozorna. Na żadnym etapie rozpoznania sprawy świadek ten nie wskazał bowiem kategorycznie, iż oskarżony P. czy oskarżony S. wyrazili żądanie (oczekiwanie) otrzymania korzyści majątkowej. Bezpośrednie wskazanie, iż oskarżony J. P. (2) domagał się gratyfikacji za wygrany w Instytucie (...) przetarg, odnaleźć można w zeznaniach świadka **J. P. (1)**. Zmienił jednak jest, iż świadek P. podając te okoliczności opiera się jedynie na swoich własnych domysłach i przypuszczeniach, nie był bowiem świadkiem żadnej ze wskazanych w akcie oskarżenia sytuacji dot. obu w/w oskarżonych ani nawet nie uczestniczył bezpośrednio w rozmowach tego dotyczących. Podstawową osobą, która w tej materii posiadała pełną wiedzę, jest J. S. (1), który z kolei mówił o wręczaniu pieniędzy oskarżonemu P. ale w kontekście jego działalności, co prawda na korzyść firmy (...) ale niekoniecznie w związku z pełnioną przez niego funkcją. Podkreślenia przy tym wymaga, iż wątpliwości takie nie zaistniały w odniesieniu do oskarżonych A., G. i K., co do których świadkowie zgodnie i konsekwentnie zeznawali, iż korzyści wręczane im były nie tylko na ich wyraźne żądanie ale także w bezpośrednim związku z pełnioną przez nich funkcją, ani także w odniesieniu do oskarżonych G. i K., co do których świadkowie zeznawali, iż przyjmowali oni wręczane im korzyści. Chociaż znaczna część depozycji świadków G., P., S. oraz P. składana była podczas przesłuchań w charakterze podejrzanych, następnie przesłuchiwani w charakterze świadków, pouczeni o grożącej im odpowiedzialności karnej, w większości potwierdzili oni podawane przez siebie okoliczności. Dodatkowym potwierdzeniem wskazań świadków co do ogólnego charakteru prowadzonej przez świadków G., P. i S. działalności były też zeznania świadka **D. Ł.**, który co prawda nie miał wiedzy o osobach występujących w sprawie w charakterze oskarżonych, jednak opisał działalność udziałowców spółek (...), polegającą na zjednywaniu sobie przychylności osób decyzyjnych w różnych jednostkach służby zdrowia na terenie kraju. Zeznania tego świadka zasługują na wiarę, podkreślając fakt, że świadek ten sam zawiadomił o przestępnym procederze. Zmienił jednak jest także, iż wskazani świadkowie w toku postępowania przygotowawczego, wyjaśniając w charakterze podejrzanych, nie mieli możliwości uzgodnienia wspólnej wersji wydarzeń.

Zaczynając od oskarżonego **J. A.** jeszcze raz podnieść należy, iż Sąd zasadniczo dał wiarę oskarżonemu, iż nie wywierał on wpływu na przebieg przeprowadzanych w zarządzanej przez niego jednostce przetargów. W sprawie nie pojawiły się żadne okoliczności temu przeczące, co więcej, nie było to również przedmiotem stawianego oskarżonego zarzutu. Żaden ze świadków nie podnosił, iż przekazywanie korzyści majątkowych oskarżonemu miało na celu doprowadzenie do wygrania któregoś z przetargów. Świadkowie P. i S. wprost mówili o procencie od już **wygranych** przez Diagnostykę przetargów. Brak nieprawidłowości przy przeprowadzeniu rzeczonych postępowań przetargowych potwierdzają w zasadzie także zeznania świadków - uczestników komisji konkursowych na wynajem rzeczonych pomieszczeń: **M. C., I. J., J. S. (3), M. R. (1), P. M. (2), J. K. (3) i G. Ł.** Sąd uznał zeznania tych świadków za wiarygodne, jednak mało przydatne do ustalenia stanu faktycznego sprawy z uwagi na fakt, iż świadkowie nie mogli mieć wiedzy o kwestiach kluczowych dla rozstrzygnięcia. Po raz kolejny podkreślić bowiem należy, iż przebieg samych przetargów w zasadzie przez nikogo w sprawie kwestionowany nie był. Świadkowie zgodnie twierdzili, iż ze strony oskarżonego A. podczas postępowań konkursowych nie było żadnych nacisków na wybór ofert firmy (...) a wygrywały one z uwagi na fakt, iż były najkorzystniejsze. Powyższe nie znajduje jednak przełożenia na kluczowe zagadnienia niniejszego postępowania, wszakże żaden z kluczowych w tej sprawie świadków powiązanych z firmą (...) również nie wskazywał, iż celem ich działania było „ustawienie” przetargu, czy też, że taki przetarg był pod nich „ustawiany”. Oskarżony J. A. konsekwentnie zaprzeczał, jakoby żądał procentu od przetargów wygranych przez Diagnostykę, jednak świadek **J. S. (1)** jasno zeznał, iż P. P. (1) zgłosił się do zarządu (...), wskazując, że w związku z pozytywnym rozstrzygnięciem przetargu w ZOZ-ie dla Szkół Wyższych jego Dyrektor musi otrzymać pewną kwotę pieniędzy. Świadek S. dalej podał, iż taka sytuacja była więcej niż jeden raz, nie potrafił sprecyzować, czy dwukrotnie, czy trzykrotnie. Świadek nie miał co prawda pewności co do szczegółów, podając, iż o ile dobrze pamięta w tym

przypadku kwota to było 5 procent wartości kontraktu, nie miał jednak wątpliwości co do samego wyrażenia przez oskarżonego takiego żądania. Powyższe pozostaje w korelacji z opisem przebiegu zdarzenia prezentowanym przez świadka **P. P. (1)**, który jednoznacznie podał, że w okresie, kiedy była nawiązana współpraca między (...) a (...), Dyrektor tego ZOZ-u żądał odpowiedniego procentu od zawartych umów i doszło do przekazania mu pieniędzy w wysokości kilku tysięcy złotych. Świadek nie potrafił sprecyzować, jakie kwoty wręczał konkretnie i w jakich datach, jednak ze względu na upływ czasu od zdarzenia a także wielość takich działań podejmowanych przez świadka jest to zrozumiałe. Wszakże działalność prowadzona przez świadka P. P. (1) oparta była na wręczaniu korzyści majątkowych nie tylko oskarżonemu A., ale także oskarżonemu G. i innym osobom w niniejszej sprawie nie występującym. Powyższe wyjaśnia zatem luki w pamięci świadka P., który nie mógł oprzeć się na konkretnych datach i wydarzeniach, skoro sytuacje przez niego relacjonowane nie były jednostkowymi a zatem także dla niego w żaden sposób wyjątkowymi. Świadek przyznał przy tym, iż uzgodnione kwoty pieniędzy były przekazywane przede wszystkim przez niego w ten sposób, że były włożone w kopertę i folder reklamowy, który to on lub świadek W. Z. zawozili oskarżonemu. Zeznania świadka **W. Z.** były przy tym o tyle istotne, że potwierdził on to, co opisywał świadek P., ale także to, co podawał następca P. P. (1) w oddziale firmy (...) w W. - **P. M. (1)**. Świadek Z. osobiście przekazywał koperty oskarżonemu A., które otrzymywał od P. P. (1) a w późniejszym okresie P. M. (1). Chociaż W. Z., jak podawał, nie zaglądał do kopert i nie był obecny przy konkretnych ustaleniach, co do wysokości przekazywanych kwot, jego wnioski co do zawartości kopert w świetle towarzyszących przekazaniom okoliczności i zgodnie z zeznaniami P. P. (1), należy uznać za słuszne. Sąd analizując całość zeznań świadka P. P. (1) nie znalazł żadnych podstaw do ich kwestionowania. Relacja tego świadka w odniesieniu do żądań oskarżonego J. A. oraz przekazywanych mu kwot była w toku całego postępowania spójna i zgodna. Oczywiście jest, iż w ramach upływu czasu poszczególne elementy w pamięci świadka zacierały się, jednak nie jest to niczym dziwnym ani nadzwyczajnym, ani tym bardziej podważającym zeznania świadka. Trudno uznać także, jakoby świadek P. P. w istocie dążył do fałszywego obciążania niewinnej osoby, pamiętając przecież i to, że świadek nie umniejszał również własnej odpowiedzialności, a wszakże jako strona czynna we wręczaniu korzyści majątkowej także podlegał odpowiedzialności. **P. M. (1)** z kolei, dyrektor oddziału (...) firmy (...) na przełomie lat 2006/2007, który zastąpił P. P. (1) jako reprezentującego interesy firmy w W., zeznał, iż W. Z. wprost mu powiedział, iż oskarżony A. zgodnie z wcześniejszymi ustaleniami domaga się pieniędzy w związku z tym, że firma (...) obsługiwała placówkę, której jest Dyrektorem. Świadek podkreślił, iż z tego, co pamięta, to było około 1.800 zł, mogło być 2.000 zł; swoją niepewność co do kwoty świadek przy tym uzasadniał tym, że nie uczestniczył w rozmowach. Świadek podkreślił, iż uzgodnienia z oskarżonym A. czynione były już wcześniej i został on przez W. Z. skierowany najpierw do P. P. (1) a następnie do G. G. (1) – prezesa (...) zajmującego się finansami. Świadek opisał także procedurę, wskazując, iż całość działań polegała na tym, że raz na miesiąc przekazywane były kwoty pieniędzy; koperta przyjeżdżała do sekretariatu kurierem wewnętrznym a on przekazywał kopertę Z. i nie wie dalej, co on z nią robił. Świadek podkreślił, iż nie czynił ustaleń z oskarżonym A. oraz nie był w (...). Zeznania wszystkich tych świadków Sąd uznał za wiarygodne, jako że wersja przez nich prezentowana jest zgodna co do elementów kluczowych. Oczywiście Sąd dostrzegł pojawiające się marginalne wręcz sprzeczności, nie mające jednak przełożenia na ocenę wiarygodności zeznań świadków. Mianowicie świadek S. podał, iż oskarżony A. miał dostać pieniądze najprawdopodobniej raz na rok w kwocie około 10 tys. złotych. Świadek ten podawał także, iż to P. miał obliczać stosowną kwotę, a z kolei świadek P. mówił, iż czynić to miał sam A.. Podobnie różnią się daty, na które wskazywali świadkowie co do przekierowania części zleceń przez oskarżonego A. na badania w innej firmie. W tej mierze nie mylić zdaje się świadek Z., który podawał, iż to kwestia zmiany osoby na stanowisku prezesa (...) miała spowodować brak przekazywania pieniędzy oskarżonemu. Sprzeczności te jednak nie podważają w żaden sposób wiarygodności wszystkich tych świadków. Po pierwsze, świadek S. w odniesieniu do oskarżonego A. swoją wiedzę czerpał z relacji P. P. (1), mógł zatem częściowo mylić się, nie tylko bowiem posiadał jedynie wiedzę ogólną ale też uzyskaną pośrednio. Po drugie, swoje wypowiedzi świadek także konstruował w sposób hipotetyczny, nie mając wątpliwości co do samego faktu przekazywania pieniędzy a jedynie co do towarzyszących temu okoliczności. Przy ustalaniu stanu faktycznego w tym i pozostałych zakresach sprawy, Sąd posiłkował się także zeznaniami świadka **G. G. (1)**, który także posiadał wiedzę o przekazywaniu pieniędzy w związku z prowadzoną przez firmę (...) działalnością oraz jego zapiskami w prowadzonym przez siebie rejestrze wydatków. Zaznaczyć jednak należy, iż wobec faktu, że zapiski tego świadka przechowywane były na zewnętrznym nośniku pamięci i jak sam wskazywał, mogły być kopiowane, Sąd nie mógł mieć całkowitej pewności co do zawartych tam twierdzeń. Różne ingerencje w te zapisy opisywała także świadek S. S. (1). Chociaż zatem świadek utrzymywał, iż nie ingerował w te zapisy a także

wobec tego, że były one czynione wedle jego własnego systemu i na potrzeby własne, Sąd potraktował je jedynie jako pośrednie potwierdzenie zeznań świadków. Tłumaczenie G. G. (1) w kwestii powodów prowadzenia rejestru należy uznać za racjonalne, jednak to jego zeznania Sąd potraktował jako dowód, który można bez wątpliwości poddać ocenie w zestawieniu z innymi dowodami zebranymi w niniejszej sprawie. G. G. (1) nie miał przy tym wątpliwości, iż również oskarżonemu A. korzyści majątkowe były wręczane w związku z prowadzeniem przez firmę (...) działalności. Zeznania świadka G., chociaż wiarygodne, zgodne bowiem ze wskazaniami świadków S. i P., w odniesieniu do wszystkich oskarżonych stanowiły jedynie pośrednie potwierdzenie przyjmowania korzyści majątkowych przez oskarżonych. Świadek ten mianowicie przekazywał środki dla oskarżonych, jednak nie wręczał ich osobiście, sam również nie do końca potrafił wyjaśnić, w jaki sposób systematyzował te kwoty w swoim rejestrze. Zapisywał je bowiem pod różnymi wpisami i sam nie potrafił wskazać bez wątpliwości, który wpis kogo dokładnie dotyczył.

Analogicznie jak w przypadku oskarżonego A., wyjaśnienia oskarżonego **R. G. (1)** Sąd uznał za wiarygodne w części odnoszącej się do powodów, dla których podjął on decyzję o wynajmie pomieszczeń instytucji, której był Dyrektorem, w pozostałym zakresie uznając, iż zaprzeczanie stawianym zarzutom stanowiło jego linię obrony. Wątpliwości Sądu nie budziły bowiem spójne i konsekwentne zeznania świadków S., P. i M. w zakresie żądań oskarżonego otrzymywania pieniędzy w odpowiedniej kwocie dostosowanej do zawartych umów oraz spełnienie przez nich tych żądań. Po raz kolejny także Sąd nie kwestionował przebiegu postępowań konkursowych przeprowadzonych w tej Instytucji. Zeznania świadków **B. S., B. D., M. S., A. K. (2), B. R., I. Y., A. P. (1), Ż. N., I. L., A. P. (3)** oraz **M. Z. (2)** płynnie bowiem zgodna relacja o rzetelności i prawidłowości przeprowadzanych przetargów na wynajem pomieszczeń. Świadczy o tym zgodne podania, iż Dyrektor R. G. (1) nie wywierał żadnego wpływu ani nacisków celem wyboru konkretnej oferty a często zdarzało się, że jedyną składaną ofertą była pochodząca od firmy (...). Wobec zgodnej wersji prezentowanej przez świadków, Sąd nie miał podstaw do kwestionowania prawdziwości i wiarygodności ich zeznań, ponownie jednak osoby te, jako nie będące zaangażowane bezpośrednio w działanie oskarżonego, nie mogły mieć wiedzy o przedmiotowych zdarzeniach. Charakter zarzucanego oskarżonemu czynu powoduje, iż wiedzą o nim dysponować mogą jedynie osoby bezpośrednio zainteresowane. W kwestii tych czynów świadek **J. S. (1)** zeznał, iż Dyrektor z ul. (...) żądał i otrzymywał korzyści w związku z zawieraniem przez niego umowami z firmą (...). Co prawda świadek zeznał, iż nie brał osobistego udziału w rozmowach z oskarżonym o przekazywaniu pieniędzy ale przekazano mu, że warunkiem wydzierżawienia pomieszczeń było przekazanie pewnych kwot pieniężnych oskarżonemu G.. Ponownie świadek zaznaczył, iż osobiście uczestniczył w tych rozmowach P. P. (1), przez którego też przekazywane były najczęściej pieniądze, co miało miejsce przynajmniej kilka razy. Świadek przyznał, iż była mowa o jakimś procencie od wynajmu, ale nie pamiętał szczegółów. J. S. (1) podkreślił także, że byli pod presją dyrektora G., że jeżeli nie będą płacić, to będzie on szukał kogoś innego a taki obrót spraw stanowiłby dla firmy duży problem. Wszakże, jak wskazywał świadek **P. P. (1)**, w okresie rozwoju firmy (...) prowadzenie działalności diagnostycznej laboratoryjnej wiązało się z wymaganiami budowlanymi, a w lokalach, które wynajmowali, ponosili duże nakłady w środki trwałe w celu dostosowania lokalu do prowadzenia działalności zgodnie z wymogami sanitarnymi i sanepidowskimi. Świadek P. dokładnie podał powody, dla których dalsze funkcjonowanie w dostosowanych przez firmę pomieszczeniach było istotne. W ocenie Sądu powyższe należy uznać za racjonalne, skoro umowy były czasowe a zostały zainwestowane przez firmę środki na adaptację pomieszczeń- zupełnie jasnym jest, iż firma, która tej inwestycji dokonała, dalej chce z tej samej substancji korzystać. Świadek P. podał także, że na te lokale chętnych prócz firmy (...) nie było, jednak w ocenie Sądu nie wpływa to na uwolnienie od winy oskarżonego. Zgodnie z obowiązującymi przepisami niezbędnym bowiem było przeprowadzenie przetargu na wynajem pomieszczeń od publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej, co z kolei rodziło szanse na start w tym przetargu przez inne firmy. Skoro zatem ryzyko takie istniało, a jak wynika z dokumentacji przetargowej, w takim układzie, gdy inna firma wchodziłaby na miejsce firmy (...), korzystałaby ona z wcześniej już zaadaptowanych pomieszczeń. Chociaż zatem zeznania świadka S., iż oskarżony G. wywierał presję na udziałowców firmy, należy potraktować jako przesadzone, chociaż nie można wykluczyć, iż tak mogły być przez świadka odbierane, to zauważyć trzeba, iż faktycznie przychylność Dyrektora także tej jednostki była udziałowcom potrzebna. Świadek P. P. (1) szczegółowo opisał także sytuację, która miała miejsce w 2006 roku a o której zeznawał także szczegółowo świadek M.. Obydwaj świadkowie przyznali, iż po objęciu stanowiska Dyrektora w oddziale firmy w W. P. M. (1) przekazał oskarżonemu 6 tys. złotych. Świadek **P. M. (1)** potwierdził w tym zakresie zeznania świadka P. P. (1) oraz J. S. (1). Z kolei Świadek **G. T.** wskazał, iż w firmie mówiło się, iż R. G. (1) ma „układ” z

właścicielami firmy, nie potrafił podać jednak żadnych szczegółów, gdyż nie był w powyższe wtajemniczany. Jedyne co świadek podał, to iż słyszał przypadkowo rozmowę pomiędzy prezesami, iż „R. bierze 4 – 5 tys. złotych”. Sąd nie miał podstaw do podważania prawdziwości zeznań świadka, jednak potraktował je jako mało przydatne do ustalenia stanu faktycznego sprawy.

Sąd nie dał również wiary oskarżonemu **A. K. (1)** w kwestii jego nie przyznania się do winy i zaprzeczenia jakimkolwiek przyjmowaniu korzyści majątkowych ze strony firmy (...). Świadek **J. S. (1)** jasno zeznał, iż pracownik firmy (...) przyjaźnił się z oskarżonym K., bo razem studiowali i on sam zasugerował wtedy, że dobrze byłoby odwdziżyć się A. K. (1) za przychyłność w zakresie pozytywnego dla firmy (...) rozstrzygnięcia przetargów. Świadek jasno podał, iż co najmniej jeden raz przekazali kwotę pieniędzy M. K. (2), który przekazał te pieniądze następnie oskarżonemu K.. J. S. (1) podał także, iż była to kwota w granicach 20-25 tys. zł. Powyższe potwierdził świadek **M. K. (2)** i jasno przyznał, że w 2004 lub 2005 r. z ramienia firmy wręczył oskarżonemu K. 56.000 zł - było to trzy razy, raz 25.000 zł, drugi raz 25.000 zł i raz 6.000 zł, z czego oskarżony A. K. (1) wręczył również jemu dwa razy po 7.000zł i raz 2.000 zł. Wobec zatem zgodnego stanowiska świadków w tym zakresie nie było podstaw do kwestionowania prezentowanej przez nich wersji zdarzenia. Świadek K. podkreślił przy tym, iż to oskarżony A. K. (1) powiedział mu, jaką kwotę minimalną ma wpisać w zgłoszeniu do przetargu, wymaganą przez Urząd Marszałkowski, aby rozstrzygnięcie mogło być korzystne. Trudno odmówić wiarygodności zeznaniom świadka M. K. (2), gdy racjonalnie przeanalizuje się ich całość. Po pierwsze, świadek ten podawał, iż oskarżony dzielił się z nim otrzymanymi korzyściami, co uwiarygodnia ich treść, wszakże świadek w ten sposób obciąża siebie również. Po drugie, świadek bardzo szczegółowo opisywał nie tylko kwoty przekazywane oskarżonemu, ale także spójnie i konsekwentnie miejsca tych przekazania. Skoro świadek ten tak dobrze zapamiętał zdarzenia, szczegółowo podając także okoliczności poboczne, takie jak np. zjazd (...), to przemawia to za odtwarzaniem prawdziwych zdarzeń a nie konfabulacją. Zdecydowanie trudniej odtworzyć bowiem nieprawdziwą, wymyśloną wersję wydarzeń, nie popadając w znaczące sprzeczności. W takim wypadku łatwo dostrzec płączące się w zeznaniach wątki, czego w przypadku świadka K. Sąd zdecydowanie nie dostrzega. Poza powyższym nie ma żadnych podstaw do uznawania, iż świadek M. K. (2) pomawiał oskarżonego, nie pozostają oni bowiem w konflikcie, jak i brak jest widocznego i przekonującego powodu, dla którego świadek miałby rzucać podejrzenia na osobę niewinną.

Również w przypadku tego wątku sprawy niniejszej, jako że sam przebieg postępowań przetargowych co do zasady kwestionowany nie był, zeznania świadków **H. K., A. S., M. Z. (1), K. L., D. S. (2), J. B. (2), J. K. (4), A. B.**, chociaż wiarygodne, składane wszakże przez osoby nie zainteresowane wynikiem niniejszego postępowania, nie były przydatne do ustalenia stanu faktycznego sprawy.

Oceniając wyjaśnienia oskarżonej **J. K. (1)** Sąd miał na uwadze, iż oskarżona, chociaż formalnie do zarzutów nie przyznawała się, jednocześnie nie kwestionowała większości zdarzeń, które stanowią ich przedmiot. Oskarżona przyznała bowiem, iż na wyjazdy do B., B. oraz H. K. wyjeżdżała wraz ze współpracownikami na koszt firmy (...), podkreślając przy tym, iż sponsorowanie wyjazdów przez firmy jest praktyką powszechną. Taka linia obrony w realiach niniejszej sprawy nie mogła znaleźć aprobaty. Wszakże w żadnej zawartej z firmą (...) umowie nie pojawiała się kwestia wyjazdów pracowników zlecającej Instytucji na konferencje, do tego zagraniczne, połączone z pełnym pokryciem kosztów podróży i pobytu. Skoro wyjazd taki miał być połączony z poszerzaniem wiedzy naukowej i to w ramach pracy oskarżonej w Instytucji, zatem winna ona korzystać z wsparcia finansowego jednostki, w której bezpośrednio była zatrudniona. Z drugiej strony nie można również poczynić ustalenia, iż oskarżona wyjeżdżała na rzeczony konferencje nie jako pracownik Instytutu, tylko naukowiec poszerzający swoją wiedzę, gdyż w tych wyjazdach towarzyszyły jej pracownicy Instytutu. Za zupełnie kuriozalne w tym zakresie należy uznać tłumaczenia oskarżonej, ale także świadków towarzyszących jej na wyjazdach w osobach **M. F., M. K. (4)** a także świadka **K. K. (3)**, iż sponsorowanie wyjazdów przez firmy zewnętrzne prowadzące badania diagnostyczne jest stałą praktyką i ani oskarżona ani firma (...) nie była wyjątkiem w tym zakresie. Abstrahując nawet od tego, iż nagminność takich praktyk nie zwalnia w żaden sposób oskarżonej od odpowiedzialności, podkreślić trzeba, iż tym bardziej taka powszechność świadczy o celu podejmowanych przez firmy działań. Zwrócić bowiem uwagę należy na fragment wyjaśnień samej oskarżonej, w którym stwierdza ona, że to firmy wygrane takie wyjazdy opłacają. Trudno zatem znaleźć inne uzasadnienie dla

takiej praktyki niż zupełnie jawne dążenie firm do zapewnienia sobie dalszej przychylności potencjalnych odbiorców ich produktów. Nie chodzi przy tym o realne odniesienie takiej korzyści ale samą hipotetyczną możliwość zyskania tej przychylności. Z tych powodów Sąd w pewnej części nie odmówił wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonej K., stały one bowiem bezsprzecznie w zgodzie z zeznaniami świadków M. F. i M. K. (4). Wobec powyższego także zeznania tych świadków Sąd uznał za wiarygodne, wywiódł z nich jednak zupełnie odmienne wnioski, przekładając je na odpowiednie dyspozycje kodeksu karnego w ramach zarzucanego oskarżonej K. czynu. Zeznania ww. świadków a także wyjaśnienia oskarżonej w kwestii samych wyjazdów potwierdził także świadek **J. P. (1)**. Mówił on jednak wręcz o uwarunkowaniu przez oskarżoną wstawienia aparatu jego firmy od sponsorowania wyjazdów na konferencje branżowe. Powyższe podważa zatem wersję oskarżonej, iż wyjazdy nie miały charakteru korzyści dla niej w związku z jej pracą w Zakładzie (...). Świadek J. P. (1) osobiście był na wyjazdach wraz z oskarżoną. W przeprowadzonej pomiędzy oskarżoną a świadkiem P. konfrontacji J. P. (1) wskazał, iż ewentualnie zawierane umowy o dzieło na wyjazdy miały na celu jedynie „legalizację pobytu” na danym wyjeździe a żadne materiały do firmy dostarczane przez oskarżoną faktycznie nie były. Oczywiście można snuć teorie co do tego, że tak drogie wyjazdy zagraniczne, opiewające na łączne kwoty kilkudziesięciu tysięcy złotych, są opłacane przez przemysł medyczny jedynie w celu poszerzenia horyzontów naukowych osób wyjeżdżających (być może niejednokrotnie tak jest), jednak w sprawie niniejszej, mając wiedzę o notoryjnym fakcie, iż podstawowym celem spółek kapitałowych jest dążenie do maksymalizacji zysku, oraz znając zeznania świadka J. P. (1) w tym zakresie, w odniesieniu do oskarżonej J. K. (1) ustalenia takiego, bez szkody dla zasad prawidłowego rozumowania, poczynić nie sposób. Bez większego znaczenia dla ustalenia stanu faktycznego sprawy były zeznania świadków **K. K. (2), I. M., T. M., A. W.** oraz **D. J.**. Co prawda, zeznaniom tych świadków nie można odmówić wiarygodności, jednak ich depozycje polegały głównie na przedstawieniu sprawy z własnej perspektywy, wszakże za takie stwierdzenia trzeba uznać wskazania świadków, iż organizowanie wyjazdów w ramach obowiązków służbowych przez firmy zewnętrzne jest stale ustaloną praktyką. W tym zakresie wszyscy świadkowie byli zgodni, jednak w ocenie Sądu nie przekłada się to na uwolnienie od odpowiedzialności karnej oskarżonej, która winna być oceniana w świetle dyspozycji kodeksu karnego a nie przekonania postronnych osób.

Podobnie Sąd ocenił wyjaśnienia oskarżonej **D. G. (1)**, w których nie przyznała się ona do winy, jednocześnie przyznając, iż przynajmniej raz otrzymała ona od świadka P. pieniądze stanowiące odpłatę za oprowadzanie po laboratorium osób je oglądających. Sąd nie uznał tych wyjaśnień oskarżonej za wiarygodne. Po pierwsze, również pracownik laboratorium (...), zeznając, iż były wycieczki, oprowadzane po laboratorium, podała, iż nie było rekompensaty za związane z tym niedogodności. Po drugie, świadek P. jasno wskazał, iż przekazał oskarżonej G. niewielkie kwoty pieniężne z tytułu funkcjonowania aparatu firmy (...) w laboratorium w A.. Świadek jasno podał, iż przekazywał oskarżonej **provizję z tytułu funkcjonowania aparatu** i było to około 2 tys. złotych. Wedle zeznań świadka, miało to miejsce raz u oskarżonej w domu, a raz w gabinecie w Szpitalu. Powyższe potwierdził także świadek S., zeznając, iż oskarżona G. kilkakrotnie w latach 98 – 2002 brała pieniądze od P., nie mniej niż 5 tys. zł. Zaznaczyć przy tym wypada, że chociaż świadek P. wskazywał, iż wręczenie przez niego co najmniej dwa razy korzyści majątkowej za obroty za zamawianie odczynników (około 3 tys. złotych jednorazowo) przełożyło się na zwiększenie obrotów dla firmy, gdyż oskarżona spowodowała więcej zamawianych badań, ustalenia takiego w sprawie poczynić nie sposób. Za słuszne należy tutaj uznać wyjaśnienia oskarżonej, iż realnie nie miała ona wpływu na zwiększenie ilości zlecanych laboratorium badań, trafnie i zgodnie z logiką przyjąć należy, że ilość wykonanych badań zależy od ilości zleceń pochodzących ze strony lekarzy, nie zaś od decyzji diagnosty, choćby najbardziej wpływowego.

Z kolei wyjaśnieniom oskarżonych **J. P. (2)** oraz **D. S. (1)** Sąd nie mógł odmówić wiary w świetle innych zebranych w sprawie dowodów. Zaakcentować wypada, iż zeznania świadków S., P., P. i G. w odniesieniu do tych oskarżonych, w odróżnieniu od ich zeznań co do pozostałych oskarżonych, były zmienne. Mianowicie świadek J. S. (1) w toku postępowania przygotowawczego w kwestii jego relacji z oskarżonym J. P. (2) wskazał, iż dał oskarżonemu P. (k. 90) „chyba” 10 tys. złotych, oraz że oskarżony dostał też od G. G. (1) 2 tys. złotych. Zauważyć jednak należy, iż świadek w toku całego postępowania wskazywał, iż oskarżony P. nie żądał korzyści majątkowej w związku z wygranym przetargiem (k. 120) ani nie mówił nic o zrewanżowaniu się za wygranie. Kategorycznie w tej kwestii wypowiedział się natomiast świadek J. P. (1), który podał, iż J. P. (2) miał wyrazić po wygraniu konkursie w A. żądanie, aby zrewanżowano mu się łapówką (k. 108) w kwocie od 20 do 40 tys. Świadek P. przyznał przy tym, iż wiedzę w tym

zakresie posiada od świadka S., który to z kolei zaznaczył, iż nie wie, dlaczego świadek P. tak twierdzi (k. 121) i uważa, że mija się on z prawdą. J. S. (1) zeznał, iż J. P. (2) dostał pieniądze za uczestnictwo w konferencji za wygłoszenie wykładu, na którym zachwalał firmę. Wedle świadka S., oskarżony dostał od G. G. (1) za wszystko co najmniej 15 tys. zł. Świadek S. podał także, iż dał oskarżonemu 10 tys. zł w jego domu. Wedle świadka, miało się to odbyć w ten sposób, iż włożył on do koperty pieniądze a kopertę następnie do firmowego folderu i przekazał oskarżonemu. Jednocześnie świadek w toku postępowania przygotowawczego podał, iż oskarżony wiedział, że w folderze są pieniądze i miał powiedzieć do świadka, że są to pieniądze za to, że „reklamuje firmę”, oprowadzał bowiem dyrekcje innych szpitali po instytucie. W toku postępowania przygotowawczego świadek S. wskazywał, iż wydaje mu się, że dał te 10 tys. za doprowadzenie do wygrania konkursu na gazometrię i zachwalanie firmy w mediach i sprecyzował, że uważa, iż oskarżony P. wiedział, że dostaje pieniądze za przychyłność dla firmy. Z kolei świadek G. zeznał, iż nie przypomina sobie, aby J. P. (2) oczekiwał pieniędzy (k. 132) ale dodał, iż pamięta, że P. P. (1) mówił o potrzebie wyremontowania „gabinetu R.”, co wydaje mu się było życzeniem oskarżonego P.. Dalej świadek ten wskazywał także, iż ze strony firmy (...) była chęć zyskania przychyłności oskarżonego a konkurs na gazometrię został ustawiony pod ich firmę (k. 133). Swoją wiedzę o powyższym świadek miał czerpać jednak również od J. S. (1), który to przed Sądem wycofał się ze swoich zeznań. Również zeznania P. P. (1) w tym zakresie były zmienne, początkowo wskazywał on, iż wie o wręczeniu „łapówki” oskarżonemu P., następnie jednak podawał, iż był na spotkaniu również z J. S. (1) u oskarżonego w domu i wtedy to miał zostać wyproszony z pokoju i miało dojść do przekazania oskarżonemu pieniędzy. Z powyższego wynika zatem, iż nie był on bezpośrednim świadkiem zdarzenia a po raz kolejny zna je jedynie z relacji świadka S.. W kwestii zarzutu dotyczącego remontu dodatkowego gabinetu w Instytucie (...) podał, iż po wygraniu przetargu mieli zrobić remont gabinetu, gdyż to oskarżony P. miał spytać, czy w ramach wygranego przetargu mogliby pokryć koszt remontu „gabinetu R.”. Świadek podkreślił przy tym, iż zdecydowano o zrobieniu tego remontu za około 20 tys., bo chcieli zyskać przychyłność oskarżonego P.. Świadek P. w kwestii tego zarzutu podał z kolei, iż gdy zajmował się wdrożeniem procedury w laboratorium w A., J. P. (2) poprosił go o wyremontowanie „gabinetu R.”, sugerując, iż ‘skoro wygrali to powinni się odpowiednio zachować i wyremontować gabinet’, o czym miał mówić świadkowi G.. Jednak świadek **T. B.** w kwestii przedmiotowego remontu zeznał, iż oskarżony J. P. (2) nie mógł mieć żadnego wpływu na przeprowadzenie tego remontu, gdyż nie on wskazywał pomieszczenia do wyremontowania a ponadto, kwoty co do szacunku wyremontowania pomieszczeń laboratoryjnych okazały się zawyżone a remont dodatkowych pomieszczeń zmieścił się w kwocie 300 tys. zł, co było zapisane w umowie i zostało ustalone w negocjacjach jeszcze przed podpisaniem tej umowy. Sąd uznał zeznania tego świadka za wiarygodne, wszakże jako osoba bezstronna i niezainteresowana wynikiem niniejszego postępowania nie miał powodów, aby mijać się z prawdą. Co więcej, wskazania tego świadka znalazły potwierdzenie w zgromadzonej w sprawie dokumentacji. Z nadesłanych z Instytutu (...) dokumentów (k. 4993 akt sprawy), w których znajduje się przedmiotowa faktura z dnia 27/02/2003 r. nr (...) na kwotę 54.995,98 zł, wynika, iż kwota na adaptacje pomieszczeń miała być określona na 300 tys. złotych i w tej kwocie zmieściły się również koszty przedmiotowego remontu, w tym wskazana faktura. Trudno zatem uznać, iż stanowiło to przekroczenie kosztów przeznaczonych na adaptacje pomieszczeń i było tym samym nienależnym świadczeniem, stanowiącym jakkolwiek korzyść majątkową dla Instytutu, a tym bardziej dla oskarżonego J. P. (2). Również świadek W. W., który był wykonawcą rzeczonych prac, wskazywał, iż konieczność remontu wskazana mu była przez A. M., ale nie wiedział na czyje polecenie. Już tylko na marginesie zauważyć wypada, że ustalenie zachowania korupcyjnego odnośnie remontu przedmiotowego gabinetu Dyrektora Instytutu jawiłoby się jako dość osobliwe, pamiętając o fakcie, że koszt remontu tego gabinetu został zobrazowany fakturą VAT (dokumentem przewidzianym przez prawo podatkowe), nadto remont ten został dokonany ostatecznie z mocy umowy cywilnoprawnej stron i objęty ich porozumieniem, gdzie zakontraktowana wcześniej kwota 300.000 zł nie została przekroczona.

W przedmiocie wręczenia oskarżonemu pióra w sierpniu 2005 roku, zarówno świadek S., jak także świadek P., wskazywali, iż miało to związek z obchodzonymi przez niego w owym roku urodzinami. Co prawda, w niektórych zeznaniach świadków pojawia się ich wskazanie, iż przekazanie pióra było wręczeniem korzyści majątkowej oskarżonemu, jednak jawi się to jako wyartykułowanie oczekiwanej przez przesłuchującego odpowiedzi. Wszakże mało naturalnym zdaje się posługiwanie się takimi formułkami przez osoby przesłuchiwane, nawet jeżeli kontekstem przesłuchania jest kwestia wręczenia pieniędzy w celach zyskania przychyłności. Trudno przy tym było odmówić wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego, iż on sam prezent w postaci pióra traktował jako prezent urodzinowy

oraz gratulacyjny w związku z jego planowanym powołaniem na stanowisko wiceministra zdrowia. Dodatkowo oskarżony tłumaczył, iż jest on kolekcjonerem piór, co potwierdzone zostało w trakcie przeszukania jego mieszkania, gdzie zatrzymano mu również kilkanaście innych piór. Trudno w tym kontekście wysnuć bezwzględny wniosek, iż przekazanie rzeczowego pióra miało na celu zyskanie przychylności oskarżonego i było w związku z pełnioną przez niego funkcją (poczynienie takiego ustalenia w oparciu o zebrane w sprawie dowody byłoby ustaleniem całkowicie dowolnym, którego to Sąd poczynić nie może). Świadek P. wskazywał, iż drugie przekazanie gotówki oskarżonemu P. miało także związek z wręczeniem mu pióra między majem a wrześniem 2005 r., kiedy to przekazane miało być 10 tys. od G. G. (1) i 10 tys. od P. P. (1), które pobrał z konta (...). Co do tego rzekomego przekazania gotówki świadek S. podał, iż gdy P. P. (1) wyszedł z pokoju, to S. miał położyć kopertę na stole i powiedzieć, że jest to dodatkowe podziękowanie i wtedy J. P. (2) miał przerwać tę wypowiedź i powiedzieć, że to jest „za działania poza Instytutem w A.”. Co do tego zdarzenia świadek tłumaczył, iż przytaknął oskarżonemu, jednak wiedział, iż jest to za przychylność w instytucie. Chociaż nie można oceniać wskazań świadka w oderwaniu od intencji mu przyświecających, to jednocześnie wykluczyć nie można, iż faktycznie oskarżony środki mu przekazywane traktował jako gratyfikacje za prowadzenie działalności poza Instytutem, nie związanej z jego prowadzeniem. Co więcej, trudno także nie dostrzegać, iż oskarżony mógł wcale nie wiedzieć, jaka ilość środków w kopercie się znajduje, wszakże otrzymywał także fundusze za udział w konferencjach. Podkreślenia przy tym wymaga ponownie, iż sytuacja oskarżonego P., tak samo zresztą jak oskarżonego S., jest o tyle różna od sytuacji pozostałych oskarżonych, iż jedynie w ich przypadku świadkowie nigdy nie wskazywali, że oskarżeni wypowiadali żądania, oczekiwania, sugestie przekazywania im jakichkolwiek środków pieniężnych, zarówno przed, jak i po jakimkolwiek z przedmiotowo istotnych zdarzeń, które mogłyby wiązać się z publiczną działalnością oskarżonych. Trudno zatem przyjmować, że nawet gdyby przekazywano im „koperty” czy też „foldery”, bezwzględnie wiedzieliby oni, co się w nich znajduje. W analogiczny sposób Sąd dokonał oceny wyjaśnień oskarżonego **D. S. (1)**, który to nie kwestionując ani otrzymania wynagrodzenia za udział w konferencji, ani też korzystania z laptopa przekazanego przez firmę (...), wyjaśniał, iż nie miało to związku z jego działalnością publiczną a jedynie z nauką. Co oczywiste, nie jest zawsze tak, że osoby zatrudnione w jednostkach publicznej służby zdrowia i pokrewnych mają zakaz prowadzenia szkoleń i badań, za które wynagrodzenie wypłaca przemysł medyczny (dla przykładu, pod pewnymi warunkami ewentualność taką przewiduje art. 51a ust. 2 kodeksu etyki lekarskiej). Świadek P. P. (1) podał, iż przekazał 1 tys. złotych oskarżonemu S. za wygłoszenie wykładu (k. 144) ale to jedynie w związku z udziałem oskarżonego na konferencji. Podobnie świadkowie wskazywali odnośnie przekazania oskarżonemu laptopa, który to służyć miał mu w pracy naukowej i przygotowaniu prezentacji w ramach wygłaszanych wykładów. Świadek P. zeznał, iż sprawa oskarżonego D. S. (1) wynikała z jego „typowego” zaniedbania. Wręczył raz 1.000 zł, drugi raz też kwotę podobną, za konsultację katalogu badań klinicznych oferowanych przez firmę (...), przy czym świadek podkreślił, iż to była gigantyczna praca oskarżonego, ale zapomniał dokonać formalizacji tych umów jako zlecenia i podpisać ich. Z kolei wedle świadka laptop przekazany był oskarżonemu S. w celu zapewnienia lepszego działania naukowego i chociaż laptop ten nie został odebrany, był przekazany tylko na okres trwania umowy. W świetle takiego stanowiska świadka P. i jednoznacznych wyjaśnień oskarżonego uznać wypadało, iż obrazują one faktyczny stan sprawy. Dodatkowym potwierdzeniem intencji oskarżonego jest fakt, iż nie był on członkiem komisji konkursowych, w których startować miała firma (...) z uwagi na możliwy konflikt interesów. Pełnił co prawda rolę konsultanta (co nie wydaje się niczym dziwnym czy niestosownym, zważywszy na fakt, że jest profesorem, osobą kompetentną, poważaną i cenioną w swojej dziedzinie), jednak nie miał w ten sposób żadnych możliwości decyzyjnych ani wpływu na podejmowane w komisji decyzje.

Zeznania świadków przesłuchanych w związku z wątkiem sprawy niniejszej powiązanych z Instytutem (...) w A., tj. **P. K. (2), M. K. (5), M. P. (2), A. M., L. K., Z. R., M. B., D. D., D. M. (poprz. R.), J. R., W. Ł., T. S., B. W. (2), J. K. (5), E. B., T. I., M. M. (2), Z. K., M. W., K. P., A. P. (2), B. W. (3), T. L., B. K., M. R. (2)** Sąd uznał za wiarygodne ale mało przydatne do ustalenia stanu faktycznego sprawy z uwagi na to, że ww. świadkowie, co jasno płynie z ich relacji, nie mieli wiedzy o zdarzeniach będących przedmiotem sprawy niniejszej.

Opinie sądowo – psychiatryczne odnośnie oskarżonych J. P. (2) oraz D. G. (1), które Sąd ocenił jako rzetelne i wyczerpujące, a zarazem stanowiące pełnowartościowy dowód w sprawie, pozwoliły na stwierdzenie, iż zarówno J. P.

(2), jak i D. G. (1), mieli pomimo stwierdzonych u nich epizodów depresyjnych tempore criminis zachowaną pełną poczytalność.

Będący przedmiotem niniejszego postępowania art. 228 kk penalizuje przyjmowanie korzyści majątkowej lub osobistej albo jej obietnicę w związku z pełnieniem funkcji publicznej. Dodatkowo w § 4 ww. przewidziano także penalizację żądania udzielenia takiej korzyści. Związek z pełnieniem funkcji publicznej, o którym mowa w art. 228 kk, co szczególnie istotne na gruncie sprawy niniejszej, zachodzić może bądź pomiędzy przyjęciem korzyści a konkretną czynnością służbową należącą do kompetencji osoby pełniącej funkcję publiczną (ta konkretna czynność stanowi wówczas motyw działania osoby udzielającej korzyści), bądź pomiędzy przyjęciem korzyści a całokształtem działalności służbowej osoby pełniącej funkcję publiczną - łapówka ma wówczas ogólny cel pozyskania względów kompetentnego funkcjonariusza. Nie ulega zatem wątpliwości, iż kodeksowe określenie "w związku" oznacza, że udzielona funkcjonariuszowi korzyść lub obietnica jej udzielenia dokonana została **ze względu na pełnioną przez niego funkcję** publiczną. Nie jest tutaj wymagany związek z konkretną czynnością, ale z całokształtem urzędowania, z zespołem czynności należących do sprawowanej przez daną osobę funkcji publicznej, które może ona podejmować lub od nich się powstrzymywać, zatem związek taki może być rozumiany szerzej, jako związek pomiędzy pełnieniem funkcji publicznej, czyli faktycznym posiadaniem możliwości podjęcia konkretnych czynności służbowych. W przypadku oskarżonych J. A., R. G. (1) i A. K. (1) związek wręczanych im przez przedstawicieli firmy (...) korzyści majątkowych miał właśnie charakter powiązania z całokształtem ich działalności służbowej - łapówka miała ogólny cel pozyskania względów kompetentnego funkcjonariusza. Wszakże w toku postępowania nie ustalono, aby oskarżeni podejmowali konkretne czynności w ramach obowiązków służbowych, które byłyby wynikiem wręczanych im korzyści majątkowych. Zresztą taka właśnie intencja – zyskania przychylności na przyszłość – płynie także z relacji świadków S., G., P. i P.. Twierdzenia oskarżonych zatem, iż nie wpływali oni na przebieg przetargów oraz podjęli współpracę z firmą (...) ze względu na ekonomiczność takiego rozwiązania, nie ma wpływu na rozstrzygnięcie sprawy. Dobrem chronionym przez art. 228 kk jest bowiem ogólnie rozumiana prawidłowość funkcjonowania instytucji publicznych oraz bezinteresowność osób pełniących funkcję publiczną, a także zaufanie społeczne do rzetelności działań takich instytucji (A. Barczak-Oplustil, [w:] Zoll, Kodeks karny, t. II, 2008, s. 954). Z powyższego wynika zatem, iż samo pełnienie funkcji publicznej nakłada na osobę ją piastującą szczególne wymogi co do podejmowania jakichkolwiek działań w związku z tą funkcją, które mogą podważać publiczne zaufanie do niej. Przy piastowaniu funkcji publicznych wymagana jest bowiem także bezinteresowność i dbanie o dobre imię tych organów, reprezentowanych przez osoby pełniące w nich konkretne funkcje (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7.10.1980 r., sygn. III KR 269/80, OSNPG 1981, Nr 6, poz. 70). Każda zatem korzyść wręczona czy obiecana w związku z pełnieniem funkcji publicznej ma na celu zjednanie przychylności, która może być wszakże okazywana w różnych postaciach i na pewno godzi w zasadę jednakowego traktowania wszystkich zainteresowanych (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26.1.1976 r., sygn. V KR 238/75, OSNKW 1976, Nr 7-8, poz. 93). Nie ulega tedy wątpliwości, iż nawet nie wykazanie związku z konkretną ustaloną czynnością podejmowaną przez oskarżonych a samym wręczeniem korzyści nie ma znaczenia, o ile tylko istniał będzie związek z pełnieniem przez nich funkcji publicznych. W odniesieniu do oskarżonych A., G., K., K. i G. bez wątpienia bezpośredni związek z przekazaniem środków pieniężnych a pełnionymi przez nich funkcjami istniał. Z zeznań wiarygodnych świadków S., G., P., P., M., K., Zawoła a także F. i K. jasno wynika, iż wręczający korzyści majątkowe przedstawiciele firmy (...) mieli na celu zyskanie właśnie przychylności tych oskarżonych. W przypadku oskarżonej J. K. (1) oraz D. G. (1) wręczenie korzyści miało także wymierny skutek dla firmy (...) w postaci dużej ilości zamawianych odczynników do prowadzenia badań. Jednocześnie Sąd nie miał wątpliwości, iż z opisu czynu przypisanego oskarżonej G. należało usunąć wskazanie, iż spowodowała ona zwiększenie ilości wykonywanych badań. Trudno bowiem przyjmować, iż oskarżona miała jakąkolwiek moc sprawczą w materii ilości próbek w ogóle do diagnozowania dostarczanych, które to zależne były od lekarzy takie badania zlecających. Jednak co do zamawiania konkretnych odczynników i używania do tych badań aparatów firmy (...) oskarżona już mogła mieć na to realny wpływ. Podobnie należało ocenić działania oskarżonej K., która z kolei jako Kierownik Zakładu (...) zwracała się do Dyrektora Instytutu o zakup dodatkowych odczynników (kopie takich wniosków znajdują się w aktach sprawy) – wyraźnie tu zaakcentować wypada, że przy uzależnieniu wykonania czynności służbowej nie chodzi tylko o dokonanie czynności służbowej, **ale o każde zachowanie mające wpływ na przebieg tej czynności, czyli jej spowolnienie, przyspieszenie, także zaniechanie jej podjęcia** (A. Barczak-Oplustil, [w:] Zoll, Kodeks karny, t. II, 2006, s.

958). Z kolei w odniesieniu do oskarżonych P. (o ile w ogóle doszło do przekazania środków finansowych) i S., w ocenie Sądu takiego bezpośredniego związku na gruncie przedstawionych dowodów wykazać nie sposób. Oczywistym jest, iż także w przypadku tych oskarżonych nie chodzi o związek z określoną czynnością wykonywaną przez osobę pełniącą funkcję publiczną, ale z faktyczną możliwością podjęcia konkretnych czynności służbowych, co wynika wprost z art. 228 kk i nie budzi wątpliwości w doktrynie (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16.6.1936 r., sygn. I K 1353/35, OSNKW 1937, Nr 2, poz. 32; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14.12.1934 r., sygn. II K 1497/34, OSNKW 1935, Nr 7, poz. 282; A. Zoll, [w:] Zoll, Kodeks karny, t. II, 1999, s. 750; O. Górniok [w:] Wąsek, Kodeks karny, t. II, 2006, s. 54; A. Barczak-Oplustil, [w:] Zoll, Kodeks karny, t. II, 2008, s. 973;). Niemniej jednak zauważyć także wypada, iż przyjęcie korzyści majątkowej lub jej obietnicy nie pozostaje w związku z pełnieniem funkcji publicznej z tego tylko powodu, że przyjmujący pełni jakąś funkcję publiczną, a nawet, że pełni ją w instytucji właściwej do załatwienia sprawy. Związek taki zachodzi wyłącznie wtedy, kiedy czynność służbowa stanowiąca przyczynę lub okazję do przyjęcia korzyści, należy - choćby w części - do kompetencji sprawcy a bez ustalenia takiego związku nie jest możliwa odpowiedzialność karna na podstawie art. 228 kk (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 2.4.1998 r., sygn. V KKN 175/97, Prok. i Pr. - wkł. 1999, Nr 1, s. 6). Nie stanowi bowiem łapownictwa biernego przyjęcie przez osobę piastującą funkcję publiczną korzyści za spełnienie czynności, która nie wchodzi w zakres jej kompetencji (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 1.3.1975 r., sygn. II KR 325/74, Legalis). O ile zatem w przypadku oskarżonych J. A. i R. G. (1), którzy jako Dyrektorzy placówek piastowali funkcje publiczne i zarządzali przeprowadzenie konkretnych przetargów, w których udział brała firma (...), podobnie w przypadku oskarżonego A. K. (1), który zasiadał z kolei w komisjach przetargowych, związek taki jest bez większych problemów widoczny (podobnie w odniesieniu do oskarżonych D. G. (1) i J. K. (1) chociaż z innych powodów, o czym w dalszej części uzasadnienia) o tyle w odniesieniu do oskarżonych P. i S. takiego bezpośredniego związku wykazać nie sposób. Jak wynika z przeprowadzonych w sprawie dowodów, wręczenie pióra oskarżonemu P. miało związek z relacjami towarzyskimi, ewentualne natomiast przekazanie środków pieniężnych, któremu z kolei oskarżony stanowczo zaprzeczał, także miało mieć związek z jego działalnością wykonywaną poza Instytutem i bez związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną, co chociaż zmiennie, podawali także świadkowie. Kategorycznie przy tym zaznaczyć wypada, iż Sąd odwołując się do zeznań świadków S. i P. ma tutaj na uwadze, iż podawali oni, że była to korzyść majątkowa także za przychyłność, jednak ich zeznania w tej materii były niekonsekwentne. Świadek S. wskazywał także, iż oskarżony przy jednej z sytuacji, kiedy to miały być przekazywane mu środki, miał powiedzieć do świadka „pamiętaj że to nie jest za rzeczy, które wykonuję w instytucie”, a świadek sam wskazał, iż miało to być na propagowanie idei, za przychyłność dla rzetelnej firmy. Chociaż świadek okoliczność tę podnosił także w toku postępowania przygotowawczego, w tamtych przesłuchaniach podawał jednak, iż przekazywane kwoty pieniędzy miały związek bezwzględnie z pełnioną przez oskarżonego funkcją. Pewności tej świadek S. w przesłuchaniach przed Sądem już nie miał. Takiej zmienności w odniesieniu do pozostałych oskarżonych (za wyjątkiem oskarżonego S.) w zeznaniach tego świadka nie było. Skoro bowiem sami przekazujący mieli wątpliwości co do powodów tego wręczenia, trudno tym bardziej ustalać, iż ich intencja a także odbiór jej przez oskarżonego był właśnie o przestępnym charakterze. Zwrócić uwagę należy, iż świadkowie, którzy co do oskarżonych S. i P. zmieniali wersje zdarzeń, konsekwentnie i wprost wskazywali powody przekazywania pieniędzy pozostałym oskarżonym i sponsorowania wyjazdów oskarżonej K., wobec czego nie budziło w tej kwestii wątpliwości Sądu, iż było to w bezpośrednim związku z pełnionymi przez tych oskarżonych funkcjami. Czynności związane z przygotowaniem prac naukowych, uczestniczeniem w konferencji podejmowane przez oskarżonego S. z kolei polegały na pracy naukowej, w której wykorzystano z dorobku, wiedzy i merytoryki osoby o raczej unikalnych kwalifikacjach. Czynności te, mające charakter naukowy, nie były objęte zakresem obowiązków oskarżonego D. S. (1) i co wynika z ich charakteru, nie pozostawały w żadnym związku z pełnioną przez oskarżonego funkcją publiczną. Wykonywane one były niejako przy okazji pełnienia obowiązków służbowych, trudno bowiem dokonać jednoznacznego rozdzielenia obowiązków służbowych od tych naukowych w przypadku osoby, która trudni się zawodem, w ramach którego prowadzi jednocześnie działalność naukową. W ocenie Sądu czynności te pozostawały jednak bez takiego związku z pełnieniem funkcji publicznej, o jaki chodzi w przepisie art. 228 kk. Czynności zatem spełniane przez oskarżonego pozostawały poza sprawowaną przez niego funkcją, a ich wykonywanie w żadnej mierze nie godziło w objęte ochroną prawną dobro, czyli prawidłowość i bezinteresowność funkcjonowania Instytutu, w którym był zatrudniony. Powyższe potwierdza dodatkowo wiarygodność wyjaśnień oskarżonego, że przekonany był o legalności swego działania i o tym, że otrzymywane drobne sumy pieniężne stanowią należny mu ekwiwalent za dodatkową pracę naukową, jaką wykonywał. Analogicznie potraktować należało zdarzenie

z przekazaniem oskarżonemu laptopa, który wszakże w intencji przekazującego miał służyć do pracy naukowej i tak też to przekazanie zostało przez oskarżonego odebrane. Nawet jeżeli oskarżony użytkował wskazany sprzęt także do osobistych czynności, nadal Sąd nie dostrzega związku takiego przekazania z funkcją publiczną pełnioną przez oskarżonego. Wobec takiego stanu sprawy, Sąd nie mógł uznać, iż oskarżony D. S. (1) przyjął korzyści majątkowe w związku z pełnioną przez niego funkcją publiczną. Zarówno w przypadku tego oskarżonego, jak także oskarżonego J. P. (2), w ocenie Sądu nie zachodzi także możliwość ustalenia, iż działali oni chociażby w zamiarze ewentualnym przyjęcia takiej korzyści. Skoro bowiem prowadzili na rzecz firmy (...) także inne czynności a także oskarżony P. utrzymywał z jej przedstawicielami relacje towarzyskie, trudno doszukiwać się, aby powinni oni przypuszczać, że intencje wręczających im rzeczy są inne, niż te wyrażane. Wskazania świadków co do kosztowności prezentu w postaci pióra wręzonego oskarżonemu P. nie podważają powyższej koncepcji, zauważyć bowiem należy, iż wypowiedzane były w odpowiedzi na pytania osoby przesłuchującej i stanowiły jedynie osobiste rozważania świadków i to wyrażane w sposób hipotetyczny. Sąd uznał zatem, iż przekazanie to miało charakter jedynie prezentu i nie pozostawało w związku z pełnioną przez oskarżonego funkcją. Nawet gdyby hipotetycznie przyjąć, iż oskarżony mógł przyjąć rzeczony prezent o wartości przecież około 3 tys. złotych nie jako osoba prywatna a jako funkcjonariusz publiczny, nadal nie da się wykluczyć, iż stanowił on faktycznie jedynie prezent. W takim wypadku czyn polegający na wręczeniu lub przyjęciu prezentu, przy zachowaniu warunków zwyczaju, nie może być określony jako zabroniony. Jak słusznie podkreśla się w doktrynie, zakaz kreowany przez normę sankcjonowaną w art. 228 kk ulega ograniczeniu przez normę prawa zwyczajowego o charakterze pozwalającym i nie można przyjąć, że czyn legalny realizuje znamiona typu czynu zabronionego (M. Iwański, Zwyczaj jako "okoliczność wyłączająca bezprawność" wręczenia lub przyjmowania prezentów przez pracowników służby zdrowia i nauczycieli, CzPKiNP 2009, Nr 1, s. 193 i n.; A. Barczak-Oplustil, [w:] Zoll, Kodeks karny, t. II, 2008, s. 970). Chociaż zatem świadkowie S. i P. dokonali zakupu rzeczzonego pióra za środki pochodzące z ich działalności zawodowej, miało to dla nich charakter dobrowolny, wynikało z ich własnej inicjatywy. Trudno także uznawać, iż wręczenie rzeczzonego pióra wykraczało poza przyjęte zwyczajowo ramy i nie było współmierne do jego symbolicznego wyrazu. Chociaż rzeczywiście cena za prezent ten jawi się jako wysoka, nie można jej oceniać w oderwaniu od sytuacji majątkowej zarówno świadków, jak także samego oskarżonego a także kontekstu sytuacyjnego. Zarówno świadkowie, jak i oskarżony, są osobami o znacznym majątku, a przynajmniej byli w okresie, w którym miało miejsce zdarzenie, trudno zatem przyjmować, iż cena pióra dla nich również była bardzo wysoka. W połączeniu z okazją - czyli urodzinami oskarżonego i jego powołaniem na funkcję wiceministra, wartość prezentu nie jest szokująca, choć pewnie odbiegająca od wartości podarków wręczanych przez ogół obywateli naszego kraju. Takiego przebiegu zdarzeń wykluczyć się nie da, wydaje się on bowiem możliwy z racjonalnego punktu widzenia. Oceny powyższej dokonać można tylko poprzez wnikliwą analizę zeznań świadków – przekazujących rzeczony przedmiot i wyjaśnień oskarżonego. Z powyższego jasno natomiast widać, iż nie można wykluczyć wersji dla oskarżonego korzystniejszej bez pozostawienia znacznych wątpliwości. Wątpliwości tych na obecnym etapie z kolei nie da się usunąć, nie ma bowiem żadnych innych świadków zdarzenia a jego charakter wpływa również na niemożność podjęcia jakiegokolwiek dalszej inicjatywy dowodowej w tym zakresie. Wszakże Sąd przesłuchał także pozostałych członków rodziny oskarżonego, którzy potwierdzili jedynie, iż oskarżony pióra kolekcjonował. W żaden sposób nie ustalono, aby mogli oni mieć wiedzę o złych intencjach świadków, ale także i oskarżonego, który pióro przyjął. Wobec takiego stanu sprawy należało przyjąć korzystniejszą dla oskarżonego wersję zdarzenia i ustalić, iż pióro stanowiło jedynie prezent i nie było wręczone w związku z pełnioną przez oskarżonego J. P. (2) funkcją. Podkreślenia wymaga, iż do ewentualnego przypisania oskarżonemu odpowiedzialności za czyn o takim charakterze, jak ten zarzucany, nie można posiłkować się pochopnymi czy uproszczonymi ocenami, a rzetelna i rozważna analiza okoliczności sprawy nie pozostawia innej możliwości, jak poczynienie ustaleń takich, jak podane wyżej. W odniesieniu do zarzutu stawianego oskarżonemu J. P. (2), odnoszącemu się do przyjęcia przez niego korzyści majątkowej w postaci wyremontowania „gabinetu R.” w Instytucie w A., wskazać należy, iż nie można mówić o przyjęciu takiej korzyści w sytuacji, gdy mieściła się ona w granicach postanowień umownych zawartych pomiędzy Instytutem a firmą (...). Nie ma tutaj zatem mowy o dodatkowej gratyfikacji, odwdzięczeniu się przez Diagnostykę, skoro mieściło się powyższe w przyjętym przez firmę na siebie zobowiązaniu (co do którego wystawiono potem fakturę VAT) i gdzie firma ta nie wydała ani grosza więcej w stosunku do tego, na co wcześniej zgodziła się i ile zamierzała wydać. Co więcej, jak to powyżej opisano, z zeznań świadka T. B. jasno wynika nie tylko, iż nie była to dodatkowa korzyść dla Instytutu, ale także, iż oskarżony nie miał żadnego wpływu na decyzję o przeprowadzonym remoncie, gdyż nie w jego gestii leżały decyzje o przeprowadzonych

remontach. W sprawie żaden ze świadków nie wskazywał bezpośrednio na oskarżonego P. jako podejmującego decyzje w kwestii dokonania rzeczowego remontu, świadek A. M. podawał jednego z Zastępców Dyrektora Instytutu, nie precyzował jednak dokładnie, o kogo chodzi. Reasumując ten wątek niniejszej sprawy połączony z działalnością Instytutu w A., podkreślić trzeba, iż wersji prezentowanej przez oskarżonych J. P. (2) i D. S. (1) w ocenie Sądu wykluczyć się nie da, a co za tym idzie, wobec braku możliwości podważenia wiarygodności tych wyjaśnień, należało dać im wiarę. W ocenie Sądu prawdopodobnie przekazane oskarżonym kwoty pieniędzy dostarczane im były w związku z prowadzoną na rzecz firmy (...) działalnością naukową i marketingową. Powyższe uprawdopodobnia także fakt, iż wedle uznanych za wiarygodne zeznań świadków, oskarżeni nie żądali przekazania im korzyści majątkowych (de facto z całości sprawy raczej jasno wynika, że oskarżeni ci nigdy nie oczekiwali żadnych przestępnych działań ze strony w/w firmy, na swoją czy czyjąkolwiek korzyść, czego Prokurator zdaje się nie zauważać). Sąd uznał, iż wobec zmienności stanowiska świadków co do tych oskarżonych, które jednak zmierzały w kierunku wskazania, iż oskarżeni nie otrzymywali korzyści w związku z pełnionymi funkcjami a z innych powodów, Sąd przyjął tą korzystniejszą dla oskarżonych wersję. Sąd każdą niejasność w dziedzinie ustaleń faktycznych powstająca na gruncie zmiennych zeznań świadków, wobec braku możliwości redukcji jej inicjatywą dowodową z uwagi na charakter czynów, o których wiedzę mieli tylko świadkowie przekazujący korzyści oraz oskarżeni, usuwał wnikliwą analizą całokształtu materiału dowodowego zebranego w sprawie. Na ocenę kluczowych w sprawie zeznań świadków P., S., G. oraz P. miało wpływ to, iż tylko co do tych oskarżonych nie były one konsekwentne. Sąd nie znalazł innego uzasadnienia dla zmienności tych zeznań niż takie, jakie wskazywał J. S. (1) – w początkowej fazie postępowania świadkowie sami występujący w sprawie w charakterze podejrzanych podawali wszystkie zdarzenia z ich udziałem, które następnie poddawane ocenie były przez prowadzącego postępowanie wedle własnych wniosków. W tym względzie wnioski Sądu są jednak odmienne. Czynienie bowiem ustaleń jedynie w oparciu o jednorazowe wskazanie samego świadka a bardziej nawet jego sugestie, niekategoryczną, bez poddania tego analizie w kontekście całej sprawy, jawi się jako wybiórcze. Szczegółowo rozważane okoliczności sprawy nie dały podstaw do przyjęcia niekorzystnej dla oskarżonych wersji zdarzenia i odrzucenia pozostałych. Nie można bowiem w sprawie niniejszej logicznie, nienagannie wykazać, że te przekazane oskarżonemu P. środki pieniężne (jeżeli w ogóle ich przekazanie miało miejsce), a także przyjęcie przez niego pióra oraz używanie przez oskarżonego S. otrzymanego laptopa i przyjęcie środków pieniężnych były związane z pełnieniem przez nich funkcji publicznych. Wersja, iż powyższe wynikało z działalności zupełnie z funkcjami pełnionymi przez oskarżonych nie związanej, jest równie prawdopodobna i nie pozostaje w sprzeczności z elementarnymi zasadami życiowego doświadczenia lub w sprzeczności ze wskazaniami wiedzy. Wobec powyższego Sąd, uznając, iż w sprawie niniejszej nie da się rozstrzygnięcia niekorzystnego dla oskarżonych P. i S. oprzeć na wskazanych dowodach, jeżeli racjonalnie ocenić je, czyniąc jednocześnie zadość postulatowi dochodzenia do prawdy obiektywnej, uniewinnił oskarżonych J. P. (2) i D. S. (1) od popełnienia zarzucanych im czynów, wobec braku znamion czynu zabronionego.

Odmienne stanowisko Sąd zajął co do pozostałych oskarżonych, ustalenia swe oparłszy o wiarygodne zeznania świadków, iż żądali oni a następnie przyjmowali (oskarżeni J. A., R. G. (1) oraz J. K. (1)) bądź tylko przyjmowali (oskarżeni D. G. (1) oraz A. K. (1)) korzyści majątkowe w związku z pełnionymi przez nich funkcjami publicznymi.

I tak nie ulega wątpliwości Sądu, iż oskarżony J. A. w okresie od co najmniej miesiąca maja 2002 roku do co najmniej połowy 2007 roku w W. w związku z pełnieniem funkcji publicznej Dyrektora (...) w W. z siedzibą przy ulicy (...), żądał za pośrednictwem P. P. (1), P. M. (1) i W. Z. pieniędzy w wysokości stosownego procentu od zleconych do wykonanych badań na podstawie zawartych przez (...) umów a następnie przyjął łączną kwotę nie mniejszą niż 36.000,00 złotych, przy czym 30.000,00 zł przyjął od P. P. (1) a 6.000,00 od P. M. (1), czym wypełnił wszystkie znamiona czynu z art. 228 § 1 w zw. z § 4 kk. Nie budzi żadnych wątpliwości, iż oskarżony w okresie objętym zarzutem pełnił funkcję publiczną, tj. funkcję Dyrektora (...) w W. z siedzibą przy ulicy (...). Osobą pełniącą funkcję publiczną zgodnie z art. 115 § 19 kk jest bowiem funkcjonariusz publiczny, członek organu samorządowego, osoba zatrudniona w jednostce organizacyjnej dysponującej środkami publicznymi, chyba że wykonuje wyłącznie czynności usługowe, a także inna osoba, której uprawnienia i obowiązki w zakresie działalności publicznej są określone lub uznane przez ustawę lub wiążącą Rzeczpospolitą Polską umowę międzynarodową. Jak zauważa się w orzecznictwie: "Funkcją publiczną natomiast pełnią osoby, które wykonują powierzone im przez instytucje państwowe lub samorządu terytorialnego zadania i przez

to uzyskują znaczny wpływ na treść decyzji o charakterze ogólnospołecznym. Cechą wyróżniającą funkcję publiczną jest posiadanie określonego zakresu uprawnień, pozwalających na kształtowanie treści wykonywanych zadań w sferze publicznej" (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 14.2.2001 r., sygn. II AKA 252/00, Prok. i Pr. - wkl. 2002, Nr 7-8, poz. 22). Zarówno zatem Dyrektorzy zakładów opieki zdrowotnej, jak i ich zastępcy, są osobami zatrudnionymi w jednostce organizacyjnej dysponującej środkami publicznymi. Jednostkami tymi są bowiem bez wątpienia zarówno publiczne, jak i niepubliczne zakłady opieki zdrowotnej, o ile udzielają świadczeń zdrowotnych finansowanych przez Narodowy Fundusz Zdrowia (lub poprzedników prawnych tegoż Funduszu). Analogicznie zatem również oskarżony R. G. (1) jako Dyrektor Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej – Wojewódzka Przychodnia (...) w W. z siedzibą przy ulicy (...) oraz A. K. (1) jako Zastępca Dyrektora ds. Administracyjno – Eksploatacyjnych Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej – Wojewódzki Szpital (...). A. w W. z siedzibą przy ulicy (...), pełnili w okresie objętym zarzutami funkcję publiczną. Co do oskarżonej J. K. (1), z jej karty charakterystyki stanowiska pracy (k. 2974) z pkt 1 wynika, iż należała do niej odpowiedzialność za funkcjonowanie zakładu. Jednocześnie Centrum Onkologii Instytut (...) działał na podstawie ustawy o jednostkach badawczo – rozwojowych z dnia 25 lipca 1985 r. i wydanych na jej podstawie aktów wykonawczych oraz korzystał ze środków publicznych. Nie ulega zatem wątpliwości, iż oskarżona jako osoba, która mogła mieć wpływ na wydatkowanie środków publicznych, pełniła w okresie objętym zarzutem funkcję publiczną. Powyższe potwierdza także to, iż jak wynika ze Statutu tej instytucji z dnia 03/04/1993 (k. 2976), organem Instytutu jest dyrektor (§ 7 statutu), który zgodnie z § 8 pkt 3 ust. 7, zarządza Instytutem przy pomocy kierowników komórek organizacyjnych i samodzielnych stanowisk. Analogicznie stanowił późniejszy już statut z dnia 05/08/2003 w § 7 oraz § 8 pkt 3 ust. 8. Funkcją publiczną jest zatem posiadanie określonego zakresu uprawnień pozwalających na kształtowanie treści wykonywanych zadań w sferze publicznej(por. P. Palka, Z problematyki odpowiedzialności karnej za przestępstwa korupcyjne - uwagi wokół podmiotu łapownictwa biernego, [w:] Zwalczanie przestępczości korupcyjnej w Polsce, pod red. Z. Bieleckiego, J. Szafrąńskiego, Szczytno 2007, s. 125; R.A. Stefański, Osoba pełniąca funkcję publiczną jako podmiot przestępstwa łapownictwa, Prok. i Pr. 2000, Nr 11, s. 136-139), które to w świetle powyższego oskarżona niewątpliwie posiadała. Nie ulega wątpliwości, iż po pierwsze, źródłem dla istnienia i działania Instytutu (...), w którego skład wchodził Zakład (...), był przepis prawa publicznego - zakres działania tej instytucji wynika wprost z przepisów ww. ustawy. Po drugie natomiast, do realizacji funkcji oskarżonej w ramach instytucji wykorzystywane były środki publiczne. Jednocześnie nie ma żadnego wymogu, by osobą pełniącą funkcję publiczną była osoba zarządzająca jednostką, a wystarczające jest, że jest zatrudniona w takiej jednostce. To także oskarżona J. K. (1) zwracała się o przeprowadzenie zakupu koniecznych odczynników, co daje wyraz jej partycypacji także w wydatkowaniu środków publicznych. Podobnie w odniesieniu do oskarżonej D. G. (1), z jej zakresu obowiązków jako Zastępcy Kierownika zakładu biochemii klinicznej wynika, iż do jej zadań należała współodpowiedzialność za całokształt działania zakładu (k. 606) a także polityka kadrowa, realizacja działań naukowo – badawczych i także jako Kierownik Pracowni również należało do niej zaopatrzenie w odczynniki (pkt 4 zakresu obowiązków). Nie ulega zatem wątpliwości, iż również oskarżona D. G. (1) pełniła w owym czasie funkcję publiczną (pamiętając przy tym, że w okresie zarzucanego jej czynu, jak i w okresie czynu zarzucanego oskarżonej J. K. (1), nie istniała ustawowa definicja osoby pełniącej funkcję publiczną, która została wprowadzona do kodeksu karnego poprzez zamieszczenie art. 115 § 19 kk ustawą nowelizującą kodeks z dnia 13 czerwca 2003 r., z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 2003 r.); dla zrozumienia tego ustalenia warto sięgnąć do rozważań zawartych w uchwale 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 20.06.2001 r., sygn. I KZP 5/01, gdzie zauważono, że dla określenia publicznego charakteru danej funkcji konieczne jest łączne spełnienie dwóch warunków – źródłem istnienia i działania określonej instytucji jest przepis prawa publicznego (i tak w odniesieniu do tej oskarżonej, jak i oskarżonej J. K. (1), bez wątpienia jest), ponadto do realizacji tej funkcji w ramach danej instytucji wykorzystuje się środki publiczne (również w odniesieniu do obu oskarżonych tak też jest).

W przypadku wszystkich tych oskarżonych, przyjęcie przez nich korzyści majątkowych niewątpliwie miało związek z pełnieniem przez nich tych funkcji. Jak to już podniesiono, oskarżony J. A. otrzymywał procent od korzystnych dla firmy (...) utrzymywanych umów z zarządzaną przez niego jednostką. Analogicznie oskarżony R. G. (1), gdy co najmniej od miesiąca września 2003 roku do końca lipca 2007 roku w W. w związku z pełnieniem funkcji publicznej – Dyrektora Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej – Wojewódzka Przychodnia (...) w W. z siedzibą przy ulicy (...), najpierw wyraził żądanie otrzymania korzyści majątkowej a następnie ją przyjął w wysokości nie mniejszej niż

23.000 złotych, wypełnił znamiona czynu z art. 228 § 1 w zw. z § 4 kk. Z kolei J. K. (1) co najmniej od lipca 1999 roku do co najmniej końca czerwca 2003 roku w W. w związku z pełnieniem funkcji publicznej – Kierownika Zakładu (...) w Centrum Onkologii – Instytucie im. (...) z siedzibą w W., otrzymała korzyść majątkową w postaci pokrycia kosztów przejazdów, pobytu i noclegów (przypomnieć tu wypada, że w myśl art. 115 § 4 kk, korzyścią majątkową lub osobistą jest korzyść zarówno dla siebie, jak i dla kogo innego). W ocenie Sądu oskarżona tym działaniem również wyczerpała wszystkie znamiona czynu z art. 228 § 1 kk i § 4 kk. Wszyscy wyżej wskazani oskarżeni bowiem nie tylko przyjęli korzyść majątkową ale także nastąpiło to na ich wyraźne żądanie, co jasno wynika z zeznań wiarygodnych świadków. Tym samym oskarżeni J. A., R. G. (1) oraz J. K. (1) dopuścili się kwalifikowanej postaci łapownictwa, o której mowa w § 4 art. 228 kk. Wymienieni oskarżeni działali zatem z zamiarem bezpośrednim osiągnięcia korzyści majątkowej w związku z pełnioną przez nich funkcją publiczną, gdyż swoim zamiarem i świadomością obejmowali nie tylko uzyskanie korzyści w związku z pełnioną funkcją publiczną, lecz również inne samoistne elementy przestępstwa, takie jak wyrażenie jej żądania. Żądanie udzielenia korzyści polega bowiem na oświadczeniu złożonym przez osobę pełniącą funkcję publiczną, lub daniu drugiej osobie, w inny sposób, do zrozumienia, że pełniący funkcję domaga się udzielenia mu korzyści w związku z pełnioną funkcją, co niewątpliwie wszyscy ci oskarżeni uczynili (por. A. Zoll w: Kodeks karny. Część szczególna. Komentarz do k.k, pod red. A. Zoll, Zakamycze 1999, s. 753-754). Jeszcze raz podkreślić wypada, że w przypadku niniejszej sprawy bez znaczenia pozostaje, iż nie ustalono, aby oskarżeni wpływali na przeprowadzane w ich jednostkach postępowania przetargowe, skoro w zakresie ogólnej kompetencji każdego z oskarżonych pozostawała możliwość przychylenia się do takiej czy innej koncepcji realizacji inwestycji. Jest to sytuacja, w której przyjęcie korzyści majątkowej pozostaje w związku z pełnioną funkcją publiczną. Wystarczy bowiem, że pełniący ją **może wpływać** na końcowy efekt załatwienia sprawy, a czynność służbowa stanowiąca okazję do przyjęcia korzyści choćby w części należy do kompetencji. W wypadku żądania korzyści majątkowej jak w niniejszej sprawie, oskarżeni nie musieli w ogóle ingerować w proces podejmowania decyzji, bo okazją do żądania jest właśnie ogólna kompetencja żądającego, stwarzająca zawsze sposobność do uzyskania korzyści od podmiotu, którego ofertę przyjęto.

Oskarżony A. K. (1) co najmniej od miesiąca grudnia 2004 roku do co najmniej końca grudnia 2005 roku w W. w związku z pełnieniem funkcji publicznej – Zastępcy Dyrektora ds. Administracyjno – Eksploatacyjnych Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej – Wojewódzki Szpital (...). A. w W. z siedzibą przy ulicy (...), przyjął korzyść majątkową nie mniejszą niż 56.000 złotych, czym także wypełnił bez wątpienia wszystkie znamiona czynu z art. 228 § 1 kk. Z kolei działanie oskarżonej D. G. (1) polegające na tym, że od co najmniej 2001 roku do dnia 31 grudnia 2002 roku w W., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w związku z pełnieniem funkcji publicznej Kierownika Pracowni Chemii Klinicznej i Zastępcy Kierownika Zakładu (...) S. W. w W. przyjęła korzyść majątkową w łącznej kwocie co najmniej 3.000 zł, także wypełniło znamiona czynu z art. 228 § 1 kk. W przypadku oskarżonej D. G. (1) oraz oskarżonego A. K. (1) przyjęcie przez nich korzyści majątkowej nastąpiło nie na ich wyraźne żądanie ale z inicjatywy świadków P., G. oraz S.. Wobec wszystkich oskarżonych wobec tego, iż działali oni w krótkich odstępach czasu i z góry powziętym zamiarem, Sąd przypisał im działanie w warunkach czynu ciągłego z art. 12 kk. Podkreślenie wymaga także, iż wszyscy oskarżeni nie tylko działali w celu osiągnięcia korzyści majątkowej ale także taką korzyść bezpośrednio otrzymali. Pojęcie zarówno korzyści majątkowej, jak i osobistej, zdefiniowane jest w art. 115 § 4 kk; przez korzyść majątkową należy zatem rozumieć każde przysporzenie majątku albo uniknięcie strat lub zmniejszenie obciążeń majątku. Mając powyższe na uwadze uznać trzeba, że większość oskarżonych, tj. A., G., K. oraz G., otrzymali korzyść majątkową wyrażoną bezpośrednio w środkach pieniężnych. Oskarżona J. K. (1) niewątpliwie także przyjęła korzyść majątkową poprzez korzystanie z opłaconych wyjazdów. Zaznaczyć wypada to, iż o majątkowym charakterze korzyści decyduje to, że ma ona pewną wartość ekonomiczną (por. post. Sądu Najwyższego z dnia 13.02.2008 r., sygn. III KK 369/07, OSNKW 2008, Nr 6, poz. 46). Wszakże oskarżona K. nie poniosła żadnych wydatków z tytułu podróży, które winna była ponieść, a która to jednocześnie korzyść od firmy (...) była jej nienależna. Nie ma w istocie żadnych podstaw faktycznych do prezentowania poglądu, iż „obyczaj” sponsorowania wyjazdów pracownikom laboratoriów diagnostycznych przez firmy, które wygrały przetargi, jest powszechnie przyjęty i traktowany jako norma społeczna, skoro pracownicy w ramach publicznego systemu ochrony zdrowia w związku ze świadczeniem pracy w jednostkach finansowanych ze środków publicznych są za wykonywaną pracę wynagradzani (nie ma mowy o przyjęciu takiego zwyczaju, który mógłby prowadzić do przyjęcia kontraktu w zakresie tego wątku sprawy). Jeszcze raz

podkreślić należy, iż dla uznania, że przyjęcie korzyści majątkowej pozostaje w związku z pełnioną funkcją publiczną, wystarczające jest, że pełniący ją może wpływać na końcowy efekt załatwienia sprawy, a czynność służbowa stanowiąca okazję do przyjęcia korzyści choćby w części należy do kompetencji sprawcy (por. post. Sądu Najwyższego z dnia 09.3.2006 r., sygn. III KK 230/05, OSNwSK 2006, Nr 1, poz. 545).

W świetle dokonanej analizy Sąd doszedł do przekonania, iż stopień społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonym jest znaczny. Zadecydowały o tym w szczególności: rodzaj naruszonych przez sprawców prawnie chronionych dóbr – prawidłowość funkcjonowania instytucji publicznych ale przede wszystkim także bezinteresowność osób pełniących funkcję publiczną. Wszakże wszyscy oskarżeni, których winę w tym postępowaniu Sąd ustala, swoim działaniem znacznie nadszarpnęli zaufanie społeczne do zakładów opieki zdrowotnej, w których pełnili swoje obowiązki służbowe. Na fakt, iż stopień szkodliwości został uznany przez Sąd za znaczny, wpływ miały także wysokości uzyskanych przez oskarżonych korzyści majątkowych oraz ich przemyślane działanie, mające na celu osiągnięcie korzyści majątkowej. Przy wymiarze kary za poszczególne czyny przypisane oskarżonym, Sąd kierował się zatem kryteriami wymienionymi w art. 53 § 1 i 2 kk. Nie ulega wątpliwości, że sumy przyjmowane przez oskarżonych w ramach pełnienia przez nich obowiązków służbowych stanowiły dla oskarżonych korzyść majątkową. W niniejszej sprawie dla wymiaru kary w ocenie Sądu, chociaż zamiar i świadomość działania sprawców nie zawsze był tożsamy, ma znaczenie także wysokość otrzymanych korzyści. Występki przypisane oskarżonym są karygodne z tego powodu, iż skorzystali oni z nadarzającej się sposobności i w sposób nieuczciwy uzyskali korzyść majątkową, naruszając tym samym podstawowe obowiązki i odpowiedzialność wynikające z roli, jaką pełnili w ramach pełnienia przez nich funkcji publicznych.

Biorąc zatem pod uwagę wszystkie wskazane wyżej okoliczności, Sąd wymierzył **oskarżonemu J. A.** karę roku i sześciu miesięcy pozbawienia wolności. W ocenie Sądu oskarżony wypełnił wszystkie znamiona zarzucanego mu czynu z art. 228 § 1 i 4 kk, nie tylko bowiem przyjął korzyść majątkową w łącznej kwocie 36.000 zł ale nastąpiło to na jego wyraźne żądanie, jednocześnie Sąd miał na uwadze, iż oskarżony nie był dotychczas karany i uwzględnił to jako okoliczność przemawiającą za łagodniejszym wymiarem kary. Ponadto mając na uwadze charakter popełnionego przez oskarżonego czynu, tj. działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, Sąd orzekł wobec oskarżonego J. A. grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 złotych. Wymierzając grzywnę w wyżej wskazanych wysokościach Sąd miał na względzie sytuację materialną i możliwości zarobkowe oskarżonego. W pkt IV wyroku, działając na mocy art. 45 § 1 kk, uznając jednocześnie, iż w sytuacji, gdy oskarżony z popełnionego przestępstwa osiągnął korzyść majątkową, Sąd orzekł przepadek tej korzyści majątkowej. Nie ulega bowiem wątpliwości, iż w przypadku oskarżonego J. A., co tyczy się jednocześnie wszystkich oskarżonych, istnieje bezpośredni związek między korzyścią majątkową odniesioną przez oskarżonego a przestępstwem sprzedajności, którego dopuścił się.

Oskarżonemu R. G. (1) Sąd w pkt V sentencji wyroku wymierzył karę roku i czterech miesięcy pozbawienia wolności. Sąd uznał, iż tak wymierzona kara będzie karą sprawiedliwą i w pełni spełniającą swoje cele. Oskarżony także nie był wcześniej karany, a z przestępstwa uzyskał korzyść w wysokości 23.000 zł. Mając na uwadze charakter popełnionego przez oskarżonego czynu, tj. działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, Sąd orzekł także wobec oskarżonego R. G. (1) grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 złotych. Wymierzając grzywnę w wyżej wskazanych wysokościach Sąd miał na względzie sytuację materialną oskarżonego. W tym wypadku Sąd również uznał, iż wobec jawnego działania oskarżonego w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, na podstawie art. 45 § 1 kk należało orzec przepadek tej korzyści w kwocie osiągniętej przez oskarżonego.

Oskarżonej D. G. (1) za czyn zakwalifikowany z art. 228 § 1 kk Sąd wymierzył karę czterech miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 45 § 1 kk przepadek korzyści majątkowej w wysokości 3.000 złotych. Ustalając wymiar kary Sąd miał na względzie, iż na tle pozostałych oskarżonych korzyść osiągnięta przez oskarżoną D. G. (1) była wyraźnie niższa. Godzi się jednocześnie zauważyć, że w pkt IX sentencji wyroku Sąd nie ustrzegł się błędu, nietrafnie wymiar kary określając na 4 miesiące pozbawienia wolności. Niewątpliwym jest fakt, że najniższa kara przewidziana przez ustawodawcę w art. 228 § 1 kk to 6 miesięcy pozbawienia wolności. Nie ma przeszkód do ewentualnej zmiany tej omyłki w postępowaniu drugoinstancyjnym. Mając ponadto na uwadze wspomnianą wyżej stosunkowo niewysoką

osiągniętą przez oskarżoną korzyść majątkową, Sąd odstąpił także od wymierzenia oskarżonej kary grzywny, uznając, iż w przypadku oskarżonej wystarczające będzie orzeczenie przepadku korzyści majątkowej, którą osiągnęła ona z przestępstwa.

Oskarżonemu A. K. (1) Sąd w pkt XII wyroku wymierzył karę pozbawienia wolności w wysokości roku i ośmiu miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 50 zł. Podkreślenia bowiem wymaga, że oskarżony K. osiągnął z przestępstwa największą korzyść majątkową w wysokości 56.000 zł, której to przepadek Sąd orzekł w pkt XV wyroku. Wobec powyższego Sąd również orzekł wobec oskarżonego grzywnę w wysokości 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 złotych - wymierzając grzywnę w wyżej wskazanej wysokości Sąd miał na względzie sytuację materialną oskarżonego.

Oskarżonej J. K. (1), uznając, iż czyn jej, jako godzący w dobro prawne, jakim jest prawidłowość funkcjonowania instytucji publicznych, Sąd wymierzył karę roku pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 100 stawek, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 50 zł, oraz przepadek korzyści majątkowej, który oskarżona realnie osiągnęła z przestępstwa, tj. 16.191 złotych (pamiętać bowiem trzeba, że fizycznie beneficjentkami pozostałych gratyfikacji z przekazywanych korzyści majątkowych były wyjeżdżające z oskarżoną pracownice Instytutu).

W ocenie Sądu wymierzone oskarżonym kary pozbawienia wolności z orzeczoną obok, w poszczególnych przypadkach, karą grzywny, w ww. wymiarach są w pełni adekwatne do stopnia winy każdego z oskarżonych, w tym do kwot korzyści majątkowych osiągniętych z popełnionego przestępstwa w każdym z przypadków. Tak wymierzone kary spełnią swoje cele prewencji generalnej i indywidualnej. Dodać należy, iż w sytuacji, gdy maksymalna sankcja karna za przestępstwo z art. 228 § 1 kk wynosi 8 lat, a w przypadku również żądania otrzymania korzyści majątkowej nawet do lat 10, wymierzone oskarżonym kary nie są karami zbyt surowymi.

Kolejnym krokiem było rozważenie przez Sąd, czy w przedmiotowej sprawie zachodzą przesłanki z art. 69 § 1 i 2 kk, skutkujące możliwością warunkowego zawieszenia orzeczonych kar pozbawienia wolności. Uwzględniając wszystkie dyrektywy wymiaru kary, Sąd uznał za zasadne zastosowanie dobrodziejstwa ww. instytucji wobec oskarżonych. I tak, działając na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk, wykonanie orzeczonej wobec wszystkich oskarżonych kar pozbawienia wolności, Sąd warunkowo zawiesił na okres 3 lat próby. W ocenie Sądu tak ustalone okresy warunkowego zawieszenia pozwolą oskarżonym przemyśleć swoje naganne zachowanie oraz zweryfikować pozytywną prognozę wystawioną w stosunku do nich. W ocenie Sądu wymierzenie na tym etapie bezwzględnej kary pozbawienia wolności wobec oskarżonych, wcześniej nie karanych, byłoby przedwczesne i niepotrzebne. Sąd uznał również, iż w stanie sprawy niniejszej, kiedy od czasu popełnienia przez oskarżonych czynów zabronionych upłynął okres ponad 7 lat a oskarżeni w tym czasie nie naruszali porządku prawnego, niezasadne będzie orzekanie zakazu zajmowania stanowisk związanych ze sprawowaniem funkcji publicznych. Chociaż zachowanie oskarżonych uznać należy za oczywiście naganne, należy również wziąć pod uwagę, iż wymierzone oskarżonym kary pozbawienia wolności połączone z grzywną oraz przepadkiem osiągniętych korzyści stanowią wystarczającą odpłatę za popełnione przez nich czyny. Za nadmierne dotkliwie i niecelowe uznać zatem wypada dodatkowe pozbawianie oskarżonych możliwości pracy zarobkowej połączonej z pełnieniem funkcji publicznych, skoro samo skazanie również pośrednio taki skutek odniesie.

Jednocześnie Sąd rozpatrując wszystkie okoliczności sprawy, w przypadku żadnego z oskarżonych, których dotyczyła kwalifikacja prawna z art. 228 § 1 kk, nie doszedł do przekonania, że przypisane im czyny mogą stanowić wypadek mniejszej wagi określony w art. 228 § 2 kk. Istota wypadku mniejszej wagi sprowadza się do stwierdzenia, iż obejmuje on przypadki realizacji znamion opisanych w typie podstawowym, które nastąpiły w takich okolicznościach przedmiotowo - podmiotowych, które wskazują, że czyn sprawcy nie jest na tyle niebezpieczny dla społeczeństwa i porządku prawnego, aby uzasadniało to stosowanie zwykłej, przewidzianej w zrealizowanym przez niego typie przestępnym sankcji karnej (A. Zoll (red.), A. Barczak-Oplustil, G. Bogdan, Z. Cwiąkański, M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, J. Majewski, J. Raglewski, M. Rodzyńkiewicz, M. Szewczyk, W. Wróbel, Kodeks karny. Część szczególna. Tom III. Komentarz do art. 278-363 k.k., Zakamycze, 2006, wyd. II). Dotychczasowy dorobek orzecznictwa jasno wskazuje, że przy ocenie, czy zachodzi wypadek mniejszej wagi w danej sprawie należy brać pod uwagę

przedmiotowo-podmiotowe znamiona czynu, kładąc akcent na te elementy, które są charakterystyczne dla danego rodzaju przestępstw. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 9 października 1996 r. objaśnił (sygn. V KKN 79/96, OSNKW 1997/3-4/27), iż spośród znamion strony przedmiotowej czynu istotne znaczenie mają w szczególności: rodzaj dobra, w które godzi przestępstwo; zachowanie się i sposób działania sprawcy; użyte przezeń środki; charakter i rozmiar szkody wyrządzonej lub grożącej dobru chronionemu, a także odczucie szkody przez pokrzywdzonego; czas, miejsce i inne okoliczności popełnienia czynu, zaś z elementów podmiotowych rozważania wymagają przede wszystkim: stopień zawinienia oraz motywacja i cel działania sprawcy, przy czym ważne są z jednej strony odcienie umyślności: premedytacja, dokładność w przygotowywaniu przestępstwa, upór w dążeniu do osiągnięcia przestępnego celu, a z drugiej strony: przypadkowość, wpływ innej osoby, obawa przed skutkami odmowy działania, itp. W realiach niniejszej sprawy Sąd nie miał żadnych wątpliwości, że w żadnym z ustalonych stanów faktycznych nie może być mowy o wypadku mniejszej wagi. Wskazać tu m.in. należy na nieprzypadkowość działań sprawców, nadto rozciągnięcie czynów w czasie, uzyskanie konkretnej korzyści majątkowej przez sprawców (która w żadnym z przypadków nie była symboliczna czy skromna, przeciwnie, nawet w przypadku oskarżonej D. G. była to kwota kilku tysięcy złotych), brak refleksji, jak i motywacja związana raczej wyłącznie z chęcią wzbogacenia się nie swoim kosztem. Odczucie szkodliwości przypisanych oskarżonym czynów jest poważne, zaś umniejszanie ich znaczenia stanowiłoby wyraz pobłażliwości wobec rzeczywiście niebezpiecznych dla społeczeństwa i porządku prawnego przestępstw.

W punkcie XXVI wyroku Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego J. P. (2) kwotę 3.156 zł, działając na podstawie art. 632 pkt 2 kpk, tytułem zwrotu wydatków w związku z ustanowieniem jednego obrońcy w sprawie. W pkt XXVII Sąd orzekł, iż w zakresie postępowania dotyczącego czynów zarzucanych oskarżonym J. P. (2) oraz D. S. (1) kosztami należy obciążyć Skarb Państwa. Ponadto Sąd zasądził od pozostałych oskarżonych na podstawie art. 627 kpk na rzecz Skarbu Państwa opłaty sądowe, a także obciążył ich pozostałymi kosztami procesu w wysokości ustalonej co do każdego z nich z osobna. Zdaniem Sądu, z przepisów kodeksu postępowania karnego jasno wynika, iż regułą winno być obciążenie skazanych kosztami procesu, zaś czymś wyjątkowym zwolnienie od ponoszenia tych kosztów. Zważyć należy, że oskarżeni ci, jako osoby posiadające stałe dochody, nie powinni mieć kłopotów z uiszczeniem tych kwot. Sąd zatem dla każdego z oskarżonych z osobna w oparciu o przepisy ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. nr 49, poz. 223 z późn. zm.) oraz przepisy k.p.k. w kwestii pozostałych kosztów postępowania, także na zasadach słuszności obciążył każdego z oskarżonych w zależności od rzeczywiście poniesionych wydatków w związku z postępowaniem jego dotyczącym. W ten sposób Sąd ustalił opłatę i koszty dla każdego z oskarżonych i tak: od oskarżonego J. A. zasądził 1.300 zł tytułem opłaty oraz 308,71 zł tytułem pozostałych kosztów postępowania, od oskarżonego R. G. (1) 1.300 zł tytułem opłaty oraz 308,71 zł tytułem pozostałych kosztów postępowania, od oskarżonej D. G. (1) kwotę 120 zł tytułem opłaty oraz zwolnił ją od pozostałych kosztów postępowania, od oskarżonego A. K. (1) 1.300 zł tytułem opłaty oraz 308,71 zł tytułem pozostałych kosztów postępowania oraz 1.180 zł tytułem opłaty i 308,71 zł tytułem pokrycia w części pozostałych kosztów postępowania od oskarżonej J. K. (1).